Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►B

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1623/2000

z dnia 25 lipca 2000 r.

ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina w odniesieniu do mechanizmów rynkowych

(Dz.U. L 194 z 31.7.2000, str. 45)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2409/2000 z dnia 30 października 2000 r.	L 278	3	31.10.2000
►M2	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2786/2000 z dnia 19 grudnia 2000 r.	L 323	4	20.12.2000
►M3	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 545/2001 z dnia 20 marca 2001 r.	L 81	21	21.3.2001
►M4	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1282/2001 z dnia 28 czerwca 2001 r.	L 176	14	29.6.2001
►M5	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1660/2001 z dnia 16 sierpnia 2001 r.	L 221	8	17.8.2001
►M6	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2022/2001 z dnia 15 października 2001 r.	L 273	17	16.10.2001
►M7	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2047/2001 z dnia 18 października 2001 r.	L 276	15	19.10.2001
►M8	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2429/2001 z dnia 12 grudnia 2001 r.	L 328	28	13.12.2001
►M9	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2464/2001 z dnia 14 grudnia 2001 r.	L 331	25	15.12.2001
►M10	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1315/2002 z dnia 19 lipca 2002 r.	L 192	24	20.7.2002
►M11	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1795/2002 z dnia 9 października 2002 r.	L 272	15	10.10.2002
►M12	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 625/2003 z dnia 2 kwietnia 2003 r.	L 90	4	8.4.2003
►M13	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1183/2003 z dnia 2 lipca 2003 r.	L 165	20	3.7.2003
►M14	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1411/2003 z dnia 7 sierpnia 2003 r.	L 201	12	8.8.2003
►M15	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1710/2003 z dnia 26 września 2003 r.	L 243	98	27.9.2003
►M16	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 908/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r.	L 163	56	30.4.2004
►M17	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1774/2004 z dnia 14 października 2004 r.	L 316	61	15.10.2004
►M18	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 535/2005 z dnia 6 kwietnia 2005 r.	L 88	9	7.4.2005
►M19	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 616/2005 z dnia 21 kwietnia 2005 r.	L 103	15	22.4.2005
►M20	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1219/2005 z dnia 28 lipca 2005 r.	L 199	45	29.7.2005
►M21	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1820/2005 z dnia 8 listopada 2005 r.	L 293	8	9.11.2005
►M22	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1221/2006 z dnia 11 sierpnia 2006 r.	L 221	3	12.8.2006
►M23	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1713/2006 z dnia 20 listopada 2006 r.	L 321	11	21.11.2006
►M24	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2016/2006 z dnia 19 grudnia 2006 r.	L 384	38	29.12.2006

▼B

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1623/2000

z dnia 25 lipca 2000 r.

ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina w odniesieniu do mechanizmów rynkowych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina [1], w szczególności jego art. 24, 25, 26, 33, 34, 35, 36 i 80,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Tytuł III rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 ustanawia ogólne zasady w sprawie mechanizmów rynkowych, a w pozostałym zakresie odsyła do szczegółowych przepisów wykonawczych, które zostaną przyjęte przez Komisję.

(2) Dotychczas zasady te były zawarte w wielu rozporządzeniach Wspólnoty; w interesie podmiotów gospodarczych działających we Wspólnocie oraz organów odpowiedzialnych za stosowanie reguł wspólnotowych leży zebranie wszystkich tych przepisów w jedno rozporządzenie.

(3) Takie rozporządzenie powinno obejmować obecne zasady i dostosować je do nowych wymogów wynikających z rozporządzenia (WE) nr 1493/1999. Zasady te muszą być uproszczone i bardziej spójne, a niektóre luki należy uzupełnić w celu zapewnienia spójności reguł wspólnotowych w tej dziedzinie. Ponadto, niektóre zasady należy uszczegółowić w celu zapewnienia większej pewności prawnej podczas ich stosowania.

(4) Artykuł 35 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 wprowadza system pomocy dotyczący wykorzystywania moszczu gronowego i skoncentrowanego moszczu gronowego wytworzonego z winogron produkowanych we Wspólnocie na potrzeby produkcji soku winogronowego lub innych produktów spożywczych wytwarzanych razem z takim sokiem.

(5) Takie inne produkty spożywcze powinny zostać określone.

(6) Celem gospodarczym systemu pomocy jest wsparcie wykorzystywania przy produkcji soku winogronowego lub innych produktów spożywczych wytworzonych z takiego soku, surowców pochodzących ze Wspólnoty a nie surowców przywożonych. W związku z tym pomoc powinny być przyznawana tym, którzy wykorzystują surowce, tj. przetwórcom.

(7) Należy zastrzec, że pomoc jest przyznawana wyłącznie na surowce posiadające cechy jakościowe wymagane do przetworzenia na sok winogronowy. Należy zatem określić w szczególności, że winogrona i moszcz gronowy objęte oświadczeniempowinny mieć w temperaturze 20 °C gęstość 1,055-1,100 gramów na centymetr sześcienny.

(8) Stosowanie systemu pomocy wymaga monitorowania przez system administracyjny pochodzenia produktów kwalifikujących się do uzyskania pomocy oraz ich zamierzonego zastosowania.

(9) W celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania systemu pomocy oraz kontroli, zainteresowani przetwórcy powinni zostać

[1] Dz.U. L 179 z 14.7.1999, str. 1.

▼B

zobowiązani do składania pisemnych oświadczeń zawierających informacje niezbędne do umożliwienia monitorowania działań.

(10) Jednakże, w celu uniknięcia wykonywania przez zainteresowanych przetwórców i właściwe władze nadmiaru czynności administracyjnych, nie należy wymagać uprzednich pisemnych oświadczeń od przetwórców wykorzystujących każdego roku winnego jedynie niewielkie ilości winogron lub moszczu gronowego. Ilość tę należy ustalić. Tym niemniej, zainteresowani przetwórcy na początku każdego roku winnego powinni powiadamiać właściwe władze w ich Państwie Członkowskim o zamiarze przetworzenia określonej ilości winogron lub moszczu gronowego.

(11) W przypadku gdy przetwórca nie wykorzystuje wymienionych wyżej produktów, w szczególności, gdy właściwy organ kontrolny znajduje się w innym Państwie Członkowskim niż przetwórca, takiemu organowi trudno jest niekiedy ustalić, czy oświadczenie dotyczy moszczu gronowego, któremu nie przyznano pomocy na mocy niniejszego rozporządzenia czy soku winogronowego, w stosunku do którego wniosek o przyznanie pomocy został już złożony. Dokumenty przewozowe towarzyszące omawianym produktom powinny zatem wskazywać, czy wniosek o przyznanie pomocy został złożony.

(12) Aby system pomocy znacząco wpływał na wzrost wykorzystania wspólnotowych surowców, należy ustalić, że wnioski o przyznanie pomocy muszą być składane w odniesieniu do określonej minimalnej ilości każdego produktu.

(13) Na mocy art. 35 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 część pomocy należy wykorzystać na zorganizowanie kampanii promującej spożycie soku winogronowego. Odsetek pomocy przeznaczony na ten cel powinien być wystarczający, aby wygenerować fundusze odpowiednie do sfinansowania skutecznej kampanii promocyjnej.

(14) Przetwórstwo jest prowadzone zarówno przez okazjonalnych przetwórców, jak również przez przedsiębiorstwa prowadzące stałą działalność. Szczegółowe zasady stosowania systemu pomocy powinny uwzględniać tę różnicę.

(15) W celu umożliwienia przeprowadzania niezbędnych kontroliprzez właściwe władze Państw Członkowskich należy określić obowiązki przetwórców w zakresie prowadzenia rachunku zapasów.

(16) W celu uniknięcia nieprzewidzianych wydatków oraz w celu ułatwiania przeprowadzania kontroli, w oparciu o zwykłe techniki przetwórcze powinien zostać określony maksymalny współczynnik między wykorzystywanym surowcem a uzyskiwanym sokiem winogronowym.

(17) Niektórzy przedsiębiorcy z przyczyn ekonomicznych przechowują uzyskany sok winogronowy przez długi okres przed wprowadzeniem go do obrotu z przeznaczeniem do spożycia. W związku z tym, należy wprowadzić system zaliczek, aby pomoc mogła być wypłacana na rzecz przedsiębiorców z góry, po złożeniu odpowiednich zabezpieczeń, które uchronią właściwe władze przed ryzykiem dokonywania nienależnych wypłat. Należy zatem określić terminy wypłat zaliczek oraz szczegółowe zasady zwracania zabezpieczeń.

(18) Zainteresowana strona w celu uzyskania pomocy powinna złożyć wniosek wraz z określonymi dokumentami towarzyszącymi. Aby zapewnić jednakowe funkcjonowanie systemu we wszystkich Państwach Członkowskich, należy określić terminy składania wniosków oraz terminy wypłacania pomocy przetwórcom.

(19) Na mocy art. 44 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, sok winogronowy nie może być przerabiany na wino ani dodawany

▼B

do wina. W celu zapewnienia przestrzegania tego przepisu należy określić obowiązki i szczególne środki kontroli stosowane wobec przetwórców i rozlewni soku winogronowego.

(20) Artykuł 34 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 wprowadza system pomocy dotyczący skoncentrowanego moszczu gronowego i rektyfikowanego skoncentrowanego moszczu gronowego wytworzonego we Wspólnocie i używanego do zwiększania stężenia alkoholu win.

(21) Na podstawie art. 36 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 mogą być ustanowione szczegółowe zasady, w szczególności dotyczące warunków przyznawania pomocy. Na tej podstawie należy ustanowić zasady stosowania pomocy w odniesieniu do drobnych producentów. Należy również zastrzec, że jedynie producenci, którzy wypełnili w określonym okresie obowiązki nałożone przez Wspólnotę, mają prawo korzystać z pomocy w ramach tego systemu.

(22) Właściwe władze muszą być powiadamiane o czynnościach wzmacniania polegających na dodawaniu skoncentrowanego moszczu gronowego oraz rektyfikowanego skoncentrowanego moszczu gronowego oraz o posiadanych ilościach tych produktów. Ponieważ ilości tych produktów zużywane lub zużyte do wzmocnienia muszą być odnotowywane w rejestrach, przewidzianych w art. 70 ust. 2 rozrządzenia (WE) nr 1493/1999, nie ma potrzeby wymagać przedstawiania dodatkowych dokumentów w celu uzyskania pomocy.

(23) W celu zapewnienia jednolitego stosowania omawianego systemu pomocy powinna zostać przeprowadzona na poziomie Wspólnoty harmonizacja metod ustalania potencjalnego stężenia alkoholu moszczy.

(24) Cena zakupu moszczu gronowego wykorzystywanego do produkcji skoncentrowanego moszczu gronowego oraz rektyfikowanego skoncentrowanego moszczu gronowego zależy od jego potencjalnego naturalnego stężenia alkoholu.W celu uwzględnienia tego faktu oraz uniknięcia naruszenia istniejącej struktury handlu, pomoc powinna być zróżnicowana po to, aby większa kwota mogła być przyznana w odniesieniu do skoncentrowanego moszczu gronowego oraz rektyfikowanegoskoncentrowanego moszczu gronowego z regionów Wspólnoty położonych najdalej na południe, które tradycyjnie wytwarzają moszcz o najwyższym potencjalnym naturalnym stężeniu alkoholu.

(25) Artykuł 35 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 wprowadza system pomocy dotyczący wykorzystywania moszczy gronowych i skoncentrowanych moszczy gronowych wytwarzanych w strefach uprawy winorośli C III a) i C III b) w celu przygotowania niektórych produktów objętych kodem CN 2206 00 w Zjednoczonym Królestwie i Irlandii, a także dotyczący wykorzystywania skoncentrowanego moszczu gronowego wytwarzanego we Wspólnocie do produkcji określonych produktów wprowadzanych do obrotu w Zjednoczonym Królestwie i Irlandii z instrukcjami informującymi, jak uzyskać z nich napój imitujący wino.

(26) Produkty objęte kodem CN 2206 00, określone w art. 35 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, są obecnie wytwarzane wyłącznie ze skoncentrowanego moszczu gronowego. Dlatego też, na tym etapie należy oddzielnie ustalić pomoc w związku z wykorzystywaniem skoncentrowanego moszczu gronowego.

(27) W celu umożliwienia przeprowadzania niezbędnych kontroli przez właściwe władze Państw Członkowskich należy określić obowiązki przetwórców w zakresie prowadzenia rachunku zapasów.

▼B

(28) W celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania systemu pomocy oraz kontroli, zainteresowani przedsiębiorcy powinni zostać zobowiązani do składania pisemnych wniosków zawierających informacje potrzebne do identyfikacji produktu i umożliwiające przeprowadzenie kontroli działalności.

(29) Aby system pomocy znacząco wpływał na wzrost wykorzystania wspólnotowych produktów, należy ustalić, że wnioski o przyznanie pomocy muszą być składane w odniesieniu do określonej minimalnej ilości każdego produktu.

(30) Pomoc jest przyznawana na produkty, które spełniają minimalne cechy jakościowe wymagane przy ich wykorzystywaniu w celach określonych w art. 35 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.

(31) W celu umożliwienia przeprowadzania niezbędnych kontroli przez właściwe władze Państw Członkowskich należy określić obowiązki przetwórców w zakresie prowadzenia rachunku zapasów.

(32) Prawo do pomocy nabywa się z chwilą zakończenia czynności przetwórczych. W celu uwzględnienia ubytków technicznych, ilość rzeczywiście wykorzystywana może być do 10 % mniejsza niż ilość wskazana we wniosku.

(33) Przedsiębiorcy z przyczyn technicznych robią zapasy magazynowe na długo przed wyprodukowaniem produktów wprowadzanych do obrotu. W związku z tym należy wprowadzić system zaliczek, aby pomoc mogła być wypłacana na rzecz przedsiębiorców z góry po złożeniu odpowiednich zabezpieczeń, które uchronią właściwe władze przed ryzykiem dokonywania nienależnych wypłat. Należy zatem określić terminy wypłat zaliczek oraz szczegółowe zasady zwracania zabezpieczeń.

(34) Na mocy rozdziału I tytuł III rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 może być przyznawana pomoc w odniesieniu do prywatnego składowaniawina stołowego, moszczu gronowego, skoncentrowanego moszczu gronowego oraz rektyfikowanego skoncentrowanego moszczu gronowego. Na mocy art. 24 ust. 2 tego rozporządzenia przyznanie pomocy jest uzależnione od zawarcia umów składu. Powinny zostać ustanowione szczegółowe zasady dotyczące zawierania umów, ich treści, okresu ważności oraz skutki takich umów.

(35) Należy zdefiniować pojęcie „producent” oraz z uwagi na obowiązki nakładane na takie osoby, należy zastrzec, że producenci muszą być właścicielami produktów objętych umowami składu.

(36) Produkty objęte umową składu powinny być objęte skuteczną kontrolą. W tym celu agencjainterwencyjna Państwa Członkowskiego powinna być uprawniona do zawierania umów tylko w odniesieniu do ilości składowanych na terytorium tego Państwa Członkowskiego i powinna być powiadamiana o wszelkich zmianach dotyczących produktu lub miejsca składowania.

(37) W celu zachowania jednolitości, umowy powinny być zawierane na takich samych warunkach w całej Wspólnocie oraz powinny być na tyle precyzyjne, aby można było zidentyfikować produkt, którego dotyczą.

(38) Doświadczenia związane z różnymi systemami dotyczącymi prywatnego składowania produktów rolnych wskazują, że konieczne jest określenie zakresu, w jakim rozporządzenie Rady (EWG, EURATOM) nr 1182/71 stosuje się do określania okresów, dat i terminów związanych z tymi systemami oraz że daty rozpoczęcia i zakończenia umownego składowania powinny być ściśle określone.

▼B

(39) Na mocy art. 3 ust. 4 rozporządzenia (EWG, EURATOM) nr 1182/71, w przypadku gdy ostatni dzień okresu przypada na dzień świąteczny, niedzielę lub sobotę, termin upływa z końcem ostatniej godziny następnego dnia roboczego. Stosowanie tego przepisu w odniesieniu do umów składu nie musi leżeć w interesie przedsiębiorców, ponieważ mogłoby to doprowadzić do nierównego ich traktowania w sytuacji, gdyby ostatnie dni składowania zostały przesunięte. Należy zatem przewidzieć odstępstwo w przypadku gdy ostatni dzień składowania został ustalony w umowie.

(40) W celu zapewnienia wpływu systemu umów na ceny rynkowe, umowy powinny być zawierane jedynie w odniesieniu do znacznych ilości.

(41) Pomoc w odniesieniu do prywatnego składowania powinna być ograniczona do produktów, które mają wpływ na ceny rynkowe. Wobec tego pomoc powinna być przyznawana tylko na produkty niepakowne. Z tych samych przyczyn umowy powinny dotyczyć tylko produktów o wystarczająco wysokiej jakości. W przypadku wina stołowego umowy powinny dotyczyć win w zaawansowanym stadium przygotowania, ale należy umożliwić przeprowadzanie w okresie obowiązywania umowy wszelkich procesów enologicznych niezbędnych do konserwacji produktu.

(42) W celu wspierania podnoszenia jakości należy ustalić minimalne stężenie alkoholu wina i moszczu uprawniające do uzyskania pomocy do składowania. Z tego samych powodów należy zastrzec możliwość wprowadzania, w odniesieniu do wina stołowego objętego umowami składu, bardziej rygorystycznych kryteriów w zależności od jakości zbiorów.

(43) W celu uniknięcia nadużywania systemu, wino stołowe, które było przechowywane na podstawie umowy, nie może zostać następnie uznane za wino gatunkowe psr.

(44) W celu zapobieżenia wywierania wpływu na sytuację rynkową przez produkty objęte umową składu należy zakazać, w okresie obowiązywania umowy, wprowadzania do obrotu i niektórych czynności mających na celu przygotowanie wprowadzenia produktów do obrotu.

(45) Na mocy art. 26 ust. 1 tiret trzecie rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, mogą zostać przyjęte zasady zezwalające na przetwarzanie moszczu gronowego, objętego umową długoterminową, na skoncentrowany moszcz gronowy lub rektyfikowany skoncentrowany moszcz gronowy w okresie obowiązywania tej umowy. Z uwagi na to, że takie przetwarzanie jest normalną działalnością, zezwolenie powinno być udzielone na stałe.

(46) Agencje interwencyjne powinny być powiadamiane o każdym przetwarzaniu moszczu gronowego, objętego umową składu, aby mogły przeprowadzić niezbędne kontrole.

(47) Przetwarzanie moszczu gronowego na skoncentrowany moszcz gronowy i rektyfikowany skoncentrowany moszcz gronowy musi prowadzić do zmniejszenia ilości składowanego produktu i w rezultacie do obniżenia kosztów składowania. Jednakże, z uwagi na to, że uzyskany produkt ma większą wartość, obniżenie kosztów składowania jest wyrównywane przez wzrost odsetek. W związku z tym uzasadnione jest, w przypadkach w których produkt jest przetwarzany w okresie składowania, utrzymanie pomocy na poziomie obliczonym na podstawie ilości moszczu gronowego objętego umową przed przetworzeniem, przez cały okres obowiązywania umowy. Ponadto uzyskane produkty muszą posiadać właściwości wymagane regułami wspólnotowymi.

(48) Kwota pomocy przyznawanej w odniesieniu do prywatnego składowania powinna uwzględniać techniczne koszty składowania

▼B

oraz odsetki. Techniczne koszty składowania mogą być różne w zależności od rodzaju produktu, natomiast wysokość odsetek zależy od wartości produktu. Wobec tego, w celu ułatwienia zarządzania, kwota pomocy na hektolitr dziennie powinna być ustalona dla poszczególnych grup win stołowych i moszczy. Na mocy art. 25 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 należy ustalić kwotę pomocy w odniesieniu do skoncentrowanego moszczu gronowego przez zastosowanie przy kwocie pomocy w odniesieniu do moszczu gronowego współczynnika 1,5. Jednakże, kwoty ustalone w niniejszym rozporządzeniu mogą być zmienione w celu uwzględnienia znaczących wahań cen rynkowych lub stóp procentowych.

(49) Należy także przewidzieć możliwość skrócenia okresu składowania w przypadkach, w których produkty są przeznaczone na wywóz po usunięciu ich z magazynu. Dowód wywiezienia towarów powinien być dostarczony w taki sam sposób, jak w przypadku refundacji, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 800/1999 z dnia 15 kwietnia 1999 r. ustanawiającym wspólne szczegółowe przepisy stosowania systemu refundacji wywozowych dla produktów rolnych ([1]).

(50) W celu zapewnienia skuteczności tego systemu, uwzględniając jednocześnie wymogi administrowania agencji interwencyjnych, należy ustanowić terminy wypłacania pomocy. Jednakże, w przypadku umów długoterminowych, w celu spełnienia przez producentów wymogów dotyczących płynności finansowej, Państwa Członkowskie powinny mieć prawo wprowadzenia systemu płatności zaliczkowych powiązany ze składaniem stosownych zabezpieczeń.

(51) W przypadku gdy umowa składu dotycząca wina stołowego wygasa, producent może, na wniosek, zawrzeć nową umowę korzystając z uproszczenia formalności, pod warunkiem, że warunki zawarcia nowej umowy dotyczącej tego samego produktu są spełnione.

(52) Rynek moszczu i skoncentrowanego moszczu do produkcji soku winogronowego rozwija się i w celu promowania wykorzystania produktów winiarskich do celów innych niż winiarskie, należy udzielić zezwolenia na sprzedaż moszczu i skoncentrowanego moszczu objętych umowami składu oraz przeznaczonych do produkcji soku winogronowego, od piątego miesiąca obowiązywania umowy, w drodze zwykłego powiadomienia agencji interwencyjnej przez producenta. Ta sama możliwość powinna być stosowana w odniesieniu do promocji wywozu tych produktów.

(53) Należy określić produkty, które mogą być uzyskane w drodze destylacji i w szczególności, wprowadzić minimalne wymogi jakościowe dotyczące neutralnego alkoholu. Przy określaniu tych wymogów należy uwzględnić postęp technologiczny oraz potrzebę zapewnienia możliwości normalnej sprzedaży wyprodukowanego alkoholu do różnych celów.

(54) Należy wzmóc kontrole produktów przeznaczonych do destylacji.

(55) W przypadku dobrowolnej destylacji na mocy art. 29 i 30 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, producenci powinni mieć obowiązek zawarcia umowa dostawy z gorzelniami, która ma być zatwierdzona przez agencję interwencyjną, aby można było prowadzić nadzór działań oraz aby można było sprawdzić wypełnianie przez obie strony ich obowiązków. Przy stosowaniu takiego systemu może być dokładniej monitorowany wpływ ilościowy na rynek czynności związanych z destylacją. Jednakże system umów powinien zostać dostosowany w celu uwzględnienia faktu, że niektórzy producenci powierzają destylację gorzelniom, podczas gdy inni posiadają własne gorzelnie.

([1]) Dz.U. L 102 z 17.4.1999, str. 11.

▼B

(56) Niezbędne są przepisy szczególne, które zapewnią, że wino dostarczane w celu przeprowadzenia jednej z możliwych czynności destylacyjnych pochodzi z własnej produkcji producenta. W tym celu producenci powinni być zobowiązani do przedstawienia dowodu, że rzeczywiście oni wyprodukowali i posiadają wino, które ma być dostarczone. Potrzebne są również zasady w celu zapewnienia, że istotne elementy umów destylacji są odpowiednio kontrolowane.

(57) Doświadczenie wykazało, że należy dopuścić pewną tolerancję pod względem ilości i rzeczywistego stężenia alkoholu w % objętościowych wina objętego umowami dostawy.

(58) Należy ustalić terminy wypłacania pomocy przez agencje interwencyjne na rzecz gorzelni. Należy również przewidzieć możliwość wypłacania gorzelniom pomocy z góry. Potrzebny jest system zabezpieczeń w celu zapewnienia, że agencja interwencyjna nie zostanie narażona na nieuzasadnione ryzyko.

(59) W przypadku destylacji, określonej w art. 27 i 28 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, doświadczenie wykazało, że producenci mogą mieć niekiedy trudności z ustaleniem dokładnej ilości produktów, które mają dostarczyć zgodnie ze swoimi zobowiązaniami. W przypadku gdy producenci dostarczyli niemal całą wymaganą ilość przed upływem terminu dostawy i muszą dokonać jedynie niewielkich dostosowań, nakładane na nich kary powinny pozostawać w stosownej proporcji do dokonanych naruszeń. W takim przypadku należy uznać, że producenci tacy wypełnili swoje obowiązki w terminie pod warunkiem, że dostarczą pozostałe ilości w odpowiednim czasie.

(60) Destylacja, na mocy w art. 27 i 28 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, odgrywa znaczącą rolę w osiągnięciu równowagi na rynku wina stołowego i pośrednio pomaga w dostosowaniu potencjału produkcyjnego uprawy winorośli do wymogów. Obowiązkowa destylacja musi być w związku z tym wykonywana bardzo rygorystycznie, a wszystkie osoby zobowiązane do przeprowadzania destylacji, muszą rzeczywiście dostarczyć wymagane ilości do destylacji. W pewnych przypadkach, odstąpienie od środków interwencyjnych nie było wystarczającą zachętą, aby zapewnić, że osoby zobowiązane do obowiązkowej destylacji, wypełnią swoje zobowiązania. Dlatego też niezbędne są dodatkowe środki wspólnotowe przewidziane dla producentów, którzy nie wypełnili swoich zobowiązań w dozwolonym terminie, ale wypełnią je przed innym wyznaczonym terminem.

(61) Różne czynności destylacji wina mogą prowadzić do otrzymania neutralnego alkoholu, zdefiniowanego na podstawie kryteriów odnoszących się do jego składu, w Załączniku do niniejszego rozporządzenia. Należy przyjąć wspólnotowe metody analizy w celu zapewnienia, że kryteria te są spełniane.

(62) Metody powinny być obowiązkowe dla wszystkich transakcji handlowych oraz we wszystkich procedurach weryfikacyjnych. Z uwagi na ograniczone instrumenty handlowe, należy zezwolić na niewielką liczbę zwykle stosowanych procedur tak, aby przedmiotowe czynniki można było określić szybko i z należytą dokładnością.

(63) Wspólnotowe metody analizy powinny być powszechnie uznane i jednolicie stosowane.

(64) W celu zapewnienia, że wyniki osiągnięte przy stosowaniu metod analitycznych, określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1493/1999, są porównywalne, należy zdefiniować zasady dotyczące powtarzalności wyników uzyskanych przy zastosowaniu tych metod.

▼B

(65) Cenę skupu dostaw wina powinno stosować się loco gorzelnie. W niektórych przypadkach transport jest zapewniany przez gorzelnię z powodów praktycznych. W takich przypadkach koszty transportu powinny być odjęte od ceny skupu, aby nie naruszać powyższej praktyki, która często jest konieczna.

(66) Obowiązek przeprowadzania destylacji jest szczególnie uciążliwy dla poszczególnych producentów, którzy wytwarzają tylko niewielką ilość wina. Koszty, jakie ponosiliby tacy producenci na przetransportowanie ich wytłoczyn winogronowych oraz osadu winnego w celu dokonania destylacji, nie pozostawałyby w żadnej rozsądnej proporcji do zysku, którego mogliby się spodziewać z alkoholu z nich wydestylowanego. W związku z tym tacy producenci powinni zostać zwolnieni z obowiązku dostaw.

(67) Producenci powinni być zobowiązani, w odniesieniu do części wyprodukowanego przez siebie wina, którą faktycznie dostarczyli do destylacji na mocy art. 28 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, do dostarczenia tylko produktów ubocznych powstających przy produkcji wina w celu przeprowadzenia destylacji na mocy art. 27 tego rozporządzenia.

(68) Obowiązek destylacji produktów ubocznych jest nieproporcjonalnie uciążliwą przeszkodą dla niektórych producentów niewielkich ilości wina w niektórych strefach uprawy winorośli. Na żądanie Państw Członkowskich, w których tacy producenci prowadzą działalność, powinni oni mieć możliwość wycofania ich produktów ubocznych pod nadzorem zamiast dostarczania ich do destylacji.

(69) Producenci, którzy dostarczają swoje wytłoczyny do produkcji enocyjaninu, dostarczają zwykle wytłoczyny winogronowe nieprzefermentowane.Proces, w wyniku którego poprzez ekstrakcję wytłoczyn uzyskiwany jest enocyjanin, powoduje, że wytłoczyny stają się nieprzydatne do dalszej fermentacji i destylacji. W związku z tym tacy producenci powinni być zwolnieni z obowiązku przeprowadzania destylacji proporcjonalnie do ilości wytłoczynwinogronowych dostarczonych do takiego przetworzenia.

(70) W przypadku gdy wino dostarczone do destylacji jest wykorzystywane do produkcji octu winnego, ilość alkoholu dostarczanego agencjom interwencyjnym może ulec zmniejszeniu. W związku z tym producenci powinni być zwolnieni z obowiązku destylacji, w przypadku gdy dostarczą wino do zakładów zajmujących się produkcją octu, które w innej sytuacji uzupełniałoby ilość przeznaczoną do obowiązkowej destylacji.

(71) W przypadku wycofywania produktów ubocznych winiarstwa pod nadzorem, na mocy art. 27 ust. 7 i 8 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, wszystkie takie produkty uboczne powinny zostać wycofane przed końcem roku winnego, w którym zostały wyprodukowane. W związku z tym niezbędny jest odpowiedni system kontroli, który nie będzie powodował nieproporcjonalnie wysokich kosztów administracyjnych, w szczególności w Państwach Członkowskich, w których produkcja wina jest bardzo niska.

(72) Dokumentacja dotyczącą dostarczania wytłoczyn,osadu winiarskiego oraz wina do gorzelni powinna wskazywać, czy gorzelnia znajduje się w tym samym Państwie Członkowskim co producent, czy w innym Państwie Członkowskim.

(73) Na mocy art. 27 ust. 11 i art. 28 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, gorzelnicy mogą zdecydować czy chcą otrzymać pomoc w odniesieniu do produktu, który ma być poddany destylacji, czy też dostarczyć produkt uzyskany w wyniku destylacji agencji interwencyjnej. Kwota pomocy powinna być ustalona na

▼B

podstawie cen rynkowych na różne produkty, które mogą być uzyskane w wyniku destylacji.

(74) Aby kwalifikować się do uzyskania pomocy zainteresowane strony powinny złożyć wniosek razem z określonymi dokumentami towarzyszącymi. Rodzaj i liczba wymaganych dokumentów powinny odzwierciedlać różnice między winem i osadem winnym oraz między wytłoczynami winogronowymi. W celu zapewnienia jednolitego funkcjonowania systemu we wszystkich Państwach Członkowskich, wnioski powinny być składane oraz pomoc wypłacana gorzelniom w terminach, które należy ustanowić. Gorzelnikom, którzy chociaż wykonali swoje podstawowe obowiązki, ale opóźniają się ze złożeniem na to dowodu, należy przyznać proporcjonalne świadczenie.

(75) Przy ustalaniu ceny, która będzie płacona przez agencje interwencyjne za dostarczone produkty, należy uwzględnić średnie koszty transportu i destylacji danych produktów.

(76) Jednolita cena normalna powinna być ustalona w odniesieniu do produktów dostarczonych agencjom interwencyjnym w związku z destylacją na mocy art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, niezależnie od pochodzenia surowców.

(77) W niektórych regionach Wspólnoty stosunek między ilością wytłoczyn a ilością wina i osadu winiarskiego jest taki, że średnie koszty destylacji różnią się od tych, które służą do ustalenia normalnej ceny. W takiej sytuacji, w niektórych z tych regionów, z gospodarczego punktu widzenia jest lub może być niemożliwe osiągnięcie zamierzonego celu przez stosowanie obowiązku przeprowadzania destylacji produktów ubocznych winiarstwa. Ceny zróżnicowane ze względu na surowiec produktu uzyskanego w wyniku destylacji powinny być w związku z tym ustalone jednocześnie jako cena normalna, pozostawiając Państwom Członkowskim możliwość decydowania, czy takie zróżnicowane ceny powinny być stosowane w regionach, w których stosowanie ceny normalnej mogłoby prowadzić do trudności opisanych wyżej.

(78) W następstwie zastosowania takiego rozwiązania nie mogą wzrosnąć wydatki ponoszone przez agencję interwencyjną, a w konsekwencji przez EFOGR. Ceny zróżnicowane ze względu na pochodzenie alkoholu powinny wobec tego być skorelowane z ceną normalną w taki sposób, że średnia ważona cen uzależnionych od pochodzenia nie przekroczy ceny normalnej.

(79) Z uwagi na brak zorganizowanego wspólnotowego rynku alkoholu etylowego, agencje interwencyjne odpowiedzialne za wprowadzanie do obrotu alkoholu, który zobowiązane są przejąć po przeprowadzeniu destylacji, zgodnie z art. 27 i 28 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, powinny odsprzedać go po cenie niższej niż cena skupu. Różnicę między ceną skupu a ceną sprzedaży takiego alkoholu pokrywa, według stawki standardowej, Sekcja Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR).

(80) Artykuł 29 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 przewiduje destylację jako środek wsparcia rynku wina, a w konsekwencji jako ułatwienie ciągłości dostaw destylatu winnego do części sektora alkoholu spożywczego. W celu uwzględnienia nadwyżek z końca roku środek należy wprowadzić w życie z dniem 1 września każdego roku gospodarczego.

(81) Ponieważ Komisja jest odpowiedzialna za organizowanie sprzedaży pewnych alkoholi winnych, potrzebuje bardziej szczegółowych informacji dotyczących transakcji przeprowadzanych na rynku alkoholi. Informacje dotyczące alkoholu pochodzącego z obowiązkowej destylacji przesyłane Komisji przez Państwa Członkowskie, powinny być rozszerzone o informacje dotyczące

▼B

alkoholu pochodzącego z dobrowolnej destylacji posiadanego przez agencje interwencyjne.

(82) Należy bardziej szczegółowo określić wymagane cechy charakterystyczne produktów, które mogą być dostarczone w celu przeprowadzenia destylacji.

(83) Produkty wprowadzane do gorzelni powinny być poddane fizycznej kontroli z zastosowaniem procedur zapewniających odpowiednią reprezentatywność.

(84) Należy określić konsekwencje ponoszone przez producentów, którzy nie dopełnili swoich obowiązków. Jednakże, Komisja powinna przyjąć zasady dotyczące prawa do pomocy gorzelników, którzy nie dotrzymali niektórych terminów administracyjnych, uwzględniając w szczególności zasadę proporcjonalności.

(85) Niezbędne są zasady dotyczące przypadków siły wyższej, która może przeszkodzić w planowym przeprowadzeniu destylacji.

(86) W celu zapewnienia należytego nadzoru nad czynnościami destylacji, należy poddać gorzelników systemowi zatwierdzeń.

(87) Przy uwzględnieniu obecnej sytuacji na rynku wina przeznaczonego do destylacji, zarówno gorzelnikom jak i producentom wina wzmocnionego należy zezwolić na wzmacnianie takiego wina do destylacji, a wszystkie dotyczące tego uzgodnienia powinny zostać odpowiednio dostosowane.

(88) W celu zapewnienia najbardziej odpowiednich sposobów nadzoru, Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość wprowadzania ograniczeń dotyczących miejsc, w których może być prowadzone wzmacnianie wina do destylacji.

(89) Należy przyjąć szczegółowe zasady dotyczące płatności cen skupu za wino, wypłacania pomocy producentom wina wzmocnionego, płatności pomocy z góry oraz składania i zwrotu zabezpieczeń.

(90) Ponieważ dodanie do wina przeznaczonego do destylacji wskaźnika jest skuteczną metodą nadzoru, należy ustalić, że obecność takiego wskaźnika nie może stanowić przeszkody w swobodnym przepływie takiego wina lub produktów z niego uzyskanych.

(91) Uwzględniając sposób transportu produktów do gorzelni w niektórych Państwach Członkowskich, szczególnie w przypadku niewielkich ilości, Państwa Członkowskie powinny mieć prawo zezwalania na transportowanie tych produktów luzem.

(92) W przypadku, przewidzianym w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, w odniesieniu do niektórych sposobów destylacji, cena skupu za wino powinna być obniżona, w przypadku gdy producenci zwiększyli stężenie alkoholu poprzez dodanie sacharozy lub skoncentrowanego moszczu gronowego, w stosunku do których pomoc otrzymali lub ubiegali się o jej przyznanie na mocy art. 34 tego rozporządzenia.

(93) Bardzo trudno jest powiązać wzrost stężenia alkoholu uzyskany przez każdego z producentów z winem dostarczonym do destylacji. Ścisłe określanie korzyści gospodarczych uzyskanych przez każdego producenta wymagałoby w tej sytuacji nadmiernej liczby czynności administracyjnych, co mogłoby doprowadzić do opóźnienia wypłacania pomocy oraz wpłynąć na cały system interwencji. Wobec tego cena skupu powinna być obniżona w oparciu o średni wzrost naturalnego stężenia alkoholu w każdej strefie uprawy winorośli. W celu uniknięcia nadmiaru czynności administracyjnych koniecznych do sprawdzenia wzrostu stężenia alkoholu w odniesieniu do każdego producenta, cena skupu za każde takie wino dostarczone do destylacji

▼B

powinna zostać obniżona o ustaloną kwotę w każdej strefie lub części strefy.

(94) Słusznym jest jedynie takie rozwiązanie, zgodnie z którym producenci powinni otrzymać pełną cenę tylko w przypadku, jeżeli nie zwiększyli stężenia alkoholu w jakiejkolwiek partii wina stołowego poprzez dodanie sacharozy lub skoncentrowanego moszczu gronowego na które otrzymali pomoc na mocy art. 34 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999. Ponadto producenci, którzy podnieśli stężenie alkoholu w mniejszej części swojej produkcji niż ta, którą dostarczyli do destylacji, powinni otrzymać pełną cenę za ilość stanowiącą różnicę między ilością wzmocnioną a ilością dostarczoną.

(95) Pomoc w odniesieniu do produktu uzyskanego w wyniku destylacji oraz cena produktów przejętych przez agencję interwencyjną w związku z destylacją na mocy art. 28 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, powinny być dostosowane w celu uwzględnienia obniżki ceny skupu wina.

(96) Jedną z cech wspólnotowego rynku alkoholi jest istnienie zapasów wynikających z prowadzenia interwencji na mocy z art. 27, 28 i 30 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 ([1]).

(97) Niezbędne są szczególne zasady szczegółowe dotyczące takich procedur przetargowych w celu zapewnienia równego traktowania wszystkich nabywców.

(98) Te zapasy alkoholu mogą być zbywane przy zastosowaniu trzech różnych procedur przetargowych, w zależności od zamierzonego wykorzystania i przeznaczenia alkoholu, a także od ilości alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj.

(99) Ponieważ celem stosowania procedur przetargowych jest uzyskanie najkorzystniejszej ceny, w przypadku gdy Komisja podejmie decyzję o sprzedaży z zastosowaniem procedury przetargowej, sprzedaż powinna być dokonana na rzecz oferenta, który zaproponuje najwyższą cenę. Niezbędne są również zasady dotyczące sytuacji, w których w kilku ofertach zaproponowano tę samą cenę za tę samą partię.

(100) Powinny być dopuszczalne, pod pewnymi warunkami, przetargi prowadzone w odniesieniu do 5000 hektolitrów, aby nowe zastosowania alkoholu mogły zostać przetestowane na średnią skalę przemysłową, co w dłuższym terminie umożliwi rozwój rynku w odniesieniu do znaczących ilości wspólnotowego alkoholu bez destabilizowania rynku napojów spirytusowych.

(101) Niezbędne jest określenie, które formy przetwarzania na towary wywożone na mocy ustaleń uszlachetniania czynnego można uznać za równorzędne do rzeczywistych sposobów wykorzystania przemysłowego.

(102) W celu zapewnienia, że alkohol sprzedawany zgodnie z takimi procedurami przetargowymi jest rzeczywiście wykorzystywany do celów, które nie będą zakłócać rynku alkoholi, oferty powinny dokładnie podawać zamierzone przeznaczenie produktu.

(103) Należy zezwolić oferentom na składanie tylko jednej oferty w odniesieniu do każdego rodzaju alkoholu, każdego rodzaju końcowego wykorzystania produktu oraz procedury przetargowej. Należy również określić prawne konsekwencje, które ponosić będą oferenci, którzy złożą więcej niż jedną ofertę.

(104) W celu ograniczenia wpływu na konkurencyjność w stosunku do produktów, które mogą być zastąpione przez alkohol, Komisja powinna mieć możliwość niedokonywania sprzedaży na podstawie otrzymanych ofert.

([1]) Preambuły 98-124: patrz preambuły rozporządzenia (EWG) nr 377/93.

▼B

(105) Aby sprzedaż mogła być dokonana po otrzymaniu największej możliwej liczby złożonych ofert, w przypadku gdy proponowane ceny zostaną uznane za zadowalające, a proponowane końcowe zastosowania produktu są odpowiednie do rozwoju nowych przemysłowych rynków zbytu produktu, oferenci, którzy złożyli takie oferty, powinni z pewnymi zastrzeżeniami mieć możliwość nabycia zastępczej partii. Taka procedura powinna zwiększyć sprzedaż wspólnotowego alkoholu i jednocześnie zmniejszyć zapasy, na zarządzanie którymi w innym przypadku trzeba byłoby ponieść wysokie koszty budżetowe.

(106) Niezależnie od marginesu tolerancji w odniesieniu do ilości alkoholu przeznaczonego na sprzedaż w drodze przetargu, cena, która ma być zapłacona przed wydaniem zlecenia przewozowego, powinna być obliczona w oparciu o ilości alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj., w zaokrągleniu do jednego hektolitra.

(107) Procedury przetargowe na wywóz alkoholu do krajów regionu karaibskiego przeznaczonego do wykorzystania końcowego w sektorze paliwowym w celu zapewnienia tym krajom większej ciągłości dostaw Powinny być prowadzone regularnie. Doświadczenie wskazuje, że istnieje niewielkie prawdopodobieństwo, że ten rynek zbytu doprowadzi do destabilizacji rynku oraz ten rynek zbytu stwarza znaczne możliwości dla rynku głównego.

(108) Wielkość partii przeznaczonych na sprzedaż w drodze przetargu z zamiarem wywozu do państw karaibskich powinna być powiązana z normalną zdolnością przewozową drogą morską, co pozwoli obniżyć koszty gwarancji wykonania ponoszone przez zainteresowanych kupców. Terminy ustalone w odniesieniu do przewozów alkoholu powinny zostać odpowiednio dostosowane.

(109) Publiczna sprzedaż alkoholu winnego przeznaczonego do wykorzystania jako paliwo we Wspólnocie powinna podlegać określonym warunkom, aby zapewnić przedsiębiorstwom, w pewnym zakresie, dostawy oraz aby uwzględnić koszty inwestycji w zakłady przetwórcze niezbędnych w tym konkretnym celu, jednakże bez wprowadzania przeszkód w fizycznym przemieszczaniu alkoholu przeznaczonego na sprzedaż.

(110) Należy ustalić, że tego rodzaju sprzedaż publiczna powinna obejmować kilka partii alkoholu w przypadkach gdy znaczne ilości zostały przeznaczone do takiej sprzedaży publicznej oraz że alkohol w kadziach nie może być fizycznie przemieszczany przed wydaniem zlecenia przewozowego.

(111) W przypadku sprzedaży w drodze przetargu lub sprzedaży publicznej z przeznaczeniem do wykorzystania jako paliwo, ponieważ faktyczny przewóz i przetworzenie alkoholu nastąpią po kilku latach, cena za hektolitr alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj. proponowana przez oferenta, który wygrał przetarg, powinna być aktualizowana co trzy miesiące przy zastosowaniu współczynnika podanego w odpowiednim ogłoszeniu o zaproszeniu do składnia ofert, aby ceny płacone za sprzedany alkohol odpowiadały bardziej fluktuacjom cen paliwa na rynkach międzynarodowych.

(112) Z uwagi na rozmiar niektórych z tych kadzi, w których przechowuje się część alkoholu uzyskanego w wyniku obowiązkowej destylacji, jak również z uwagi na znaczny czas przechowywania tego alkoholu, nie można praktycznie dokładnie określić ilości alkoholu przeznaczonego na sprzedaż znajdującego się w poszczególnych kadziach.

(113) W takiej sytuacji każda procedura przetargowa dotycząca ostatecznie ilości alkoholu wynoszącej między 99 a 101 % ilości alkoholu pierwotnie przeznaczonego na sprzedaż, wprowadzonego do obrotu, powinna być uznana za ważną.

▼B

(114) Oświadczenia, w których oferenci zrzekają się wszelkich roszczeń dotyczących jakości i właściwości sprzedanego im alkoholu, nie mogą dotyczyć wad ukrytych, które z uwagi na ich charakter nie mogą być wcześniej wykryte i które powodują, że alkohol nie nadaje się do wykorzystania zgodnie z zamierzonym przeznaczeniem.

(115) Alkohol przeznaczony do niektórych sprzedaży z zastosowaniem procedury przetargowej powinien, gdy istnieje taka potrzeba, zostać poddany denaturacji w celu zapobieżenia wykorzystania go do innych celów. Ilości alkoholu sprzedanego w takich przypadkach powinny być poddane skażaniu przez dodanie benzyny.

(116) Należy wprowadzić system zabezpieczeń, w celu zapewnienia, że procedura przetargowa będzie przeprowadzana prawidłowo oraz że alkohol będzie rzeczywiście wykorzystywany do celów określonych w odpowiednim zaproszeniu do składania ofert przetargowych. Zabezpieczenia należy wprowadzić na poziomie uniemożliwiającym wykorzystanie niezgodne z celami procedury przetargowej, które może prowadzić do zakłócenia na rynku alkoholi oraz napojów spirytusowych produkowanych we Wspólnocie, zgodnie z art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999. Należy wziąć pod uwagę zasady ustanowione w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2220/85 z dnia 22 lipca 1985 r. ustanawiającym wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu zabezpieczeń w odniesieniu do produktów rolnych, które również obejmują wina. W związku z tym, powinny zostać określone podstawowe wymagania dotyczące zobowiązań podlegających złożeniu zabezpieczenia.

(117) Ubytki mogą powstać przy transporcie alkoholu drogą lądową lub morską oraz w trakcie przetwarzania poprzedzającego wykorzystanie końcowe. W celu oceny zmian w ilości alkoholu zarejestrowanej przy załadunku i rozładunku należy uwzględnić odpowiednie normy techniczne, a dla każdej kategorii ubytku należy ustalić szczególny margines tolerancji.

(118) Ogólny margines tolerancji należy przyjąć w odniesieniu do ubytków alkoholu spowodowanych wielokrotnymi czynnościami transportu lądowego i morskiego w związku z procedurą przetargową dotyczącą wywozu alkoholu przeznaczonego do przetworzenia w państwach trzecich objętych niniejszym rozporządzeniem. Wyższy margines tolerancji powinien być również przyjęty w odniesieniu do ubytków alkoholu spowodowanych czynnościami przetwórczymi w takich państwach trzecich w porównaniu z podobnymi czynnościami we Wspólnocie przy uwzględnieniu warunków operacyjnych, klimatycznych i innych oraz faktu, że niektóre urządzenia są mniej wydajne w niektórych państwach trzecich.

(119) W odniesieniu do ubytków, których rozmiar przekracza ustalone marginesy tolerancji, należy stosować kary polegające na potrąceniu standardowej kwoty z gwarancji wykonania obejmującej cenę zakupu alkoholu dostarczonego do agencji interwencyjnej w związku z przeprowadzeniem destylacji na mocy art. 27, 28 i 30 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999. Część gwarancji wykonania powinna być zwrócona dopiero, gdy oferent, który wygrał przetarg, przedstawi dokumentację dotyczącą wszystkich ubytków związanych z daną ofertą, aby dostępna kwota gwarancji wystarczyła do zastosowania kary z tytułu takich nieuprawnionych ubytków alkoholu.

(120) W przypadku niektórych ostatecznych zastosowań przewidzianych dla alkoholu, objętego procedurą przetargową, część lub całość sprzedanego alkoholu powinna zostać przetworzona na alkohol rektyfikowany. Niektóre z przewidzianych dla sprzedanego alkoholu zastosowań wymagają uprzedniej rektyfikacji lub dehydratacji, w wyniku których powstaje również zanieczy-

▼B

szczony alkohol nie nadający się do pierwotnie zamierzonego wykorzystania przewidzianego w tych procedurach przetargowych. W tych przypadkach powinny ulec zmianie warunki zwrotu gwarancji wykonania.

(121) Kontrole prowadzone w celu sprawdzenia czy alkohol wykorzystywany jest zgodnie z celami określonymi w odpowiednich zaproszeniach do składania ofert przetargowych powinny obejmować co najmniej kontrole równorzędne do tych stosowanych przy monitorowaniu alkoholu wyprodukowanego we Wspólnocie. W celu przeprowadzenia kontroli niektórych zastosowań lub przeznaczeń można zatrudnić międzynarodową firmę nadzorczą, która sprawdzi, czy zawarta umowa jest należycie wykonywana. W miarę umacniania się i rozwoju rynku wewnętrznego należy przeprowadzać bezpośrednie kontrole czynności przewozowych w miejscach wywozu lub przeznaczenia alkoholu.

(122) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wina,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Cel

Tytuł III rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 oraz niniejsze rozporządzenie ustanawiają wspólnotowe reguły dotyczące mechanizmów rynkowych w sektorze wina.

Niniejsze rozporządzenie dotyczy szczegółowych zasad stosowania rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, w szczególności odnoszących się do pomocy na wykorzystanie winogron, moszczu gronowego i skoncentrowanego moszczu gronowego (tytuł I), w odniesieniu do prywatnego składowania (tytuł II) oraz destylacji (tytuł III).

Artykuł 2

Przepisy ogólne

1. Państwa Członkowskie mogą zarządzić, że przedsiębiorcy rozpoczynający działalność w trakcie danego roku winnego są uprawnieni do uzyskania pomocy na mocy niniejszego rozporządzenia wyłącznie w odniesieniu do produktów uzyskanych w wyniku przetworzenia winogron z ich własnej produkcji.

2. Bez uszczerbku dla przepisów art. 30 niniejszego rozporządzenia, przedsiębiorcy na których w trakcie poprzedniego roku winnego ciążyły obowiązki ustanowione w art. 27 i 28 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, są uprawnieni do środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu tylko wówczas, gdy przedstawią dokumentację potwierdzającą wykonanie ich obowiązków w zakresie dostawy lub wycofania pod nadzorem w trakcie danego roku winnego.

▼M1

W roku winiarskim 2000/01, obowiązki określone w akapicie pierwszym są takie, jak ustanowiono w art. 35 i 36 rozporządzenia (EWG) nr 822/87.

▼B

TYTUŁ I

POMOC NA WYKORZYSTANIE WINOGRON, MOSZCZU GRONOWEGO, SKONCENTROWANEGO MOSZCZU GRONOWEGO I REKTYFIKOWANEGO SKONCENTROWANEGO MOSZCZU GRONOWEGO

▼M12

ROZDZIAŁ I

PRODUKCJA SOKU WINOGRONOWEGO

Artykuł 3

Cel pomocy

Pomoc na mocy art. 35 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 jest przyznawana przetwórcom, którzy:

a) sami są producentami lub grupami producentów i którzy przetwarzają lub przetworzyli we własnym imieniu na sok winogronowy winogrona z własnego zbioru oraz moszcz gronowy i zagęszczony moszcz gronowy otrzymane całkowicie z ich własnego zbioru winogron; lub

b) nabywają bezpośrednio lub pośrednio od producentów lub grup producentów winogrona wyprodukowane we Wspólnocie oraz moszcz gronowy i zagęszczony moszcz gronowy w celu przetwarzania ich na sok winogronowy.

Użyty moszcz gronowy i zagęszczony moszcz gronowy muszą być otrzymywane z winogron wyprodukowanych we Wspólnocie.

Artykuł 4

Produkcja innych produktów spożywczych z soku winogronowego

Otrzymany sok winogronowy lub zagęszczony sok winogronowy mogą zostać przetworzone na jakikolwiek produkt spożywczy inny niż produkty winiarskie określone w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 lub produkty określone w art. 35 ust. 1 lit. b) i c) tego rozporządzenia.

Artykuł 5

Wymogi techniczne odnoszące się do produktów

1. Surowce do produkcji soku winogronowego określone w art. 3 powinny posiadać solidną właściwą jakość handlową i powinny nadawać się do przetwarzania na sok winogronowy.

2. Wykorzystywany moszcz gronowy i moszcz uzyskiwany z użytych winogron powinien mieć w temperaturze 20 °C gęstość 1,055–1,100 gramów na centymetr sześcienny.

3. W trakcie wykorzystywania do wytwarzania produktów spożywczych sok winogronowy powinien spełniać wymagania określone w dyrektywie Rady 2001/112/EWG ([1]).

([1]) Dz.U. L 10 z 12.1.2002, str. 58.

▼M12

Artykuł 6

Przepisy administracyjne stosowane do celów kontroli w stosunku do przetwórców

1. Przetwórcy, którzy podejmują czynności w celu produkcji soku winogronowego podczas bieżącego roku winiarskiego, przedkładają właściwemu organowi Państwa Członkowskiego, przed rozpoczęciem każdego roku winiarskiego, harmonogram przetwarzania soku winogronowego. Jeżeli przetwórca podejmuje czynności w celu produkcji soku winogronowego po raz pierwszy po rozpoczęciu roku winiarskiego, harmonogram należy sporządzić przed rozpoczęciem czynności.

Harmonogram zawiera następujące informacje:

a) rodzaj surowców przeznaczonych do przetwarzania (winogrona, moszcz gronowy lub zagęszczony moszcz gronowy);

b) miejsce składowania moszczu gronowego i zagęszczonego moszczu gronowego przeznaczonego do przetworzenia;

c) miejsce, w którym ma się odbywać przetwarzanie.

2. Przetwórcy, którzy dokonują czynności w celach produkcji soku winogronowego wyłącznie w określonych terminach, przedstawiają właściwemu organowi Państwa Członkowskiego, co najmniej w terminie trzech dni roboczych przed rozpoczęciem czynności, deklarację przetwarzania.

Deklaracja przetwarzania zawiera następujące informacje:

a) informacje wymagane na podstawie ust. 1 akapit drugi;

b) ilość winogron, moszczu gronowego lub zagęszczonego moszczu gronowego przeznaczoną do przetwarzania;

c) gęstość moszczu gronowego i zagęszczonego moszczu gronowego;

d) termin rozpoczęcia i przewidywany czas trwania czynności przetwórczych.

Deklaracja obejmuje minimalne ilości:

a) 1,3 tony winogron;

b) 10 hektolitrów moszczu gronowego;

c) 3 hektolitry zagęszczonego moszczu gronowego.

3. Poza informacjami określonymi w ust. 1 i 2 Państwa Członkowskie mogą wymagać od przetwórców dostarczenia dodatkowych informacji.

4. Właściwy organ Państwa Członkowskiego stempluje harmonogramy i deklaracje przewidziane w ust. 1 i 2 i kopię zwraca przetwórcy.

5. W drodze wyjątku od ust. 1, 2 i 3 Państwa Członkowskie mogą wprowadzić procedury uproszczone w odniesieniu do przetwórców, którzy wykorzystują nie więcej niż 5 ton winogron lub 40 hl moszczu gronowego lub 12 hl zagęszczonego moszczu gronowego każdego roku winiarskiego.

▼M12

6. Przetwórcy prowadzą rachunek zapasów wskazujący następujące informacje zaczerpnięte z dokumentów towarzyszących lub rejestrów określonych w art. 70 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999:

a) ilość i gęstość surowców dostarczanych każdego dnia do ich obiektów oraz, gdzie stosowne, nazwę i adres sprzedawcy;

b) ilość i gęstość surowców używanych każdego dnia;

c) ilość soku winogronowego produkowanego każdego dnia;

d) ilość soku winogronowego opuszczającego ich obiekty każdego dnia oraz nazwę i adres odbiorcy lub ilość soku winogronowego wykorzystywanego każdego dnia przez przetwórcę.

Dokumenty towarzyszące dotyczące rachunku zapasów udostępniane są przy każdej kontroli władzom przeprowadzającym inspekcje.

Artykuł 7

Przepisy administracyjne stosowane do celów kontroli w stosunku do użytkowników

1. Do celów niniejszego rozdziału „użytkownik” oznacza każdy podmiot dokonujący jednej z następujących czynności: butelkowania, pakowania lub prezentacji soku winogronowego lub zagęszczonego soku winogronowego, składowania z zamiarem sprzedaży jednemu lub większej liczbie przedsiębiorstw odpowiedzialnych za prowadzenie czynności opisanych powyżej lub poniżej lub wytwarzania z tego soku innych produktów spożywczych.

Takie czynności mogą również być wykonywane przez przetwórców, jak określono w art. 3.

2. Użytkownicy przedkładają właściwemu organowi miejsca rozładunku pisemne zobowiązanie do nieprzetwarzania soku winogronowego na produkty winiarskie określone w załączniku I to rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 lub produkty określone w art. 35 ust. 1 lit. b) i c) tego rozporządzenie.

Państwa Członkowskie ustanawiają wymagania dotyczące przedkładania tych zobowiązań. Jednakże zobowiązanie musi zostać złożone przed użyciem soku winogronowego lub zagęszczonego soku winogronowego oraz nie później niż cztery miesiące od złożenia wniosku o przyznanie pomocy określonego w art. 8 niniejszego rozporządzenia.

Wywóz uznaje się za zgodny z takimi zobowiązaniami.

3. W przypadku gdy przetwórcy wysyłają sok winogronowy do użytkownika we Wspólnocie:

a) przetwórcy wskazują w dokumencie towarzyszącym określonym w art. 70 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, czy produkcja soku winogronowego była lub czy zostanie objęta wnioskiem o przyznanie pomocy przez nich złożonym i faktyczną lub planowaną datę przedłożenia wniosku;

b) użytkownicy wysyłają dokument towarzyszący właściwemu organowi miejsca rozładunku nie później niż w terminie 15 dni od dnia otrzymania danego produktu;

▼M12

c) w przypadku gdy użytkownicy wysyłają sok, który otrzymali, innemu podmiotowi we Wspólnocie, zapewniają, że podmiot ten złoży podpis na ich pisemnym zobowiązaniu i przedłoży zobowiązanie właściwemu organowi w terminie określonym w ust. 2 akapit drugi;

d) właściwy organ po otrzymaniu pisemnego zobowiązania stempluje dokument towarzyszący i wysyła przetwórcy odpowiedniego soku winogronowego kopię ostemplowanego dokumentu towarzyszącego nie później niż w terminie 30 dni od dnia otrzymania zobowiązania.

4. Na mocy art. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2729/2000 ([1]) w trakcie roku winiarskiego właściwy organ przeprowadza kontrole w drodze pobieranie próbek na podstawie analizy ryzyka, w celu zapewnienia, że zobowiązanie określone w ust. 2 niniejszego artykułu zostało wykonane. Kontrole odnoszą się do co najmniej 10 % ilości objętych wnioskiem o ostemplowanie dokumentów towarzyszących przewidziane w ust. 3 lit. d) niniejszego artykułu otrzymanych w trakcie poprzedniego roku winiarskiego.

Artykuł 8

Wnioski o przyznanie pomocy

1. Przetwórcy określeni w art. 6 ust. 1 nie później niż w terminie sześciu miesięcy po zakończeniu roku winiarskiego przedstawiają właściwemu organowi Państwa Członkowskiego wnioski o przyznanie pomocy. Wnioskom towarzyszą następujące dokumenty:

a) kopia harmonogramu przetwarzania, którego dotyczy;

b) kopia rachunku zapasów określonego w art. 6 ust. 6 lub wyciąg; Państwa Członkowskie mogą żądać, aby takie kopie i wyciągi były poświadczone przez organ właściwy do przeprowadzania inspekcji.

Państwa Członkowskie mogą wymagać dodatkowej dokumentacji.

2. Przetwórcy określeni w art. 6 ust. 2 nie później niż w terminie sześciu miesięcy po zakończeniu czynności przetwórczych przedstawiają właściwemu organowi Państwa Członkowskiego wnioski o przyznanie pomocy. Wnioskom towarzyszą następujące dokumenty:

a) kopia deklaracji przetwarzania, której dotyczy;

b) kopia rachunku zapasów określonego w art. 6 ust. 6 lub wyciąg; Państwa Członkowskie mogą żądać, aby takie kopie i wyciągi były poświadczone przez organ właściwy do przeprowadzania inspekcji.

Wnioski o przyznanie pomocy wskazują ilość surowców faktycznie poddanych przetworzeniu i datę zakończenia czynności przetwórczych.

3. Przetwórca nie później niż w terminie sześciu miesięcy od dnia złożenia wniosku o przyznanie pomocy przedkłada właściwemu organowi Państwa Członkowskiego:

a) egzemplarz dokumentu towarzyszącego ostemplowanego przez właściwy organ zgodnie z art. 7 ust. 3 lit. d);

([1]) Dz.U. L 316 z 15.12.2000, str. 16.

▼M12

b) egzemplarz dokumentu towarzyszącego ostemplowanego pieczęcią celną poświadczającą dokonanie wywozu.

4. W drodze wyjątku od ust. 1 i 2 Państwa Członkowskie mogą wprowadzić procedury uproszczone w stosunku do przetwórców, którzy wykorzystują nie więcej niż 5 ton winogron lub 40 hl moszczu gronowego, lub 12 hl zagęszczonego moszczu gronowego każdego roku winiarskiego. Procedury te muszą zostać zakończone w terminie nie późniejszym niż sześć miesięcy od zakończenia roku winiarskiego.

Artykuł 9

Kwoty pomocy i zasady

1. Pomoc na wykorzystanie winogron, moszczu gronowego i zagęszczonego moszczu gronowego ustala się na jednostkę ilości surowca faktycznie użytego w następujący sposób:

a) dla winogron: 4,952 EUR na 100 kg;

b) dla moszczu gronowego: 6,193 EUR na hl;

c) dla zagęszczonego moszczu gronowego: 21,655 EUR na hl.

2. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej nie wypłaca się pomocy w odniesieniu do ilości surowca przekraczających następujące współczynniki między surowcem a otrzymanym sokiem winogronowym:

a) 1,3 dla winogron w 100 kg na hl;

b) 1,05 dla moszczu w hl na hl;

c) 0,30 dla zagęszczonego moszczu w hl na hl.

W przypadku gdy uzyskanym produktem jest zagęszczony sok winogronowy, powyższe współczynniki należy pomnożyć przez 5.

Artykuł 10

Wypłata pomocy

Właściwy organ wypłaca pomoc w terminie trzech miesięcy od dnia przedstawienia wymaganej dokumentacji określonej w art. 8.

Artykuł 11

Zaliczki

1. Przetwórcy mogą żądać wypłaty zaliczki w kwocie równej pomocy określonej w art. 9 obliczonej dla surowców, w stosunku do których mogą przedstawić dowód potwierdzający dostarczenie tych surowców do ich obiektów, pod warunkiem że złożyli na rzecz właściwego organu zabezpieczenie. Wysokość zabezpieczenia wynosi 120 % kwoty zaliczki.

2. Zaliczki wypłacane są przez właściwy organ w terminie trzech miesięcy od dnia przedstawienia dowodu, że zabezpieczenie zostało

▼M12

złożone. Jednakże nie wypłaca się zaliczek przed dniem 1 stycznia danego roku winiarskiego.

3. Po dokonaniu przez właściwy organ sprawdzenia wymaganej dokumentacji, określonej w art. 8, zabezpieczenie określone w ust. 1 niniejszego artykułu podlega zwrotowi w całości lub w części zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 19 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85.

Artykuł 11a

Kary i przypadki siły wyższej

1. Jeżeli przetwórca przedstawia wymaganą dokumentację określoną w art. 8 z opóźnieniem, lecz w terminie sześciu miesięcy od dnia wygaśnięcia terminu określonego w tym artykule, wysokość kwoty pomocy zmniejsza się o 30 %.

Jeżeli przetwórca przedstawi wymaganą dokumentację po upływie terminu sześciu miesięcy określonego powyżej, pomoc nie zostaje wypłacona.

2. Jeżeli w następstwie przeprowadzenia kontroli zostanie ujawnione, że użytkownik nie wykonał zobowiązania określonego w art. 7 ust. 2 i 3, przetwórca zobowiązany zostaje do zwrotu pomocy. Jeżeli użytkownik ma miejsce zamieszkania w Państwie Członkowskim innym niż Państwo Członkowskie, w którym znajduje się miejsce zamieszkania przetwórcy, zainteresowane Państwo Członkowskie bezzwłocznie powiadamia Państwo Członkowskie, w którym znajduje się miejsce zamieszkania przetwórcy, o niewykonaniu zobowiązania.

3. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej, jeżeli zostanie ujawnione, że przetwórcy nie wykonali obowiązków, którym podlegają na mocy niniejszego rozdziału, innych niż zobowiązanie do przetworzenia na sok winogronowy surowców objętych wnioskiem o przyznanie pomocy, pomoc zostaje zmniejszona. Zainteresowane Państwo Członkowskie ustala stawkę obniżenia pomocy.

4. Jeżeli ilość faktycznie wykorzystanego surowca wynosi 95 % i 99,9 % ilości surowca, w odniesieniu do której wypłacono zaliczkę, zabezpieczenie określone w art. 11 ulega przepadkowi wyłącznie w odniesieniu do ilości nieprzetworzonej w ciągu roku winiarskiego.

Z wyjątkiem przypadków siły wyższej, jeżeli ilość surowca faktycznie wykorzystanego wynosi mniej niż 95 % ilości surowca, w odniesieniu do której wypłacono zaliczkę, zabezpieczenie ulega przepadkowi w całości.

5. W przypadkach siły wyższej właściwy organ Państwa Członkowskiego określa środki, które uzna za właściwe w świetle przedstawionych powodów, i powiadamia o tym Komisję.

▼B

ROZDZIAŁ II

POMOC W ODNIESIENIU DO MOSZCZU WYKORZYSTYWANEGO W CELU ZWIĘKSZENIA STĘŻENIA ALKOHOLU W PRODUKTACH WINIARSKICH

Artykuł 12

Cel pomocy

1. Pomoc, określona w art. 34 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, jest przyznawana producentom win stołowych lub gatunkowych win produkowanych w określonych regionach (wina gatunkowe psr), którzy wykorzystują skoncentrowany moszcz gronowy i rektyfikowany skoncentrowany moszcz gronowy wytworzone we Wspólnocie w celu podniesienia naturalnego stężenia alkoholu w % objętościowych produktów wymienionych w załączniku V do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 pkt C.

2. Nie naruszając ust. 1, w przypadku ilości 10 hektolitrów lub mniejszych w roku winnym, Państwa Członkowskie mogą podjąć decyzję o przyznaniu pomocy producentom skoncentrowanego moszczu gronowego i rektyfikowanego skoncentrowanego moszczu gronowego, w przypadku gdy nabywcy są indywidualnymi plantatorami winorośli wykorzystującymi produkt wyłącznie do wzmacniania ich własnej produkcji.

Państwa Członkowskie przyjmują szczegółowe zasady stosowania tego środka i powiadamiają o tym Komisję.

Artykuł 13

Wysokość pomocy

1. Kwotę pomocy, określonej w art. 34 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 ustala się następująco z uwzględnieniem potencjalnego stężenia alkoholu w % objętościowych (% obj.) na hektolitr w odniesieniu do następujących kategorii produktów:

a) skoncentrowany moszcz gronowy z winogron zebranych:

   — w strefach uprawy winorośli C III a) oraz C III EUR 1,699/% obj./hl,

   — w innych miejscach 1,466/% obj./hl,

b) rektyfikowany skoncentrowany moszcz gronowy z winogron zebranych:

   — w strefach uprawy winorośli C III a) oraz C III EUR 2,206/% obj./hl,

   — w innych miejscach 1,955/% obj./hl.

▼M14

Jednakże ►M20 w latach winiarskich 2003/2004 do 2006/2007 ◄ w odniesieniu do rektyfikowanego zagęszczonego moszczu gronowego uzyskanego z winogron zebranych poza strefami uprawy winorośli C III a) oraz C III b), w zakładach, które rozpoczęły produkcję rektyfikowanego zagęszczonego moszczu gronowego przed dniem 1 stycznia 1986 r. w przypadku Hiszpanii oraz przed dniem 30 czerwca 1982 r.

▼M14

w innych przypadkach, wysokość pomocy odpowiada pomocy dla produktów ze strefy uprawy winorośli C III.

▼M12

2. Potencjalne stężenie alkoholu produktów wymienionych w ust. 1 określa się przez zastosowanie danych z tabeli korelacji, stanowiącej załącznik I do niniejszego rozporządzenia do odczytów refraktometru w temperaturze 20 °C użytego zgodnie z metodą określoną w Załączniku do rozporządzenia Komisji (WE) nr 558/9 ([1]).

Dopuszcza się tolerancję 0,2 w kontrolach przeprowadzanych przez właściwy organ.

▼B

Artykuł 14

Wnioski o przyznanie pomocy

Producenci, którzy chcą uzyskać pomoc przewidzianą w art. 34 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, składają właściwej agencji interwencyjnej wniosek dotyczący wszystkich czynności zmierzających do zwiększenia stężenia alkoholu, do których stosuje się ten artykuł. Agencje interwencyjne powinny otrzymać wnioski w ciągu dwóch miesięcy od dnia przeprowadzenia ostatniej czynności.

Do wniosków należy dołączyć dokumenty dotyczące czynności, w odniesieniu do których ubiegano się o pomoc.

▼M12

Jednakże Państwa Członkowskie mogą ustanowić przepisy zezwalające na przedkładanie kilku wniosków o przyznanie pomocy, obejmujących niektóre z czynności mających na celu zwiększenie zawartości alkoholu.

Artykuł 14a

Kontrole

1. Właściwe władze Państw Członkowskich podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia przeprowadzenia kontroli niezbędnych w celu sprawdzenia w szczególności tożsamości i objętości produktu użytego w celu zwiększenia zawartości alkoholu oraz w celu sprawdzenia zgodności z załącznikiem V, pkt C i D do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.

2. Producenci zobowiązani są do zezwolenia na przeprowadzenie kontroli określonych w ust. 1 w każdym momencie.

▼B

Artykuł 15

Warunki przyznawania pomocy

1. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej nie wypłaca się pomocy, jeżeli producent nie prowadzi działalności, określonej w art. 34 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 zgodnie z załącznikiem V pkt C) i D) do tego rozporządzenia.

2. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej, jeżeli producenci nie spełniają któregokolwiek z wymogów wynikających z niniejszego rozporządzenia innych niż wymogi określone w ust. 1, pomoc zostanie zmniej-

([1]) Dz.U. L 58 z 11.3.1993, str. 50.

▼B

szona o kwotę ustaloną przez właściwy organ w zależności od tego, jak poważne jest naruszenie.

3. W przypadkach siły wyższej właściwy organ określa środki, które uzna za konieczne, biorąc pod uwagę powołane okoliczności.

▼M12

Artykuł 16

Wypłata pomocy

Właściwy organ wypłaca pomoc nie później niż do dnia 31 sierpnia następującego po zakończeniu bieżącego roku winiarskiego.

▼B

Artykuł 17

Zaliczki

1. Od dnia 1 stycznia danego roku winnego producenci mogą ubiegać się o wypłatę zaliczkową kwoty równej kwocie pomocy obliczonej w odniesieniu do produktów wykorzystywanych w celu zwiększenia stężenia alkoholu pod warunkiem, że złożyli zabezpieczenie na rzecz agencji interwencyjnej. Zabezpieczenie takie odpowiada 120 % kwoty pomocy, o którą się ubiegano.

Do wniosków dołącza się dokumenty, określone w art. 14 akapit drugi, jakie są dostępne. Pozostałe dokumenty składa się przed końcem roku winnego.

2. Agencja interwencyjna wypłaca zaliczki w ciągu trzech miesięcy od przedstawienia dowodu, że zabezpieczenie zostało złożone.

3. Po sprawdzeniu przez właściwy organ lub upoważniony wydział wszystkich dokumentów oraz po uwzględnieniu kwoty, która ma być wypłacona, zabezpieczenie zostaje zwrócone odpowiednio w całości lub w części, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 19 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85.

ROZDZIAŁ III

POMOC NA WYTWARZANIE NIEKTÓRYCH PRODUKTÓW W ZJEDNOCZONYM KRÓLESTWIE I W IRLANDII

Artykuł 18

Cel i wysokość pomocy

1. Pomoc, określona w art. 35 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, jest przyznawana:

a) wytwórcom, którzy wykorzystują skoncentrowany moszcz gronowy uzyskany w całości z winogron ze stref uprawy winorośli C III a) i C III b) w celu wytworzenia w Zjednoczonym Królestwie i Irlandii produktów objętych kodem CN 2206 00, w odniesieniu do których używanie nazwy złożonej zawierającej wyraz „wino” może być dozwolone przez te Państwa Członkowskie zgodnie z załącznikiem VII pkt C (3) do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, zwanych dalej „producentami”. Kwota pomocy wynosi 0,2379 EUR na kilogram;

▼B

b) podmiotom gospodarczym, które wykorzystują skoncentrowany moszcz gronowy uzyskany w całości z winogron pochodzących ze Wspólnoty jako główny składnik określonych produktów, które wprowadzają do obrotu w Zjednoczonym Królestwie i Irlandii z zamieszczonymi jasnymi instrukcjami, umożliwiającymi konsumentom uzyskanie z nich napoju imitującego wino, zwanymi dalej „podmiotami gospodarczymi". Kwota pomocy wynosi 0,3103 EUR na kilogram.

2. Pomoc na skoncentrowany moszcz gronowy jest przyznawana pod warunkiem, że posiada on właściwą solidną jakość handlową oraz nadaje się do wykorzystania w celach określonych w art. 35 ust. 1 lit. b) lub c) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.

Artykuł 19

Wnioski o przyznanie pomocy

1. Producenci i przedsiębiorcy, którzy chcą uzyskać pomoc określoną w art. 35 ust. 1 lit. b) lub c) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, składają właściwemu organowi Państwa Członkowskiego, w którym skoncentrowany moszcz gronowy jest wykorzystywany, między dniem 1 sierpnia a dniem 31 lipca danego roku winnego pisemny wniosek.

Wnioski powinny zostać złożone najpóźniej na siedem dni roboczych przed rozpoczęciem czynności wytwórczych.

Jednakże okres siedmiu dni roboczych może zostać skrócony w przypadku, gdy zezwoli na to pisemnie właściwy organ.

2. Wnioski o przyznanie pomocy dotyczą co najmniej 50 kilogramów skoncentrowanego moszczu gronowego.

3. Wnioski o przyznane pomocy powinny wskazywać w szczególności:

a) nazwę lub nazwę handlową oraz adres producenci lub przedsiębiorcy;

b) strefę uprawy winorośli, z której pochodzi skoncentrowany moszcz gronowy, w rozumieniu załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999;

c) następujące informacje techniczne:

   i) miejsce składowania;

   ii) ilość (w kilogramach lub, jeżeli skoncentrowany moszcz gronowy, określony w art. 35 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, znajduje się w pojemnikach o pojemności nie przekraczającej 5 kilogramów, liczba pojemników);

   iii) gęstość;

   iv) zapłacone ceny;

   v) miejsce, gdzie dokonywane są czynności, określone w art. 35 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.

Państwa Członkowskie mogą żądać dodatkowych informacji w celu identyfikacji skoncentrowanego moszczu gronowego.

▼B

4. Do wniosku załącza się egzemplarz dokumentu(-ów) dotyczącego transportu skoncentrowanego moszczu gronowego do obiektów producenci lub przedsiębiorcy, sporządzonego przez właściwy organ Państwa Członkowskiego.

W kolumnie 8 dokumentu podaje się strefę uprawy winorośli, w której zostały zebrane świeże winogrona.

Artykuł 20

Warunki przyznawania pomocy

1. Producenci i przedsiębiorcy zobowiązani są wykorzystać całą ilość skoncentrowanego moszczu gronowego, którego dotyczy wniosek o przyznanie pomocy, na cele określone w art. 35 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999. Toleruje się ubytek 10 % ilości skoncentrowanego moszczu gronowego podanej we wniosku.

2. Producenci i producenci prowadzą rachunek zapasów wskazujący w szczególności:

a) partie skoncentrowanego moszczu gronowego nabyte i przywiezione każdego dnia do ich obiektów wraz z informacjami określonymi w art. 19 ust. 2 lit. b) i c) niniejszego rozporządzenia oraz nazwy i adresy sprzedawcy(-ów);

b) ilości skoncentrowanego moszczu gronowego wykorzystane każdego dnia w celach określonych w art. 35 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999;

c) partie gotowych produktów wymienionych w art. 35 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, wyprodukowane i wysyłane każdego dnia z ich obiektów wraz z nazwami i adresami odbiorcy (-ów).

3. Producenci i przedsiębiorcy podają właściwemu organowi na piśmie, w ciągu miesiąca, dzień, w którym cały skoncentrowany moszcz gronowy objęty wnioskiem o przyznanie pomocy został wykorzystany na cele określone w art. 35 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, z uwzględnieniem ubytków przewidzianych w ust. 1 niniejszego artykułu.

4. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej, nie wypłaca się pomocy w przypadku gdy producent lub przedsiębiorca nie spełnia wymagań określonych w ust. 1 niniejszego artykułu.

5. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej, jeżeli producenci lub podmioty gospodarcze nie spełniają któregokolwiek z wymogów wynikających z niniejszego rozporządzenia innych niż wymogi określone w ust. 1 niniejszego artykułu, pomoc zmniejszana jest o kwotę ustaloną przez właściwy organ w zależności od tego, jak poważne jest naruszenie.

6. W przypadkach siły wyższej, właściwe organy określają środki, które uznają za niezbędne, biorąc pod uwagę powołane okoliczności.

Artykuł 21

Wypłata pomocy

Właściwy organ wypłaca pomoc w odniesieniu do rzeczywiście wykorzystanych ilości skoncentrowanego moszczu gronowego nie później niż

▼B

w ciągu trzech miesięcy od otrzymania informacji określonych w art. 20 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 22

Zaliczki

1. Producenci i podmioty gospodarcze, o których mowa w art. 18 niniejszego rozporządzenia mogą ubiegać się o wypłatę zaliczkową kwoty równej kwocie pomocy, która ma być udzielona pod warunkiem, że złożyli zabezpieczenie na rzecz właściwego organu w wysokości 120 % powołanej kwoty.

2. Zaliczki, określone w ust. 1, wypłacane są w ciągu trzech miesięcy od przedstawienia dowodu, że zabezpieczenie zostało złożone, pod warunkiem, że zostanie przedstawiona dokumentacja, z której wynikać będzie, że zapłacono za skoncentrowany moszcz gronowy.

3. Po otrzymaniu przez właściwy organ informacji, określonych w art. 20 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, i po uwzględnieniu wysokości pomocy, która ma być udzielona, zabezpieczenie, określone w ust. 1, zostaje zwrócone odpowiednio w całości lub w części zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 19 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85.

TYTUŁ II

POMOC W ODNIESIENIU DO PRYWATNEGO SKŁADOWANIA

Artykuł 23

Cel

Niniejszy tytuł ustanawia szczegółowe zasady dotyczące stosowania systemu pomocy w odniesieniu do składowania, określonego w tytule III rozdział I rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.

Artykuł 24

Definicje

W rozumieniu niniejszego tytułu „produkty” oznaczają moszcz gronowy, skoncentrowany moszcz gronowy, rektyfikowany skoncentrowany moszcz gronowy oraz wina stołowe niezależnie od roku winnego, w którym zostały wyprodukowane.

Artykuł 25

Wysokość pomocy

Pomoc w odniesieniu do składowania wypłacana jest w całej Wspólnocie w oparciu o jednolite stawki na hektolitr dziennie:

a) 0,01837 EUR za moszcz gronowy;

b) 0, 06152 EUR za skoncentrowany moszcz gronowy;

c) 0,06152 EUR za rektyfikowany skoncentrowany moszcz gronowy;

▼B

d) 0,01544 EUR za wina stołowe.

Artykuł 26

Zasady dotyczące beneficjentów

1. Agencje interwencyjne zawierają umowy prywatnego składowania wyłącznie z producentami.

W rozumieniu niniejszego tytułu „producent” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną albo grupę takich osób, które wykonują lub wykonywały we własnym imieniu jakąkolwiek z następujących czynności:

a) przetwarzanie świeżych winogron na moszcz gronowy;

b) przetwarzanie moszczu gronowego na skoncentrowany moszcz gronowy lub na rektyfikowany skoncentrowany moszcz gronowy;

c) przetwarzanie świeżych winogron, moszczu gronowego lub moszczu gronowego w trakcie fermentacji na wino stołowe.

Organizacje, określone w art. 39 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, traktowane są jak producenci w odniesieniu do ilości uzyskanych przez członków tych organizacji. Poszczególni członkowie dostarczający wino zgodnie z umową prywatnego składowania ponoszą odpowiedzialność za wypełnianie obowiązków określonych w art. 2 niniejszego rozporządzenia.

2. Producenci mogą zawierać umowy wyłącznie dotyczące produktów:

— przez siebie wyprodukowanych, lub

— wyprodukowanych na ich odpowiedzialność i których są właścicielami, lub

— w przypadku organizacji producentów, określonych w ust. 1 akapit trzeci, wyprodukowanych na odpowiedzialność członków tych organizacji.

3. Agencja interwencyjna Państwa Członkowskiego może zawierać umowy dotyczące wyłącznie produktów składowanych na terytorium tego Państwa Członkowskiego.

▼M23

_____

▼B

Artykuł 27

Cechy produktów kwalifikujących się do przyznania pomocy

Przy zawieraniu umów:

a) moszcze gronowe, których dotyczy umowa, zostały uzyskane wyłącznie z odmian sklasyfikowanych jako winogrona przeznaczone do produkcji wina zgodnie z art. 19 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, a ich naturalne stężenie alkoholu w % objętościowych nie może być niższe od minimalnego naturalnego stężenia alkoholu ustanowionego dla strefy uprawy winorośli, z której winogrona pochodzą;

▼B

b) wina stołowe:

i) spełniają minimalne wymogi jakościowe określone w załączniku II do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do kategorii, której dotyczy umowa;

ii) zawierają nie więcej niż dwa gramy na litr cukru redukującego, z wyjątkiem win stołowych z Portugalii, które zawierają nie więcej niż cztery gramy na litr cukru redukującego;

iii) dobrze znoszą 24-godzinne wystawienie na działanie powietrza;

iv) nie mają niepożądanych smaków;

c) Poziom radioaktywności produktów, określonych w art. 24 niniejszego rozporządzenia, nie może przekraczać najwyższego poziomu dopuszczonego na mocy reguł wspólnotowych. Jednakże poziom skażenia radioaktywnego produktów jest sprawdzany tylko jeżeli wymaga tego sytuacja i tylko w niezbędnym okresie.

Artykuł 28

Ilości produktów uprawnione do uzyskania pomocy

1. Łączna ilość produktów, w odniesieniu do których producenci zawierają umowy składu, nie może przekraczać ilości podanej w ich deklaracji produkcji za dany rok winny, składanej zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 łącznie z wszelkimi ilościami, które uzyskali po dniu złożenia deklaracji i odnotowaniu jej w rejestrach, określonych w art. 70 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.

2. Umowy dotyczą co najmniej 50 hektolitrów w przypadku wina stołowego, 30 hektolitrów w przypadku moszczu gronowego oraz 10 hektolitrów w przypadku skoncentrowanego moszczu gronowego i rektyfikowanego skoncentrowanego moszczu gronowego.

Artykuł 29

Zawieranie umów

1. Producenci mogą zawierać umowy pod warunkiem, że przedłożą następujące informacje dotyczące każdego pojemnika, w którym dany produkt jest składowany:

a) szczegóły umożliwiające identyfikację produktu;

b) następujące dane analityczne:

i) barwa;

ii) zawartość ditlenku siarki;

iii) nieobecność hybryd w przypadku produktów czerwonych wykazana w wyniku analizy na malvidol diglukozydu.

W przypadku moszczu gronowego, skoncentrowanego moszczu gronowego oraz rektyfikowanego skoncentrowanego moszczu gronowego należy także przedstawić następujące informacje:

▼M12

c) odczyt uzyskany w temperaturze 20 °C przy pomocy refraktometru użytego zgodnie z metodą określoną w załączniku do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 558/93. Dopuszcza się tolerancję 0,5 dla moszczu gronowego i 1 dla zagęszczonego moszczu gronowego oraz rektyfikowanego zagęszczonego moszczu gronowego.

▼B

W przypadku win stołowych należy także przedłożyć następujące dane analityczne:

d) całkowite stężenie alkoholu w % objętościowych;

e) rzeczywiste stężenie alkoholu w % objętościowych;

f) całkowita kwasowość wyrażona w gramach kwasu winnego na litr lub w milirównoważnikach na litr; Państwa Członkowskie mogą jednak uchylić ten wymóg w odniesieniu do białych win;

g) zawartość kwasów lotnych wyrażona w gramach kwasu octowego na litr lub w milirównoważników na litr; Państwa Członkowskie mogą jednak uchylić ten wymóg w odniesieniu do białych win;

h) zawartość cukru redukującego;

i) poddanie działaniu powietrza przez 24 godziny;

j) brak niepożądanych smaków.

Powyższe dane analityczne opracowywane są przez urzędowe laboratorium, określone w art. 72 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, w ciągu 30 dni przed zawarciem umowy.

2. Państwa Członkowskie mogą ograniczyć liczbę umów zawieranych przez producenta w każdym roku winnym.

3. Umowy dotyczące win stołowych nie mogą być zawierane przed dniem pierwszego rozlania do butelek danego wina.

4. Producenci, którzy zamierzają zawrzeć umowy składu dotyczące win stołowych, informują przy składaniu wniosków agencję interwencyjną o łącznej ilości wina stołowego, którą wyprodukowali w bieżącym roku winnym.

W tym celu, składają egzemplarz deklaracji produkcji przewidzianych w art. 18 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, oraz, gdzie stosowne, wypis z rejestrów określonych w art. 29 tego rozporządzenia. W przypadkach gdy deklaracja nie jest jeszcze gotowa, można przedstawić zaświadczenie tymczasowe.

5. Bez uszczerbku dla przepisów art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, umowy określają co najmniej:

a) nazwę i adres zainteresowanych producentów;

b) nazwę i adres agencji interwencyjnej;

c) rodzaj produktu, sklasyfikowanego zgodnie z art. 25 tego rozporządzenia;

d) ilość;

e) miejsce składowania;

▼B

f) pierwszy dzień okresu składowania;

g) wysokość pomocy wyrażoną w EUR.

W odniesieniu do win stołowych umowy zawierają również:

h) oświadczenie, że pierwsze rozlanie zostało dokonane;

i) klauzulę przewidującą obniżenie ilości o procent, który zostanie określony przez Komisję zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, o ile łączna ilość, której dotyczą umowy, znacząco przekracza średnią ilość objętą umowami z ostatnich trzech lat winnych; takie obniżenie nie może doprowadzić do zmniejszenia przechowywanych ilości poniżej minimalnego poziomu określonego w art. 28 ust. 2. W przypadku zastosowania tej klauzuli, pełna kwota pomocy należnej za okres poprzedzający obniżenie zostanie wypłacona.

6. Państwa Członkowskie mogą żądać dalszych informacji w celu identyfikacji danego produktu.

Artykuł 30

Odstępstwo od przepisów artykułu 2 niniejszego rozporządzenia

Państwa Członkowskie mogą zezwolić na zawarcie umów przed dostarczeniem przez producentów dokumentacji, określonej w art. 2 niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem, że umowy takie zawierają oświadczenie producentów, iż wypełnili oni zobowiązania wymienione w tym artykule, lub spełniają wymogi określone w art. 58 tytuł III niniejszego rozporządzenia oraz że producenci zobowiązują się do dostarczenia pozostałych ilości niezbędnych do wykonania w pełni ich zobowiązań w terminie ustanowionym przez właściwy organ krajowy.

Dokumentację, określoną w akapicie pierwszym, dostarcza się do dnia 31 sierpnia danego roku winnego.

Artykuł 31

Początek okresu składowania

1. Pierwszym dniem okresu składowania jest dzień następujący po dniu zawarcia umowy.

2. Jednakże, jeżeli umowa dotyczy okresu składowania rozpoczynającego się po dniu następującym po dniu zawarcia umowy, pierwszy dzień okresu składowania nie może przypadać później niż 16 lutego.

Artykuł 32

Koniec okresu składowania

1. Umowy składu dotyczące moszczu gronowego, skoncentrowanego moszczu gronowego oraz rektyfikowanego skoncentrowanego moszczu gronowego wygasają między dniem 1 sierpnia a dniem 30 listopada od dnia zawarcia umowy.

2. Umowy składu win stołowych wygasają między dniem 1 września a dniem 30 listopada od dnia zawarcia umowy.

▼B

3. W celu określenia daty wygaśnięcia umowa producenci przesyłają agencji interwencyjnej oświadczenie z podaniem ostatniego dnia obowiązywania umowy. Państwa Członkowskie ustanawiają wymogi dotyczące przedstawiania tych oświadczeń.

W przypadku braku oświadczenia umowy wygasają z dniem 30 listopada.

4. Producenci, którzy nie ubiegali się o zaliczkę na mocy art. 38 niniejszego rozporządzenia, mogą sprzedać moszcz gronowy lub skoncentrowany moszcz gronowy na wywóz lub w celu wyprodukowania soku winogronowego od pierwszego dnia piątego miesiąca składowania.

W takich przypadkach producenci powiadamiają agencję interwencyjną zgodnie z ust. 3.

Agencje interwencyjne zapewniają, że produkty są rzeczywiście wykorzystywane zgodnie z podanym przeznaczeniem.

Artykuł 33

Wcześniejsze rozwiązanie umowy na żądanie producenta

1. Producenci, którzy nie ubiegali się o zaliczkę na mocy art. 38 niniejszego rozporządzenia, mogą rozwiązać umowy składu z dniem 1 czerwca pod warunkiem, że Komisja wyraża na to zgodę w świetle tendencji rynkowych, informacji dotyczących zapasów i prognoz zbiorów.

2. Ponadto, w przypadku gdy Komisja postanowi ograniczyć ilości objętych umowami w zgodnie z art. 29 ust. 5 lit. i) niniejszego rozporządzenia, producenci mogą jednostronnie rozwiązać umowę w całości lub w części w miesiącu następującym po opublikowaniu takiej decyzji.

Artykuł 34

Szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące składowania

1. W okresie składowania oraz do ostatniego dnia obowiązywania umowy składowane produkty powinny:

a) odpowiadać stosownym definicjom określonym w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999;

b) zachowywać co najmniej minimalne stężenie alkoholu wymagane dla danej kategorii wina stołowego w chwili zawarcia umowy;

c) nie być przechowywane w pojemnikach o pojemności mniejszej niż 50 litrów;

d) pozostawać luzem; oraz

e) w przypadku wina, pozostawać w stanie przydatności do oferowania lub dostaw w celu bezpośredniego spożycia przez ludzi z chwilą upływu okresu składowania.

▼M12

2. Bez uszczerbku dla przepisów art. 6 produkty objęte umową mogą być poddawane tylko takim zabiegom i procesom enologicznym, które są niezbędne do ich konserwacji. Dopuszcza się zmianę ilości objętej umową, która nie może przekroczyć 2 % w odniesieniu do wina i 3 %

▼M12

w odniesieniu do moszczu gronowego, zagęszczonego moszczu gronowego i rektyfikowanego zagęszczonego moszczu gronowego. W przypadku gdy nastąpiła zmiana w wysokości podatku VAT, dopuszczalną zmianę ustanawia się odpowiednio na poziomie 3 %–4 %.

▼M17

3. Bez uszczerbku dla art. 33 oraz ust. 4, 5 i 6 niniejszego artykułu, w okresie obowiązywania umowy składu producenci nie mogą wprowadzać do obrotu produktu, którego dotyczy umowa, ani wysyłać go innym podmiotom.

W drodze odstępstwa od pierwszego akapitu producenci, w okresie obowiązywania umowy składu, mogą zawierać umowy sprzedaży dotyczące składowanych produktów, które stają się skuteczne z chwilą wygaśnięcia umowy składu. Mogą oni również podjąć zobowiązanie dostarczenia wina po wygaśnięciu umowy składu w celu dokonania jednej z destylacji, o których mowa w tytule III niniejszego rozporządzenia.

▼B

4. Producenci powiadamiają agencję interwencyjną z wyprzedzeniem, w terminie, który zostanie ustanowiony przez zainteresowane Państwo Członkowskie o wszelkich zmianach następujących w okresie obowiązywania umowy:

a) w odniesieniu do miejsca składowania; lub

b) w odniesieniu do sposobu przechowywania. W takich przypadkach wskazują, w jakich pojemnikach produkty będą ostatecznie przechowywane.

5. W przypadku gdy producenci zamierzają przewieść produkt, którego dotyczy umowa, do miejsca składowania usytuowanego gdzie indziej lub do obiektów nie należących do nich, produkt może zostać przewieziony tylko wówczas, gdy zezwoli na to agencja interwencyjna powiadomiona stosownie do przepisów ust. 4.

6. Producenci, którzy zawarli umowy prywatnego składowania dotyczące moszczu gronowego, mogą przetwarzać cały moszcz lub jego część na skoncentrowany moszcz gronowy lub na rektyfikowany skoncentrowany moszcz gronowy w okresie obowiązywania umowy.

Producenci, którzy zawarli umowy prywatnego składowania dotyczące skoncentrowanego moszczu gronowego, mogą przetwarzać cały lub część tego moszczu na rektyfikowany skoncentrowany moszcz gronowy w okresie obowiązywania umowy.

Producenci mogą zlecić osobie trzeciej przeprowadzenie działalności przetwórczej, określonej w dwóch poprzednich akapitach, pod warunkiem, że wymienieni producenci są właścicielami produktów uzyskanych po przetworzeniu oraz że przedstawili uprzednio deklarację. Zainteresowane Państwo Członkowskie kontroluje tę działalność.

7. Zainteresowani producenci powiadamiają agencję interwencyjną na piśmie o dniu rozpoczęcia przetwarzania określonego w ust. 6 niniejszego artykułu, miejscu i sposobie składowania produktu.

Agencja interwencyjna powinna otrzymać takie powiadomienie co najmniej 15 dni przed dniem rozpoczęcia działalności przetwórczej.

W ciągu jednego miesiąca od dnia zakończenia działalności przetwórczej producenci przesyłają agencji interwencyjnej sprawozdanie analityczne dotyczące produktu uzyskanego w wyniku tej działalności, zawierające co najmniej dane wymagane w odniesieniu do danego produktu na mocy art. 29 niniejszego rozporządzenia.

▼B

8. Jeśli prowadzona jest działalność przetwórcza określona w ust. 6, kwota pomocy w odniesieniu do składowania produktu, którego dotyczy umowa, odpowiada:

a) kwocie określonej w art. 25 lit. a) niniejszego rozporządzenia w przypadku przetwarzania określonego w ust. 6 akapit pierwszy;

b) kwocie określonej w art. 25 lit. b) niniejszego rozporządzenia w przypadku przetwarzania określonego w ust. 6 akapit drugi.

Pomoc jest obliczana w odniesieniu do całego okresu składowania w oparciu o ilość produktu objętego umową przed przetworzeniem.

Artykuł 35

Zmiany dotyczące produktu w okresie składowania

1. Jeżeli w okresie obowiązywania umowy całość lub część produktu objętego umową, przestaje spełniać wymogi określone w art. 34 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, producent niezwłocznie powiadamia o tym agencję interwencyjną. Do takiego powiadomienia producent dołącza sprawozdanie analityczne. Agencja interwencyjna rozwiązuje umowę dotyczącą danej ilości ze skutkiem od dnia przedstawienia sprawozdania analitycznego.

2. Jeżeli kontrola przeprowadzona przez agencję interwencyjną lub jakąkolwiek inną agencję przeprowadzającą inspekcje ujawni, że w okresie obowiązywania umowy całość lub część produktu, którego dotyczy umowa, przestała spełniać warunki określone w art. 34 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, agencja interwencyjna rozwiązuje umowę dotyczącą danej ilości ze skutkiem od dnia przez nią określonego.

▼M12

Artykuł 35a

Kontrole

1. Właściwe władze Państw Członkowskich podejmują wszelkie środki w celu zapewnienia przeprowadzenia kontroli niezbędnych do sprawdzenia tożsamości i objętości produktu objętego umową i w celu zgodności z art. 34.

2. Producenci zobowiązani są do zezwolenia na kontrole określone w ust. 1 w każdym momencie.

▼B

Artykuł 36

Warunki przyznawania pomocy

1. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej:

a) nie wypłaca się pomocy w przypadku gdy producenci nie wypełniają swoich zobowiązań określonych w art. 34 ust. 1-5 i ust. 7 niniejszego rozporządzenia lub odmawiają poddania się kontroli;

b) w przypadku gdy producenci nie wypełniają swoich zobowiązań wynikających z niniejszego rozporządzenia lub z umowy innych niż określone w lit. a) powyżej, pomoc zmniejszana jest o kwotę ustaloną przez właściwy organ w zależności od tego, jak poważne jest naruszenie.

▼B

2. W przypadkach siły wyższej, agencja interwencyjna podejmuje takie działania, jakie uzna za niezbędne, biorąc pod uwagę powołane okoliczności.

▼M12

Artykuł 37

Wypłata pomocy

1. Właściwy organ wypłaca pomoc nie później niż w terminie trzech miesięcy od wygaśnięcia umowy składu.

2. W przypadkach gdy umowa została rozwiązana zgodnie z art. 33 lub 35 niniejszego rozporządzenia, pomoc jest wypłacana proporcjonalnie do rzeczywistego okresu obowiązywania umowy. Właściwy organ wypłaca pomoc nie później niż w terminie trzech miesięcy od dnia rozwiązania umowy.

Artykuł 38

Zaliczki

1. Producenci mogą żądać wypłaty zaliczki na ich rzecz, pod warunkiem że na rzecz agencji interwencyjnej wniesione zostało zabezpieczenie w wysokości 120 % zaliczki. Bez uszczerbku dla przepisów art. 32 kwotę zaliczki oblicza się na podstawie kwoty pomocy dla danego produktu, jak określono w art. 25.

2. Zaliczki wypłacane są przez agencję interwencyjną w terminie trzech miesięcy od przedstawienia dowodu potwierdzającego, że zabezpieczenie zostało złożone.

3. Z chwilą wypłaty pomocy przez właściwy organ zabezpieczenie określone w ust. 1 podlega zwrotowi.

W przypadku utraty prawa do pomocy zgodnie z art. 36 ust. 1 lit. a) niniejszego rozporządzenia zabezpieczenie podlega przepadkowi w całości.

Jeżeli stosowanie art. 36 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia powoduje, że kwota pomocy jest niższa niż kwota już wypłacona, zabezpieczenie zmniejsza się o 120 % kwoty nadpłaty należnej pomocy. Zabezpieczenia obniżone w ten sposób zwracane są nie później niż w ciągu trzech miesięcy od dnia wygaśnięcia umowy.

W przypadku zastosowania klauzuli przewidzianej art. 29 ust. 5 i) Państwa Członkowskie dokonują niezbędnych zmian.

▼B

Artykuł 39

Wina gatunkowe

Wino stołowe, które było przedmiotem umowy składu, nie może następnie zostać uznane za gatunkowe wino produkowane w określonym regionie geograficznym (psr) ani wykorzystywane do produkcji gatunkowego wina produkowanego w określonym regionie geograficznym (psr), gatunkowego wina musującego produkowanego w określonym regionie geograficznym (psr), gatunkowego wina likierowego produkowane w określonym regionie geograficznym (psr) lub gatunkowego wina półmusujacego produkowane w określonym regionie

▼B

geograficznym (psr) zdefiniowanych w art. 54 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.

TYTUŁ III

DESTYLACJA

Wstęp

Artykuł 40

Cel

Niniejszy tytuł ustanawia szczegółowe zasady stosowane w odniesieniu do destylacji, określonej w tytule III rozdział II rozporządzenia (WE) nr 1493/19999.

Artykuł 41

Definicje

1. Dla celów niniejszego tytułu:

a) „producent” oznacza:

   i) do realizacji celów niniejszego tytułu rozdział I: każdą osobę fizyczną lub prawną albo grupę takich osób, które produkują wino ze świeżych winogron, moszczu gronowego lub częściowo sfermentowanego moszczu gronowego, lub z młodego wina, którego fermentacja jeszcze się nie zakończyła, otrzymanego osobiście lub nabytego albo każdą osobę fizyczną lub prawną lub grupę takich osób na których ciążą obowiązki, określone w art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999;

   ii) dla celów niniejszego tytułu rozdział II i III: każdą osobę fizyczną lub prawną albo grupę takich osób, które produkują wino ze świeżych winogron, moszczu gronowego lub częściowo sfermentowanego moszczu gronowego lub z młodego wina, którego fermentacja jeszcze się nie zakończyła, otrzymanego osobiście lub nabytego;

b) „gorzelnik” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną albo grupę takich osób:

   i) destylujących wino, wino wzmocnione do destylacji lub produkty uboczne winiarstwa albo wszelkie inne formy przetwarzania winogron; oraz

   ii) zatwierdzonych przez właściwe władze Państwa Członkowskiego, na którego terytorium znajdują się gorzelnie;

c) „producent wina wzmocnionego do destylacji” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną albo grupę takich osób, innych niż gorzelnicy:

   i) przetwarzających wino na wino wzmocnione do destylacji; oraz

   ii) zatwierdzonych przez właściwe władze Państwa Członkowskiego, na którego terytorium znajdują się obiekty;

d) „właściwa agencja interwencyjna” oznacza:

▼B

i) do celów otrzymywania i zatwierdzania umów lub deklaracji dotyczących dostaw wina do destylacji oraz do celów otrzymywania i zatwierdzania umów dotyczących dostaw wina do wzmocnienia, agencję interwencyjną wyznaczoną przez Państwo Członkowskie, na którego terytorium wino się znajduje w chwili przedłożenia umowy lub deklaracji;

ii) do celów wypłaty pomocy wytwórcom wina wzmocnionego do destylacji na mocy art. 69, agencję interwencyjną wyznaczoną przez Państwo Członkowskie, na którego terytoriom dokonuje się wzmacniania wina;

iii) we wszystkich innych przypadkach, agencję interwencyjną wyznaczoną przez Państwo Członkowskie, na którego terytorium odbywa się destylacja.

2. Do celów niniejszego tytułu, osoby fizyczne lub prawne albo grupy takich osób innych niż producenci wina wzmocnionego do destylacji uważa się za gorzelników, jeżeli:

a) są one zatwierdzone przez właściwe władze Państwa Członkowskiego, w którym znajduje się ich siedziba;

b) kupują od producenta zgodnie z ust. 1 lit. a) wino lub produkty uboczne winiarstwa lub wszelkie inne formy przetworzonych winogron z zamiarem dokonania destylacji tych produktów na ich rzecz przez zatwierdzonego gorzelnika; oraz

c) płacą producenci za zakupione produkty nie mniej niż minimalną cenę skupu za dany destylowany produkt.

Osoby lub grupy uważane za gorzelników podlegają takim samym obowiązkom i korzystają z tych samych praw jak gorzelnicy.

3. Państwa Członkowskie mogą zastrzegać, zgodnie z zasadami, które określą, że do celów zawarcia umów i dostarczania wina do destylacji, związki spółdzielni plantatorów winorośli mogą być na wniosek uznane za producentów ilości wina wytworzonego i dostarczanego przez spółdzielnie członkowskie. Te ostatnie w każdym razie posiadają nadal prawa i podlegają obowiązkom ustanowionym w przepisach wspólnotowych.

W przypadku zamiaru przeprowadzenia destylacji przez związek, na mocy niniejszego tytułu, w porozumieniu z zainteresowanymi spółdzielniami plantatorów winorośli w trakcie określonego roku winnego, związek powiadamia o tym agencję interwencyjną na piśmie. W takich wypadkach:

a) spółdzielnie członkowskie nie mogą indywidualnie podpisywać umów o destylację lub prowadzić dostaw do destylacji;

b) ilość wina dostarczonego do destylacji przez wymieniony związek rezerwowana jest dla spółdzielni członkowskiej, w imieniu której prowadzona jest dostawa.

Do celów art. 2 niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy jedna lub kilka spółdzielni członkowskich nie zdoła wypełnić zobowiązań w nim określonych bez względu na ich konsekwencje związek wyłączony jest z obowiązku dostaw do destylacji, do limitu ilości wina dostarczonego w imieniu spółdzielni plantatorów winorośli, które dokonały naruszenia.

Państwa Członkowskie korzystające z możliwości przewidzianej w niniejszym ustępie informują o tym Komisję i powiadamiają ją

▼B

o przyjętych przez nich w tym celu przepisach. Komisja informuje pozostałe Państwa Członkowskie.

▼M17

Artykuł 42

Zatwierdzanie gorzelników

1. Państwa Członkowskie zatwierdzają gorzelników, którzy wystąpią ze stosownym wnioskiem oraz posiadają swoją siedzibę na ich terytorium.

2. Państwa Członkowskie mogą cofnąć zatwierdzenie, tymczasowo lub na stałe, gorzelnikom niewypełniającym zobowiązań wypływających z niniejszego rozporządzenia.

3. Państwa Członkowskie sporządzają listę zatwierdzonych gorzelników i przesyłają ją Komisji drogą elektroniczną. Powiadamiają również niezwłocznie Komisję o wszelkich zmianach wprowadzonych do tej listy.

Komisja publikuje te informacje na swoich stronach internetowych.

▼B

Artykuł 43

Alkohol uzyskany w wyniku destylacji

Wyłącznie następujące produkty można otrzymać poprzez destylację na mocy niniejszego tytułu:

a) alkohol obojętny zgodny z definicją w załączniku III do niniejszego rozporządzenia; lub

b) spirytus destylowany z wina lub z wytłoczyn winogronowych, zgodnie z definicjami w art. 1 ust. 4 lit. d) lub f) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1576/89 z dnia 29 maja 1989 r. ustanawiającego ogólne zasady definicji, opisu i prezentacji napojów spirytusowych ([1]); lub

c) destylat lub alkohol surowy o stężeniu alkoholu wynoszącym co najmniej 52 % obj.

W przypadku gdy otrzymuje się produkt określony w akapicie pierwszym lit. c) można go stosować pod urzędowym nadzorem do:

i) wytwarzania napojów alkoholowych;

ii) przetwarzania w jeden z produktów określonych powyżej w lit. a) lub b), z wyjątkiem spirytusów destylowanych z wytłoczyn winogronowych;

iii) produkcji alkoholu do celów przemysłowych.

▼M12

W celach przeprowadzenia czynności destylacji określonych w niniejszym tytule Państwa Członkowskie podejmują niezbędne kroki w celu zapewnienia zgodności z obowiązkiem ustanowionym w akapicie drugim.

([1]) Dz.U. L 160 z 27.6.1989, str. 1. Ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 3378/94 (Dz.U. L 366 z 31.12.1994, str. 1).

▼B

Artykuł 44

Metoda analityczna dotycząca alkoholu obojętnego

Załącznik V do niniejszego rozporządzenia ustala wspólnotowe metody służące do analizy alkoholu obojętnego tak, jak to określono w załączniku IV do tego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ I

DESTYLACJA OBOWIĄZKOWA

Sekcja I:Destylacja produktów ubocznych produkcji wina

Artykuł 45

Obowiązek dostarczania produktów ubocznych do destylacji

1. Producenci, którzy mają obowiązek przeprowadzenia destylacji zgodnie z art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, wywiązują się ze swoich zobowiązań dostarczenia do destylacji, nie później niż do dnia 15 lipca danego roku winnego:

a) całości ich wytłoczyn i osadów winiarskich do zatwierdzonego gorzelnika; oraz

b) gdzie stosowne, wszelkiego wina do zatwierdzonego gorzelnika lub zatwierdzonego producenci wina wzmocnionego do destylacji.

▼M12

Państwa Członkowskie mogą przewidzieć dostawę przed terminem wskazanym w akapicie pierwszym.

▼B

W przypadku, gdy producenci prowadzą dostawy do gorzelnika, któremu cofnięto zatwierdzenie, dostarczane ilości mogą być zaliczone, ale nie przysługuje wówczas prawo do pomocy ze strony Wspólnoty.

▼M22

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego, w odniesieniu do lat winiarskich 2004/2005 i 2005/2006 zmienia się określoną w akapicie pierwszym datę na dzień 31 sierpnia następnego roku winiarskiego.

▼M12 _____

▼B

Artykuł 46

Wymogi dotyczące produktów ubocznych dostarczonych do destylacji

1. Nie naruszając art. 27 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 ilość alkoholu zawartego w produktach dostarczonych do destylacji przez producentów dostarczających wytłoczyny do wyrobu enocjaninu stanowi co najmniej 5 % ilości alkoholu zawartego w winie lub co najmniej 7 % w białych winach gatunkowych psr.

2. W celu oznaczenia ilości alkoholu, który ma być dostarczony do destylacji w postaci produktów określonych w art. 48 niniejszego rozporządzenia, normalne stężenie alkoholu w % objętościowych, które ma dotyczyć różnych stref uprawy winorośli wynosi:

▼B

a) 8,5 % dla strefy B;

b) 9,0 % dla strefy C I;

c) 9,5 % dla strefy C II;

d) 10,0 % dla strefy C III.

3. W celu utrzymania kosztów destylacji w ramach dopuszczalnych granic, minimalne średnie wymagania, które muszą spełnić produkty uboczne winiarstwa w chwili dostawy do gorzelni są następujące:

a) wytłoczyny winogronowe:

i) w strefie uprawy winorośli B: dwa litry czystego alkoholu/100 kg;

▼M12

ii) w strefie uprawy winorośli C: dwa litry czystego alkoholu o stężeniu rzeczywistym lub potencjalnym/100 kg, w przypadku gdy są one uzyskiwane z odmian wymienionych w klasyfikacji odmian winorośli dla danej jednostki administracyjnej jako odmiany inne niż odmiany winorośli właściwej; 2,8 litra czystego alkoholu o stężeniu rzeczywistym lub potencjalnym/100 kilogramów, w przypadku gdy są one uzyskiwane z odmian wymienionych w klasyfikacji odmian winorośli dla jednostki administracyjnej wyłącznie jako odmiany winorośli właściwej;

▼B

b) osady winiarskie:

i) w strefie uprawy winorośli B: trzy litry czystego alkoholu/100 kg, 45 % wilgotności;

ii) w strefie uprawy winorośli C: cztery litry czystego alkoholu/100 kilogramów, 45 % wilgotności;

4. W przypadku producentów, którzy dostarczają wino własnej produkcji do przemysłu octu winnego, ilość alkoholu wyrażonego jako czysty alkohol, zawartego w dostarczonym winie, jest odejmowana od ilości alkoholu wyrażonego jako czysty alkohol, zawartego w winie, które ma być dostarczone do destylacji w celu wypełnienia zobowiązania, określonego w art. 27 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.

▼M3

W przypadku producentów, którzy dostarczają wino i produkty uboczne ich własnej produkcji do nadzorowanych doświadczeń prowadzonych przez Państwa Członkowskie, stosuje się przepisy określone w art. 45, 46 i 47, a pomoc wypłacana jest na rzecz osoby upoważnionej do prowadzenia doświadczenia, według stawki 0,277 EUR/% obj./hl.

▼B

W przypadku doświadczeń, Państwo Członkowskie nie może przekroczyć 100 ton wytłoczyn i 100 ton osadów winiarskich na jedno doświadczenie.

▼B

Artykuł 47

Cena skupu

1. Cenę skupu, określoną w art. 27 ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, stosuje się do towarów luzem loco gorzelnia.

2. Gorzelnicy płacą producentom cenę skupu, określoną w ust. 1 w okresie trzech miesięcy od dnia, w którym dana ilość została dostarczona do gorzelni.

Jednakże, dopóki producent nie zgłasza sprzeciwu, gorzelnicy mogą:

a) zapłacić producentowi na rachunek 80 % ceny skupu, nie później niż trzy miesiące po dostarczeniu produktów; lub

b) dokonać płatności na rachunek określony w lit. a) po dostarczeniu produktów i nie później niż miesiąc po przedstawieniu faktury, która zostanie sporządzona dla nich przed dniem 31 sierpnia po zamknięciu danego roku winnego.

Gorzelnicy płacą producentom różnicę nie później, niż dnia 31 października.

▼M12

Artykuł 48

Pomoc wypłacana gorzelnikom

1. Pomoc, określoną w art. 27 ust. 11 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, ustala się na % objętość alkoholu i na hektolitr produktu otrzymanego w wyniku destylacji w sposób następujący:

a) dla alkoholu obojętnego:

— otrzymanego z wytłoków: 0,8453 EUR,

— otrzymanego z wina i osadów winiarskich: 0,4106 EUR;

b) dla wyrobów spirytusowych wydestylowanych z wytłoków i destylatów lub surowego alkoholu otrzymanego z wytłoków o stężeniu alkoholu wynoszącego co najmniej 52 % objętościowe: 0,3985 EUR;

c) dla winiarskich wyrobów spirytusowych i surowego alkoholu otrzymanego z wina i osadów winiarskich: 0,2777 EUR.

W przypadku gdy gorzelnik udowodni, że destylat lub surowy alkohol uzyskany w wyniku destylacji wytłoków został wykorzystany w inny sposób niż spirytusy destylowane z wytłoków, wypłaca się dodatkową kwotę 0,3139 EUR/% obj./hl.

2. Pomoc nie należy się w odniesieniu do ilości wina dostarczonego do destylacji, przekraczającej o więcej niż 2 % zobowiązanie producenta określone w art. 45 niniejszego rozporządzenia.

▼B

Artykuł 49

Wyjątki od obowiązku dostawy do destylacji

1. Obowiązków ustanowionych w art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 nie stosuje się do:

a) producentów, którzy wycofują produkty uboczne winiarstwa pod nadzorem na mocy art. 50 ust. 1 niniejszego rozporządzenia;

b) producentów gatunkowych win musujących typu aromatyzowanego oraz gatunkowych win musujących i win półmusujących typu aromatyzowanego produkowanych w określonych regionach, którzy przygotowują takie wina z moszczu gronowego lub częściowo sfermentowanego moszczu gronowego, który został zakupiony i poddany stabilizacji w celu pozbycia się osadów winiarskich.

▼M12

2. Producenci, którzy podczas danego roku winiarskiego nie wyprodukują sami we własnych obiektach więcej niż 25 hektolitrów wina lub moszczu gronowego zwolnieni są z obowiązku dostarczenia jakichkolwiek ilości.

▼B

3. Dla tej części ich produkcji wina, rzeczywiście dostarczonej do gorzelni w celu destylacji zgodnie z art. 28 rozporządzenia nr 1493/1999, od producentów żąda się dostarczenia wyłącznie produktów ubocznych winiarstwa do destylacji, na mocy z art. 27 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

▼M17

4. Zgodnie z art. 27 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, Państwa Członkowskie mogą ustalić dla całości lub części ich terytorium, iż niżej wymienieni producenci mogą dopełnić obowiązku dostawy produktów ubocznych, o których mowa w ust. 3 i 6 wymienionego artykułu, poprzez wycofanie tych produktów pod nadzorem:

a) producenci, których produkcja własna, dokonana w ich siedzibie, nie przekracza pułapu 80 hl;

b) producenci, którzy prowadzą ekologiczną produkcję winogron.

▼B

Artykuł 50

Wycofywanie produktów

1. Tylko następujący producenci mogą skorzystać z możliwości, określonej w art. 27 ust. 8 rozporządzenia 1493/1999:

a) mający swoją siedzibę na obszarach produkcyjnych, na których destylacja jest nieproporcjonalnie ograniczona. Wykaz danych obszarów produkcyjnych sporządzany jest przez właściwe władze Państw Członkowskich, które informują o tym Komisję;

b) którzy nie wytwarzają wina lub nie przetwarzają winogron w jakikolwiek inny sposób w pomieszczeniach spółdzielczych i którzy ponoszą nieproporcjonalne koszty destylacji z uwagi na niewielką produkcję lub szczególne cechy produkcji i położenie gorzelni.

▼M17

Państwa Członkowskie określają szczegółowe zasady wykonywania i powiadamiają o tym Komisję.

▼B

2. Do celów art. 27 ust. 7 i 8 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, produkty uboczne wycofuje się bezzwłocznie i nie później niż pod koniec roku winnego, w którym je uzyskano. Wycofanie razem ze wskazaniem szacowanych ilości odnotowywane jest w rejestrach, prowadzonych zgodnie z art. 70 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 lub poświadczane przez właściwy organ.

Wycofanie danych osadów winiarskich uznaje się za mające miejsce po denaturacji osadów w celu uniemożliwienia ich wykorzystania w winiarstwie i w przypadku gdy dostawa zdenaturowanych osadów dla stron trzecich została zapisana w rejestrach, określonych w akapicie pierwszym. Państwa Członkowskie podejmą środki niezbędne w celu zapewnienia kontroli takich transakcji.

Państwa Członkowskie, których produkcja wina przekracza 25 000 hektolitrów na rok sprawdzają za pomocą co najmniej pobierania próbek czy średnie minimalne stężenie alkoholu, określone w art. 51, jest zgodne i czy wszystkie produkty uboczne zostały wycofane w ustalonych terminach.

Artykuł 51

Wymogi dotyczące wycofanych produktów ubocznych

Minimalne stężenie czystego alkoholu produktów ubocznych winiarstwa wycofywanych pod nadzorem na mocy art. 27 ust. 7 i 8 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 jest następujące:

a) wytłoczyny winogronowe:

i) 2,1 litrów/100 kilogramów w przypadku gatunkowych win białych psr;

ii) 3 litry/100 kilogramów w pozostałych przypadkach;

b) osady winiarskie:

i) 3,5 litra/100 kilogramów w przypadku gatunkowych win białych psr;

ii) 5 litrów/100 kilogramów w pozostałych przypadkach.

Sekcja II:Destylacja wina z winogron o podwójnym przeznaczeniu

▼M9

Artykuł 52

Określenie ilości normalnie produkowanej

1. W przypadku wina otrzymywanego z odmian winogron sklasyfikowanych jako odmiany zarówno winne i odmiany przeznaczone dla innych celów, jak określono w art. 28 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, całkowita ilość normalnie produkowana zostanie ustalona dla każdego zainteresowanego regionu.

Całkowita ilość normalnie produkowana obejmuje:

▼M9

— produkty winiarskie przeznaczone do produkcji wina stołowego oraz wina nadającego się do wytworzenia wina stołowego,

— moszcz przeznaczony do produkcji skoncentrowanego moszczu i rektyfikowany skoncentrowany moszcz do celów jego wzbogacenia,

— moszcz przeznaczony do produkcji win likierowych z oznaczeniem pochodzenia,

— produkty winiarskie do produkcji napojów spirytusowych destylowanych z wina z oznaczeniem pochodzenia.

Okres referencyjny obejmuje następujące lata winne:

— 1974/75 do 1979/80 w ramach Wspólnoty Dziesięciu,

— 1978/79 do 1983/84 w Hiszpanii i Porugalii,

— 1988/89 do 1993/94 w Austrii,

▼M16

— 1997/98 do 2002/2003 w Republice Czeskiej, na Cyprze, Węgrzech, Malcie, w Słowenii i Słowacji,

▼M24

— 1999/2000 do 2004/2005 w Rumunii.

▼M14

Jednakże w przypadku wina otrzymanego z odmian winogron sklasyfikowanych jako odmiany winogron do produkcji wina oraz jako odmiany do produkcji wyrobów spirytusowych destylowanych z wina o określonej nazwie pochodzenia, całkowita ilość normalnie produkowana w tym regionie podczas okresu referencyjnego zostaje zmniejszona o ilości, które poddane zostały destylacji w celu innym niż produkcja wyrobów spirytusowych destylowanych z wina o określonej nazwie pochodzenia w tym okresie. Ponadto, tam gdzie ilość wina normalnie wytwarzanego w regionie przekracza 5 milionów hl, ta całkowita ilość normalnie wytwarzanego wina zostaje pomniejszona o 1,4 milionów hl w odniesieniu ►M20 w latach winiarskich 2001/2002 do 2006/2007 ◄.

▼M9

2. W regionach wymienionych w ust. 1 ilość normalnie produkowaną na hektar ustalają zainteresowane Państwa Członkowskie poprzez określenie dla tego samego okresu referencyjnego wymienionego w tym ustępie udziału wina otrzymywanego z winogron odmian sklasyfikowanych na terenie tej samej jednostki administracyjnej jako zarówno odmiany winogron winnych, jak i odmian winogron stosowanych dla innych celów.

Od roku winnego 1998/1999 w zakresie wina otrzymywanego z winogron odmian sklasyfikowanych w tej samej jednostce administracyjnej zarówno odmiany winogron winnych, jak i odmian dla produkcji napojów spirytusowych z wina z oznaczeniem pochodzenia, Państwa Członkowskie zezwolą producentom na otrzymywanie premii z roku winnego 1997/98 w zamian za stałe zrzeczenie się części ich areału uprawy winogron, co zostało określone w art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 w celu utrzymania po karczowaniu w ciągu pięciu lat winnych, ilości normalnie produkowanej na poziomie wykazanym przed karczowaniem.

▼M9

Artykuł 53

Określenie ilości wina przeznaczonego do destylacji

1. Wszyscy producenci podlegający zobowiązaniu na mocy art. 28 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 dokonują destylacji całkowitej ilości ich produkcji przeznaczonej do wytwarzania wina pomniejszonej o ilość normalnie produkowaną określoną w art. 52 ust. 2 oraz ilości wina przywożonego z obszaru Wspólnoty w ciągu danego roku winnego.

Dodatkowo producenci mogą odjąć od ilości przewidzianych do destylacji na podstawie powyższej kalkulacji maksymalną ilość 10 hl.

2. W przypadku kiedy ilość normalnie produkowana jest większa niż 5 mln hl, całkowita ilość wina przeznaczonego do destylacji na mocy art. 28 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 zostanie określona dla każdego regionu przez Państwo Członkowskie. Obejmie ono całkowitą ilość przeznaczoną do produkcji wina pomniejszoną o całkowitą ilość normalnie produkowaną, jak określono w art. 52, oraz ilości wina wywożonego z obszaru Wspólnoty w ciągu danego roku winnego.

W powyższych regionach:

— Państwo Członkowskie rozdziela całkowitą ilość wina przeznaczonego do destylacji w danym regionie pomiędzy indywidualnych producentów wina w tym regionie zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz bez dyskryminacji, a następnie powiadamia odpowiednio o tym Komisję,

— zezwala się na destylację, jeżeli całkowita ilość przeznaczona do wyrobu wina w regionie w danym roku winnym przekracza całkowitą ilość normalnie produkowaną w danym regionie,

— w każdym roku winnym dopuszcza się do destylacji różnicę 200 000 hl wynikającą z ilości regionalnej i łącznej kwoty indywidualnej.

Artykuł 54

Terminy dostaw wina do destylacji

Wino należy dostarczyć do zatwierdzonej gorzelni najpóźniej do 15 lipca danego roku winnego.

W przypadkach uregulowanych w art. 68 niniejszego rozporządzenia, wino należy dostarczyć do destylacji do zatwierdzonego producenta wina (gdzie wino nasycane jest alkoholem) najpóźniej do 15 czerwca danego roku winnego.

W celu odjęcia ilości wina od ilości przeznaczonych do destylacji, wino jest wywożone z obszaru Wspólnoty najpóźniej do 15 lipca danego roku winnym.

Artykuł 55

Cena skupu

1. W terminie trzech miesięcy od dostawy, gorzelnia płaci producentom za dostarczoną ilość cenę skupu wymienioną w art. 28 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999. Powyższa cena obowiązuje na bazie EXW produkcji ilości masowych.

▼M9

2. W przypadku wina otrzymywanego z odmian winogron sklasyfikowanych zarówno jako odmiany winne winogron, jak i odmiany do produkcji napojów spirytusowych destylowanych z wina, zgodnie z art. 28 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, Państwa Członkowskie mogą zróżnicować cenę skupu płaconą producentom z zastrzeżeniem rentowności. Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie gwarantują przeciętną cenę faktycznie płaconą za całe destylowane wino na poziomie 1,34 EUR/% vol/hl.

Artykuł 56

Pomoc wypłacana gorzelniom

Pomoc przewidzianą w art. 28 ust. 5 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 ustala się na bazie mocy alkoholowej obliczanej jako objętość na hl produktu otrzymywanego w procesie destylacji, jak następuje:

a) alkohol neutralny:	0,7728 EUR
b) napoje spirytusowe destylowane z wina, nieprzerobionego alkoholu i destylatu wina:	0,6401 EUR

W przypadku skorzystania z możliwości zróżnicowania ceny skupu zgodnie z art. 55 ust. 2, wspomniane w pierwszym akapicie dopłaty są różnicowane o równoważną kwotę.

Nie wypłaca się żadnej dopłaty za alkohol otrzymany z ilości wina dostarczonego do destylacji, która przekracza o więcej niż 2 % kwotę, jaką producent przedestylował na podstawie art. 53 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 57

Wyjątki odnośnie zakazu przenoszenia wina

W przypadku odstępstwa na mocy art. 28 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, wino objęte tym artykułem może zostać przeniesione do:

a) urzędu celnego w celu wypełnienia wywozowych formalności celnych, aby po dokonaniu tych formalności opuścić obszar celny Wspólnoty, lub

b) pomieszczeń uznanego producenta wina alkoholizowanego dla destylacji w związku z jego wzmocnieniem.

▼B

Sekcja III:Przepisy wspólne stosowane w odniesieniu do sekcji I i II niniejszego rozdziału

Artykuł 58

Dostawy częściowe

▼M12

Producenci podlegający jednemu z obowiązków określonych w art. 45 lub 54 niniejszego rozporządzenia, którzy dostarczyli co najmniej 90 % ilości produktu, który zobowiązali się dostarczyć do dnia 15 lipca bieżącego roku winiarskiego, mogą wykonać swoje zobowiązanie, dostarczając pozostałą ilość przed terminem ustalanym przez właściwy

▼M12

organ krajowy, który nie może przypadać później niż do dnia 31 lipca następnego roku winiarskiego.

▼B

W takich przypadkach:

▼M14

a) cena skupu pozostałych ilości, określonych w akapicie pierwszym oraz cena alkoholu z nich wyprodukowanego i dostarczonego do agencji interwencyjnej, obniżana jest o 0,6279 EUR/% obj. alkoholu i na hektolitr, w przypadku destylacji określonej w art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, oraz o 0,7728 EUR/% obj. alkoholu i na hektolitr w przypadku destylacji określonej w art. 28 tego rozporządzenia;

▼B

b) nie wypłaca się pomocy w odniesieniu do produktów destylacji nie dostarczonych do agencji interwencyjnych;

▼M14

_____

▼B

d) terminy dotyczące destylacji, przedłożenia dowodu zapłaty ceny określonej w lit. a) i dostawy alkoholu do agencji interwencyjnej dostosowywane są przez właściwe władze z uwzględnieniem przedłużonego terminu dostawy.

Artykuł 59

Dowód dostawy

Gorzelnicy dostarczają producentom dowód dostawy do dnia 31 sierpnia następnego roku winnego z zaświadczeniem stwierdzającym co najmniej: gatunek, ilość i stężenie alkoholu w % objętościowych dostarczonych produktów, jak również terminy dostaw.

Jednakże w przypadku, gdy producenci dostarczają produkty, które zostały poddane destylacji w gorzelni znajdującej się w Państwie Członkowskim innym niż państwo, w którym produkt został uzyskany, gorzelnik zwraca się z prośbą, aby agencja interwencyjna Państwa Członkowskiego w którym dokonano destylacji, poświadczyła urzędowym dokumentem, przewidzianym w art. 70 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, obejmującym transport produktów, że gorzelnia przejęła dane produkty. Gorzelnik przesyła producentowi należycie poświadczony egzemplarz dokumentu w okresie jednego miesiąca od otrzymania produktów, które mają być poddane destylacji.

▼M22

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego, w odniesieniu do lat winiarskich 2004/2005 i 2005/2006 zmienia się określoną we wspomnianym akapicie datę na dzień 15 września następnego roku winiarskiego.

▼B

Artykuł 60

Dowody, które mają być dostarczone przez gorzelników agencjom interwencyjnym

1. W celu zakwalifikowania się do uzyskania pomocy, gorzelnicy składają agencji interwencyjnej wniosek, nie później niż do dnia 30

▼B

listopada po danym roku winnym, załączając do wniosku w odniesieniu do ilości produktów nim objętych:

a) i) w przypadku wina i osadów winiarskich, zestawienie dostaw przeprowadzonych przez każdego producenta, podające co najmniej:

— typ, ilość, barwę i stężenie alkoholu w % objętościowych,

— numer dokumentu przewidzianego w art. 70 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 w przypadku, gdy taki dokument jest wymagany do transportu produktów do gorzelni lub winnym przypadku numer referencyjny dokumentu przewozowego używanego zgodnie z przepisami krajowymi;

ii) w przypadku wytłoczyn winogronowych, wykaz nazw producentów, którzy dostarczyli wytłoczyny i ilość alkoholu zawartego w wytłokach dostarczanych do destylacji na mocy art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999;

b) deklarację ostemplowaną przez właściwy organ wyznaczony przez Państwo Członkowskie, podającą co najmniej:

i) ilość produktów uzyskanych w wyniku destylacji, w podziale na kategorie, tak wskazano w art. 43 niniejszego rozporządzenia;

ii) termin uzyskania tych produktów;

c) dowód, że gorzelnicy zapłacili producentom minimalną cenę skupu ustanowioną dla danej czynności destylacji w danym okresie.

Jednakże Państwa Członkowskie mogą przewidzieć uproszczenie dotyczące przedstawiania dowodu zapłaty minimalnej ceny skupu za destylację produktów ubocznych winiarstwa po otrzymaniu zgody Komisji na takie uproszczenie.

2. W przypadku gdy producenci przeprowadzają destylację samodzielnie, dokumenty określone w ust. 1 zastępowane są deklaracją ostemplowaną przez właściwy organ Państwa Członkowskiego, podającą co najmniej:

a) gatunek, ilość, barwę i stężenie alkoholu w % objętościowych produktów do destylacji;

b) ilość produktów uzyskanych z destylacji, w podziale na kategorie, jak wskazano w art. 43 niniejszego rozporządzenia;

c) termin uzyskania tych produktów.

3. Dowód zapłaty minimalnej ceny można zastąpić dowodem o wniesieniu zabezpieczenia na rzecz agencji interwencyjnej. Zabezpieczenie jest równe 120 % kwoty pomocy, o którą się ubiegano.

W takich przypadkach, dowód, że gorzelnik zapłacił pełną cenę skupu, określoną w art. 27 ust. 9 lub w art. 28 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, dostarczany jest agencji interwencyjnej nie później, niż ostatniego dnia lutego następującego po danym roku winnym.

4. W przypadkach określonych w art. 47 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, dowód zapłaty ceny skupu zastępuje się dowodem o dokonaniu płatności na rachunek.

▼B

5. Agencja interwencyjna wypłaca pomoc gorzelnikowi lub, w przypadkach określonych w ust. 2, producentowi nie później niż trzy miesiące po złożeniu wniosku wraz w wymaganymi dokumentami.

▼M12

W przypadku destylacji określonej w art. 28 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 oraz w przypadku gdy Państwo Członkowskie różnicuje cenę skupu według plonu z hektara, jak przewidziano w art. 55 ust. 2, okres wskazany w akapicie pierwszym wynosi siedem miesięcy.

_____

▼B

Artykuł 61

Terminy destylacji

1. Każde wino dostarczone w celu wykonania obowiązku ustanowionego w art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 nie może być destylowane przed dniem 1 stycznia danego roku winnego.

2. Nie później niż do dnia 10 każdego miesiąca, gorzelnicy przesyłają agencji interwencyjnej oświadczenie o ilościach przedestylowanych produktów i ilościach produktów uzyskanych z destylacji, te ostatnie w podziale na kategorie zgodnie z art. 43 niniejszego rozporządzenia.

3. Destylacja nie może odbywać się po dniu 31 lipca danego roku winnego.

▼M22

Jednak w odniesieniu do lat winiarskich 2004/2005 i 2005/2006 zmienia się określoną w akapicie pierwszym datę na dzień 15 września następnego roku winiarskiego.

▼B

Artykuł 62

Dostawa alkoholu do agencji interwencyjnej

1. Bez uszczerbku dla stosowania przepisów art. 27 ust. 12 i art. 28 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, gorzelnicy mogą dostarczać agencji interwencyjnej produkty o stężeniu alkoholu wynoszącym co najmniej 92 % obj. najpóźniej do dnia 30 listopada następującego po danym roku winnym.

Czynności niezbędne do uzyskania produktu, określonego w akapicie pierwszym, mogą być przeprowadzane w obiektach gorzelnika dostarczającego omawiany produkt agencji interwencyjnej lub w obiektach gorzelni działającej na zlecenie.

Z wyjątkiem przypadków, w których stosuje się przepisy niniejszego artykułu ust. 2 akapit drugi, gorzelnicy dostarczający produkty agencji interwencyjnej nie mogą fizycznie przetrzymywać dostarczanego alkoholu w ich własnych pomieszczeniach; musi on być składowany w pomieszczeniach należących do agencji interwencyjnej.

▼M8

Bez względu na akapit pierwszy, w odniesieniu do Portugalii i roku winnego 2000/01, gorzelnie mogą dostarczać produkty o zawartości alkoholu przynajmniej 92 % obj. do agencji interwencyjnej najpóźniej do 31 grudnia po tym sezonie.

▼M12

2. Cena, która ma być zapłacona gorzelnikom przez właściwy organ za dostarczony produkt, ustalana jest w % obj./hl w następujący sposób:

a) destylacja na mocy art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999:

— surowy alkohol uzyskany z wytłoków: 1,872 EUR,

— surowy alkohol uzyskany z wina i osadów winiarskich: 1,437 EUR;

b) destylacja na mocy art. 28 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999:

— surowy alkohol uzyskany z wina: 1,799 EUR.

W przypadkach gdy alkohol składuje się w pomieszczeniach, w których jest wytwarzany, powyższe ceny są pomniejszane o 0,5 % obj./hl alkoholu.

———————

▼B

4. W przypadku gorzelników, którzy otrzymali pomoc na mocy art. 48 i 56 niniejszego rozporządzenia, ceny, określonych w ust. 2 są pomniejszane o kwotę równą kwocie pomocy.

5. Agencja interwencyjna płaci gorzelnikom nie później niż trzy miesiące po terminie dostarczenia alkoholu, pod warunkiem, że przedstawione zostały dokumenty i dowód, określone w art. 60.

▼M11

ROZDZIAŁ II

DESTYLACJA NIEOBOWIĄZKOWA

Artykuł 63

Cel

Niniejszy rozdział ustanawia szczegółowe zasady stosowania ustaleń dotyczących destylacji wina do produkcji pitnego alkoholu określonej w art. 29 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.

Artykuł 63a

Okres trwania destylacji

▼M15

1. Destylacja wina stołowego i wina nadającego się do otrzymania wina stołowego, określonego w art. 29 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, otwierana jest w ►M17 na okres od 1 października do 23 grudnia ◄ każdego roku winiarskiego.

▼M11

2. ►M15 Ilość wina stołowego i wina nadającego się do otrzymania wina stołowego, w odniesieniu do której każdy producent może podpisać umowę, ograniczona jest do wartości procentowej, która zostanie określona na podstawie produkcji zadeklarowanej podczas jednego z trzech ostatnich lat winiarskich, włączając produkcję dotyczącą bieżącego roku, jeżeli została już zadeklarowana. Podczas danego roku producent nie może zmienić roku produkcji wybranego jako rok referencyjny do obliczenia omawianej wartości procentowej. ►M22 W latach winiarskich 2004/2005, 2005/2006 i 2006/2007 tę wartość ustala się na 25 %. ◄ ◄

▼M11

Ilością wyprodukowanego wina stołowego oraz wina nadającego się do produkcji wina stołowego jest wyłącznie ta, która została podana jako wino w kolumnie zatytułowanej Wina stołowe w deklaracji wyprodukowanych ilości określonej w tabeli C rozporządzenia Komisji (WE) nr 1282/2001 ([1]).

3. Każdy producent, który podczas bieżącego roku produkcji wina produkuje wino stołowe lub wino nadające się do produkcji wina stołowego, może zawrzeć jeden lub więcej kontraktów lub złożyć jedną lub więcej deklaracji określonych w art. 65 niniejszego rozporządzenia. Do kontraktów lub deklaracji dołącza się również dowody wniesienia zabezpieczenia w wysokości 5 EUR za hektolitr. Takie kontrakty lub deklaracje nie mogą być przenoszone.

▼M17

4. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję najpóźniej do dnia 15 stycznia bieżącego roku winnego o całkowitych ilościach objętych umowami lub zobowiązaniami przedstawionymi zgodnie z art. 65 ust. 1, dotyczącymi destylacji, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w okresie określonym w tym artykule.

▼M11

5. Jeśli ilości objęte kontraktami lub deklaracjami notyfikowanymi Komisji do daty określonej w ust. 4 przekraczają lub mogą przekroczyć ilości odpowiadające dostępnym środkom budżetowym lub znacznie przekraczają zdolność absorpcji sektora alkoholu pitnego, Komisja ustali jednolitą wartość procentową dla zatwierdzenia ilości objętych przez te kontrakty lub deklaracje. W takim przypadku zwalnia się zabezpieczenie określone w ust. 3 na ilości notyfikowane, ale niezatwierdzone.

6. Państwa Członkowskie zatwierdzą takie kontrakty lub deklaracje ►M17 w okresie od 30 stycznia do 20 lutego ◄:

— na całkowitą ilość, jeśli Komisja nie ustali obniżonej wartości procentowej określonej w ust. 5,

— na ilość wynikającą z zastosowania obniżonej wartości procentowej, jeśli taka wartość zostanie ustalona.

Jednakże dla roku produkcji wina 2002/03 powyższymi datami są 1 lutego oraz 20 lutego.

Państwa Członkowskie notyfikują Komisji całkowitą ilość w ramach zatwierdzonych kontraktów najpóźniej do 20 marca bieżącego roku winiarskiego.

Kontrakty lub deklaracje złożone właściwym organom administracyjnym w Państwach Członkowskich, ale nienotyfikowane Komisji w zastosowaniu ust. 4, nie mogą zostać zatwierdzone.

▼M17

7. Na zasadzie odstępstwa od ust. 6, Państwa Członkowskie mogą zatwierdzić takie umowy przed dniem 30 stycznia dla ilości nieprzekraczającej 40 % ilości podanej w tych umowach lub zobowiązaniach.

▼M11

8. Ilości wina, które mają być dostarczone w ramach kontraktu, zostaną dostarczone do destylarni najpóźniej do 15 lipca roku produkcji wina.

([1]) Dz.U. L 176 z 29.6.2001, str. 14.

▼M13

Dla roku winnego 2002/03 datą określoną w akapicie pierwszym jest dzień 31 sierpnia następnego roku winnego.

▼M11

9. Zabezpieczenie określone w ust. 3 zostanie zwolnione proporcjonalnie do dostarczonych ilości, kiedy producent przedstawi dowody dostawy do destylarni. W przypadku gdy kontrakt jest wykonany na co najmniej 95 % ilości, na którą został zawarty, zabezpieczenie zwalnia się w całości.

10. Wino dostarczone do destylarni zostanie poddane destylacji najpóźniej do 30 września następnego roku produkcji wina.

▼M13

Dla roku winnego 2002/03 datą określoną w akapicie pierwszym jest dzień 15 listopada następnego roku winnego.

▼M11

Artykuł 64

Wysokość pomocy i stosowane zasady

1. Podstawowa pomoc określona w art. 29 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, która wypłacana jest destylatorom lub, w przypadkach określonych w art. 65 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, producentom dla wina destylowanego w niniejszym rozdziale, zostanie ustalona w przeliczeniu na moc alkoholową objętościowo na hektolitr produktu otrzymanego z destylacji, jak następuje:

— 1,751/% EUR obj./hl dla surowego alkoholu, destylatu wina i spirytusów destylowanych z wina,

— 1,884/% EUR obj./hl dla alkoholu obojętnego.

Wnioski o pomoc muszą być złożone właściwym władzom najpóźniej 30 listopada następnego roku produkcji wina.

Właściwe władze wypłacą pomoc w terminie trzech miesięcy od daty przedłożenia dowodu określonego w art. 65 ust. 8 niniejszego rozporządzenia.

2. Dodatkowa pomoc na magazynowanie alkoholu otrzymanego z destylacji określonej w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 wynosi 0,00042/% EUR na obj./hl produktu otrzymanego z destylacji na dzień.

Wnioski o magazynowanie muszą zostać złożone właściwym władzom najpóźniej miesiąc przed datą rozpoczęcia magazynowania. Wnioski mogą dotyczyć tylko alkoholu, który już został wyprodukowany. Stwierdzają one przynajmniej ilość i charakterystykę produktu, który jest magazynowany, oraz przewidywane daty rozpoczęcia i zakończenia magazynowania.

Jeżeli właściwe władze nie wniosą sprzeciwu w powyższym terminie jednego miesiąca, datę planowanego rozpoczęcia magazynowania uważa się za rzeczywistą datę rozpoczęcia.

Dodatkową pomoc wypłaca się wyłącznie destylatorom i tylko:

— dla co najmniej 100 hektolitrów produktu otrzymanego z destylacji, magazynowanego w pojemnikach o pojemności co najmniej 100 hektolitrów, oraz

▼M11

— na nie mniej niż sześć miesięcy i nie więcej niż 12 miesięcy. Od siódmego miesiąca destylatorzy, którzy nie wnieśli roszczenia o wypłatę zaliczki określonej w art. 66 niniejszego rozporządzenia, mogą wcześniej wypowiedzieć umowę poprzez określenie ostatecznego terminu w deklaracji kierowanej do właściwego organu co najmniej na miesiąc przed wybraną datą.

Ilość alkoholu, na którą destylator może zawierać kontrakty na magazynowanie w ciągu danego roku produkcji wina, nie może przekraczać ilości produktów otrzymanych przez tego destylatora w wyniku destylacji, zgodnie z niniejszym rozdziałem, podczas tego roku produkcji wina lub na rok lub dwa lata przed nim.

Produkty destylacji spełniające niezbędne wymogi kontraktów na magazynowanie będą otrzymane przez samego destylatora podczas lat produkcji wina określonych w powyższym ustępie lub, w danym wypadku, w ciągu poprzednich lat produkcji wina.

Margines tolerancji wynoszący 0,2 % na miesiąc, obliczony w odniesieniu do zawartości alkoholu, zostaje dopuszczony w odniesieniu do magazynowanej ilości produktów otrzymanych z destylacji. W przypadku gdy ta wartość procentowa nie jest przekroczona, pomoc jest wypłacana; jeżeli zostaje przekroczona, nie wypłaca się pomocy.

Wnioski o pomoc muszą zostać złożone właściwym władzom najpóźniej sześć miesięcy po zakończeniu okresu magazynowania. Państwa Członkowskie uchwalą szczegółowe zasady w tym zakresie.

Właściwe władze wypłacają dodatkową pomoc najpóźniej trzy miesiące po dacie, kiedy wniosek o pomoc został złożony.

▼M17

Po złożeniu wniosku dotyczącego składowania i aż do końca okresu składowania, dokonywanie wszelkich zmian dotyczących pojemników i miejsca składowania wymaga uprzedniego zezwolenia właściwych władz.

▼M11

3. Produkty destylacji kwalifikujące się do otrzymania pomocy na mocy niniejszego artykułu nie mogą później zostać zakupione przez władze publiczne. Jeżeli jednak destylatorzy zechcą sprzedać swój alkohol władzom publicznym, muszą najpierw zwrócić pomoc, jaką otrzymali.

Jako wyjątek, pierwszy akapit nie ma zastosowania do ilości alkoholu sprzedanego przez władze publiczne w ramach programów, które nie kolidują z tradycyjnym zastosowaniom, takich jak programy rolno-środowiskowe dotyczące sprzedaży alkoholu dla sektora paliwowego.

▼B

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY WSPÓLNE DLA ROZDZIAŁÓW I ORAZ II

Sekcja I:Ogólne

Artykuł 65

Umowy dostawy

1. Wszyscy producenci mający zamiar dostarczać wino własnej produkcji do destylacji na mocy art. 29 i 30 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, zawierają jedną lub kilka umów dostawy, zwanych dalej „umowami" z jednym lub kilkoma gorzelnikami. Gorzelnicy przedstawiają takie umowy właściwej agencji interwencyjnej do zatwierdzenia przed terminem, który zostanie określony, zgodnie z ustaleniami przyjętymi przez Państwa Członkowskie.

Wraz z umową, agencji interwencyjnej przedstawia się dowód potwierdzający, że producenci faktycznie wyprodukowali i posiadają ilość wina, która zostanie dostarczona. Taki dowód może nie być wymagany w Państwach Członkowskich, w których władze posiadają już odpowiedni dowód na mocy innych ustaleń.

Producenci podlegający zobowiązaniom ustanowionym w art. 27 i 28 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 dostarczają gorzelnikom również dowód, że wypełnili te zobowiązania w trakcie okresu ustalonego w art. 2 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

2. Umowy zawierają co najmniej następujące informacje na temat wina objętego umową:

a) ilość, która nie może być mniejsza niż 10 hektolitrów;

b) różne cechy charakterystyczne, w szczególności barwę.

Producenci nie mogą dostarczać wina do destylacji, dopóki ich umowa nie została zatwierdzona przez właściwą agencję interwencyjną. Właściwy organ może ograniczać liczbę umów, które producent może zawrzeć.

W przypadku, gdy destylacja przeprowadzana jest w Państwie Członkowskim innym niż to, w którym umowa została zatwierdzona, agencja interwencyjna, która zatwierdziła umowę, przesyła jej kopię agencji interwencyjnej Państwa Członkowskiego, w którym dokonano destylacji.

▼M11

3. Producenci określeni w ust. 1 niniejszego artykułu, którzy sami posiadają urządzenia do destylacji i którzy zamierzają przeprowadzać destylację objętą niniejszym rozdziałem, złożą właściwym władzom deklarację dostawy do destylacji, zwaną dalej deklaracją, do zatwierdzenia przed datą, która zostanie określona.

Producenci w strefie A hodowli wina lub w niemieckiej części strefy B hodowli wina lub na obszarach porośniętych winoroślami w Austrii, o których mowa w art. 27 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, mogą zlecić przeprowadzenie destylacji, określonej w niniejszym rozdziale, w pomieszczeniach zatwierdzonego destylatora pracującego na zlecenie podwykonania. W tym celu złożą oni deklarację dostawy do destylacji, zwaną dalej deklaracją, właściwym władzom, do zatwierdzenia przed datą, która zostanie określona.

▼B

Producenci podlegający obowiązkom, określonym w art. 27 i 28 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, dostarczają również agencji interwencyjnej dowód, że wykonali te obowiązki w trakcie okresu referencyjnego ustalonego w art. 2 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

▼M17

4. Do celów ust. 3 umowę można zastąpić:

a) w przypadku określonym w ust. 3 akapit pierwszy, deklaracją;

b) w przypadku określonym w ust. 3 akapit drugi, deklaracją, do której załączona jest umowa dostawy do destylacji w imieniu producenta, zawarta między producentem a gorzelnikiem.

▼B

5. Cechy charakterystyczne wina dostarczanego do destylacji muszą być takie same, jak te wskazane w umowie lub deklaracji określonej w niniejszym artykule.

Pomoc się nie należy:

a) jeżeli ilość wina faktycznie dostarczonego do destylacji jest mniejsza niż 95 % tej ustalonej w umowie lub deklaracji;

b) dla każdej ilości wina, która przekracza 105 % ilości ustalonej w umowie lub deklaracji;

c) dla każdej ilości wina większej lub mniejszej od maksymalnej ilości wymaganej do procesu destylacji.

6. Gorzelnicy płacą producentom ceny ustalone na % obj. alkoholu i na hektolitr, na mocy art. 29 lub 30 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, za dostarczone im wino, ceny takie stosuje się do towarów luzem *loco* zakład producenta.

7. Gorzelnicy płacą producentom minimalną cenę nabycia, określoną w ust. 6, w okresie trzech miesięcy od dostawy wina, pod warunkiem, że producenci dostarczyli właściwemu organowi dowód, określony w niniejszym artykule ust. 1 akapit trzeci, w okresie dwóch miesięcy od dostawy. Jeżeli wymieniony dowód został dostarczony w okresie dłuższym niż dwa miesiące po dostawie, gorzelnicy płacą w okresie jednego miesiąca. ►M11 Państwa Członkowskie mogą określić krótsze terminy lub szczegółowe daty dla przedłożenia tego dowodu właściwym władzom. ◄

▼M17

W przypadkach gdy istnieją uzasadnione wątpliwości co do spełnienia odpowiednich warunków destylacji przez daną partię wina, właściwy organ Państwa Członkowskiego może przedłużyć termin płatności określony w akapicie pierwszym o maksymalnie trzy miesiące.

▼M11

8. Destylatorzy prześlą właściwym władzom w terminie ustalonym przez Państwo Członkowskie:

a) szczegóły dotyczące ilości, koloru i rzeczywistej mocy alkoholowej w objętości wina w każdej dostawie od każdego producenta, od którego otrzymali dostawy wina, wraz z numerem dokumentu przewidzianego w art. 70 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, stosowanego przy transporcie wina do siedziby destylatora;

b) dowód, że całkowita ilość wina przewidziana w kontrakcie lub deklaracji została poddana destylacji w ramach dopuszczalnego czasu;

▼M11

c) dowód, że zapłacili oni producentowi cenę zakupu określoną w ust. 6 w ramach dopuszczalnego czasu.

▼B

W przypadku, określonym w ust. 9, producenci mają obowiązek dostarczyć tylko dowód określony powyżej w lit. b).

Nie później niż do dnia 10 każdego miesiąca gorzelnicy przesyłają agencji interwencyjnej oświadczenie o ilościach produktów poddanych destylacji oraz produktów uzyskanych w poprzednim miesiącu, te ostatnie z podziałem na kategorie zgodnie z art. 43 niniejszego rozporządzenia.

9. Jeżeli destylacja jest prowadzana przez samych producentów działających jako gorzelnicy lub przez gorzelników działających w imieniu producenta, informacje wymagane na mocy ust. 8 przekazywane są przez producenta właściwej agencji interwencyjnej.

10. Państwa Członkowskie przeprowadzają reprezentatywne kontrole na miejscu dotyczące wina objętego umowami i sprawdzają w szczególności:

a) czy producent rzeczywiście wyprodukował i posiada ilość wina, które mają być dostarczone;

b) czy wino określone w umowie należy do kategorii, dla której rozpoczęto destylację.

Kontrola może być przeprowadzona w każdej chwili od dnia przedstawienia umowy do dnia jej zatwierdzenie i dostawy wina do gorzelni. Państwa Członkowskie po przyjęciu bardziej skutecznych ustaleń dotyczących kontroli przewidzianej w niniejszym ustępie akapit pierwszy lit. a) przeprowadzają kontrole, tylko po wprowadzeniu produktów do gorzelni.

▼M1

W przypadku, gdy rzeczywiste stężenie alkoholu w % objętościowych podane jest w umowie, dozwolona jest rozbieżność 1 % objętościowego między stężeniem wskazanym a stężeniem ustalonym przy przeprowadzaniu kontroli.

Artykuł 65a

Wymagania dotyczące alkoholu uzyskiwanego w wyniku destylacji niektórych win

Wyłącznie produkty o stężeniu alkoholu wynoszącym 92 % objętościowe lub więcej mogą być uzyskiwane w wyniku bezpośredniej destylacji win otrzymywanych z winogron odmian sklasyfikowanych w tej samej jednostce administracyjnej jako odmiany winorośli właściwej oraz jako odmiany przeznaczone do produkcji alkoholu winnego.

▼B

Artykuł 66

Zaliczki

1. Gorzelnicy lub, w przypadku określonym w art. 65 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, producenci mogą ubiegać się o wypłatę zaliczkową równą kwocie pomocy ustalonej dla danej czynności destylacji, pod warunkiem, że złożyli zabezpieczenie na rzecz agencji interwencyjnej. Zabezpieczenie to jest równe 120 % wysokości powołanej kwoty.

▼B

Kwota, określona w akapicie pierwszym, jest obliczana na % obj. alkoholu podanego dla wina objętego umową lub deklaracją dostawy i na hektolitr tego wina, lub na hektolitr czystego alkoholu w przypadku pomocy dodatkowej, określonej w art. 64 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia. Agencja interwencyjna wypłaca zaliczki nie później niż trzy miesiące po przedstawieniu dowodu, że zabezpieczenie zostało wniesione, pod warunkiem, że umowa została zatwierdzona.

▼M17

2. Agencja interwencyjna zwraca zabezpieczenie po przedstawieniu, w przewidzianym terminie, dowodów określonych w art. 65 ust. 8.

▼B

Artykuł 67

Udział EFOGR w kosztach destylacji

1. Sekcja Gwarancji EFOGR finansuje część wydatków ponoszonych przez agencje interwencyjne w przejmowaniu alkoholu.

Udział finansowy jest równy kwocie pomocy ustalonej na mocy art. 48 i 56 oraz art. 68 lit. a) niniejszego rozporządzenia i stosownie do art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.

▼M12

Zaliczka na cenę płaconą gorzelnikom przez agencję interwencyjną, która może być określona na podstawie destylacji określonej w art. 30 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, jest taka sama jak wysokość pomocy określona w akapicie drugim.

▼B

2. Do omawianego udziału stosuje się przepisy art. 4 i 6 rozporządzenia (WE) nr 1258/1999 ([1]).

Sekcja II:Wino wzmocnione

Artykuł 68

Przetwarzanie na wino wzmacniane

1. Wino destylowane na mocy niniejszego rozporządzeniem może być wzmocnione. W takich przypadkach jedynym produktem, który można uzyskać poprzez destylację tak wzmocnionego wina jest spirytus winny.

2. Wino jest wzmacniane do destylacji tylko pod urzędowym nadzorem.

W tym celu:

a) dokument(-y) i rejestr(-y) wymagane na mocy art. 70 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 wskazują zwiększenie rzeczywistego stężenia alkoholu w % obj. wyrażonego w % obj. poprzez wskazanie stężenia przed i po dodaniu destylatu do wina;

b) w celu określenia przez urzędowe laboratorium lub laboratorium pracujące pod urzędowym nadzorem rzeczywistego objętościowego stężenia alkoholu, pod urzędowym nadzorem pobiera się próbkę wina przed jego wzmocnieniem;

([1]) Dz.U L 160 z 26.6.1999, str. 103.

▼B

c) dwa egzemplarze sprawozdania dotyczącego analizy, określonej w lit. b) przesyła się wytwórcy wzmacnianego wina, który z kolei przekazuje jeden egzemplarz agencji interwencyjnej Państwa Członkowskiego, w którym wino jest wzmacniane.

3. Wino jest wzmacniane do destylacji w trakcie okresu ustalonego dla omawianej czynności destylacji.

4. Państwa Członkowskie mogą ograniczyć liczbę miejsc, w których można wzmacniać wino do destylacji, w celu zapewnienia najskuteczniejszej metody nadzoru.

Artykuł 69

Przygotowanie wina wzmocnionego

1. W przypadkach, gdy korzysta się z możliwości określonej w art. 68 ust. 1 oraz w przypadku, gdy wino nie jest wzmacniane przez lub w imieniu gorzelnika, producenci zawierają umowę dostawy z zatwierdzonym wytwórcą wzmocnionego wina i przedkładają ją do zatwierdzenia właściwej agencji interwencyjnej.

Jednakże w przypadku producentów zatwierdzonych jako wytwórcy wina wzmocnionego i którzy mają zamiar wzmacniać wino do destylacji samodzielnie, umowę określoną w akapicie pierwszym zastępuje się deklaracją dostawy.

2. Umowy i deklaracje, określone w ust. 1, objęte są zasadami przyjmowanymi przez Państwa Członkowskie.

3. Wytwórcy wzmocnionego wina płacą producentom co najmniej minimalną cenę skupu ustaloną dla destylacji, jak przewidziano w art. 27-30 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 dla dostarczanych win. Cenę tę stosuje się do towarów luzem:

a) franco zakład wytwórcy w przypadku destylacji zgodnie z art. 27 ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999;

b) z zakładu producenta w innych przypadkach.

Z zastrzeżeniem niezbędnych dostosowań, wytwórcy wina wzmacnianego do destylacji podlegają tym samym obowiązkom co gorzelnicy, na mocy niniejszego tytułu.

Pomoc, która zostanie wypłacona wytwórcom wzmacnianego wina ustalana jest na % objętościowe rzeczywistego stężenia alkoholu i na hektolitr wina następująco:

— 0,2657 EUR za destylację, jak przewidziano w art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999,

— 0,6158 EUR za destylację, jak przewidziano w art. 28 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999,

— 0,1715 EUR za destylację, jak przewidziano w art. 29 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.

▼M1

W przypadku, gdy cena zakupu jest zróżnicowana, jak przewidziano w art. 55 ust. 2, pomoc określoną w akapicie poprzedzającym tiret drugie różnicuje się w ten sam sposób.

▼B

Właściwa agencja interwencyjna wypłaca pomoc wytwórcom wzmacnianego wina pod warunkiem, że wniosą zabezpieczenie równe 120 % kwoty pomocy, która zostanie przyznana. Jednakże nie wymaga się zabezpieczenia w przypadku gdy wszystkie wymogi wypłaty pomocy zostały spełnione.

W przypadku gdy wytwórcy wzmacniają wino w połączeniu z innymi czynnościami destylacji, regulowanymi różnymi przepisami rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, mogą oni złożyć jedno zabezpieczenie. W takich przypadkach zabezpieczenie jest równe 120 % całej wysokości pomocy, która ma być wypłacona na wzmacnianie w połączeniu z wymienionymi czynnościami destylacji.

Agencja interwencyjna zwraca zabezpieczenie po przedstawieniu, w uzgodnionym terminie:

a) dowodu, że całkowita ilość wzmacnianego wina do destylacji wskazanego w umowie lub deklaracji została poddana destylacji w ustalonym terminie; oraz

b) dowodu, że minimalna cena nabycia, określona w art. 27-30 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 została zapłacona w uzgodnionym terminie.

W przypadkach, objętych ust. 1 akapit drugi, producent ma obowiązek dostarczyć agencji interwencyjnej jedynie dowód, określony powyżej w lit. a).

Artykuł 70

Destylacja w innym Państwie Członkowskim

1. Nie naruszając art. 69 ust. 4 niniejszego rozporządzenia w przypadku gdy wzmacniane wino jest destylowane w Państwie Członkowskim innym niż to, w którym umowa lub deklaracja zostały zatwierdzone, pomoc wypłacana za różne czynności destylacji można wypłacić gorzelnikom pod warunkiem, że złożą oni wnioski do agencji interwencyjnej Państwa Członkowskiego, na którego terytorium destylacja ma miejsce, nie później niż dwa miesiące po terminie ostatecznym, określonym dla przeprowadzenia danej destylacji.

2. Wnioskom określonym w ust. 1 towarzyszy:

a) dokument podpisany przez właściwe władze Państwa Członkowskiego, na którego terytorium wino zostało wzmocnione, przenoszący prawo do pomocy z wytwórcy wzmacnianego wina na gorzelnika i wskazujący ilości danego wzmocnionego wina oraz odpowiadającą mu kwotę pomocy;

b) egzemplarz umowy lub deklaracji, określonych w art. 69 ust. 1, zatwierdzonych przez właściwą agencję interwencyjną;

c) egzemplarz sprawozdania analitycznego, określonego w art. 68;

d) dowód, że minimalna cena nabycia została zapłacona producentowi;

e) dokument wymagany na mocy art. 70 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, do transportu wzmacnianego wina do gorzelni, wskazujący zwiększenie rzeczywistego objętościowego stężenia alkoholu w % objętościowych, wyrażonego w % obj. poprzez wskazanie stężenie przed i po dodaniu destylatu do wina;

▼B

f) dowód, że dane wzmacniane wino zostało poddane destylacji.

3. W przypadkach określonych w ust. 1, wytwórcy wzmacnianego wina nie muszą wnosić zabezpieczenia przewidzianego w art. 69 ust. 4.

4. Agencja interwencyjna wypłaca pomoc nie później, niż trzy miesiące po złożeniu wniosku i dokumentów wymienionych w ust. 2.

Artykuł 71

Zasady szczególne

1. W przypadkach określonych w art. 69 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, umowa lub deklaracja dostawy do wzmacniania do destylacji przedkładana jest właściwej agencji interwencyjnej do zatwierdzenia nie później niż do dnia 31 grudnia danego roku winnego. Agencja interwencyjna powiadamia producenta o wynikach postępowania zatwierdzającego w ciągu 15 dni od dnia przedłożenia umowy lub deklaracji.

2. W przypadkach destylacji na mocy art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, nie może być wzmacniane żadne wino przed dniem 1 stycznia danego roku winnego lub przed zatwierdzeniem odpowiedniej umowy lub deklaracji.

3. Najpóźniej 10 dnia każdego miesiąca, wytwórcy wzmocnionego wina do destylacji przesyłają agencji interwencyjnej oświadczenie o ilościach dostarczonego im w poprzednim miesiącu wina.

4. W celu zakwalifikowania się do otrzymania pomocy, wytwórcy wzmacnianego wina składają do właściwej agencji interwencyjnej wniosek, najpóźniej w dniu 30 listopada następującego po zakończeniu danego roku winnego, załączając dowód, że zabezpieczenie, określone w art. 69 ust. 4, zostało wniesione.

Pomoc jest wypłacana nie późnej niż trzy miesiące po terminie przedłożenia dowodu, że zabezpieczenie, określone w akapicie poprzednim, zostało wniesione. Zabezpieczenia nie wypłaca się dopóki umowa lub deklaracja nie zostaną zatwierdzone.

5. Z zastrzeżeniem przepisów art. 69 ust. 4 niniejszego rozporządzenia, zabezpieczenie zwraca się tylko w przypadku gdy dokumenty określone w niniejszym artykule zostaną dostarczone właściwej agencji interwencyjnej w okresie 12 miesięcy od złożenia wniosku.

6. W przypadku, gdy zostanie ustalone, że wytwórca wzmacnianego wina nie zapłacił producentowi ceny nabycia, agencja interwencyjna wypłaca producentowi, przed dniem 1 czerwca roku winnego następującego po roku, w którym wino zostało dostarczone, gdzie stosowne poprzez agencję interwencyjną Państwa Członkowskiego producenta kwotę równą kwocie pomocy.

Sekcja III:Przepisy administracyjne

Artykuł 72

Siła wyższa

1. W przypadku gdy z powodu siły wyższej cały lub część produktu przeznaczonego do destylacji nie może być jej poddana:

▼B

a) jeżeli działanie siły wyższej dotknęło produktu przeznaczonego do destylacji podczas gdy znajdował się on w legalnym posiadaniu producenta, ten ostatni powiadamia bezzwłocznie agencję interwencyjną Państwa Członkowskiego, w którym znajduje się wytwórnia producenta;

b) we wszystkich pozostałych przypadkach gorzelnik powiadamia bezzwłocznie agencję interwencyjną Państwa Członkowskiego, w którym znajduje się gorzelnia.

W okolicznościach, określonych w akapicie pierwszym, wkrótce po powiadomieniu agencji interwencyjnej, podejmuje ona decyzję dotycząca środków, które uzna za niezbędne ze względu na powstałe okoliczności. W szczególności, może ona odroczyć terminy.

2. W okolicznościach, określonych w ust. 1 lit. a) akapit pierwszy, oraz w przypadku gdy wytwórnia producenta i gorzelnia znajdują się w dwóch różnych Państwach Członkowskich, agencje interwencyjne obydwu zainteresowanych Państw Członkowskich współpracują w formie bezpośredniej wymiany informacji w celu wykonania przepisów ust. 1.

W okolicznościach określonych w ust. 1 lit. b) akapit pierwszy, wkrótce po powiadomieniu agencji interwencyjnej, może ona również zezwolić gorzelnikom, pod warunkiem, że producenci zgodzili się w przypadku gorzelni działających na zlecenie, przenieść ich prawa i obowiązki na innego gorzelnika w odniesieniu do ilości produktów jeszcze nie poddanych destylacji.

Artykuł 73

Nadzór nad destylacją

1. Cechy charakterystyczne produktów dostarczonych do destylacji, szczególnie ilość, barwa i stężenie alkoholu są sprawdzane w oparciu o:

a) dokument, przewidziany w art. 70 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, na podstawie którego produkty są transportowane;

b) analizę próbek pobranych pod nadzorem urzędowego organu Państwa Członkowskiego, w którym znajduje się gorzelnia, gdy produkt jest wprowadzany do gorzelni. Pobieranie próbek może przyjąć formę reprezentatywnych kontroli na miejscu;

c) gdzie właściwe, umowy zawarte na mocy niniejszego tytułu.

Analizy są wykonywane przez zatwierdzone laboratoria, określone w art. 72 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, które przesyłają wyniki agencjom interwencyjnym Państwa Członkowskiego, gdzie ma miejsce destylacja.

Jeżeli, zgodnie z regułami wspólnotowymi, nie został sporządzony dokument określony w lit. a), cechy charakterystyczne produktu przeznaczonego do destylacji sprawdzane są w oparciu o analizy określone w lit. b)

Przedstawiciel urzędowego organu sprawdza ilość produktu poddanego destylacji, termin destylacji oraz ilość i właściwości uzyskanych produktów.

▼M12

—————

▼B

3. Państwa Członkowskie mogą również wymagać użycia wskaźnika. Państwa Członkowskie nie mogą tworzyć przeszkód w obrocie na ich terytorium produktami przeznaczonymi do destylacji lub produktami poddanymi destylacji z nich uzyskanych na podstawie obecności wskaźnika.

W przypadkach, gdy produkty objęte niniejszym rozporządzeniem są dostarczane do destylacji przez więcej niż jednego producenta, Państwa Członkowskie mogą przewidzieć transport takich produktów luzem. W takich przypadkach, kontrole dotyczące właściwości produktów, jak określono w art. 65, są przeprowadzane zgodnie ze szczegółowymi zasadami przyjętymi przez zainteresowane Państwo Członkowskie.

4. Państwa Członkowskie korzystające z możliwości przewidzianej w ust. 3 powiadamiają o tym Komisję i informują ją o przyjętych w tym celu przepisach. W przypadkach, określonych w akapicie pierwszym tego ustępu, Komisja powiadamia pozostałe Państwa Członkowskie.

Artykuł 74

Naruszenia niniejszego tytułu

1. W przypadku, gdy weryfikacja akt ujawni, że producent nie spełnia wymogów ustalonych regułami wspólnotowymi w odniesieniu do omawianej destylacji, w stosunku do wszystkich lub części dostarczonych produktów, właściwa agencja interwencyjna powiadamia o tym odpowiednio gorzelnika i zainteresowanego producenta.

2. Dany gorzelnik nie jest zobowiązany do płacenia ceny, określonej odpowiednio w art. 27-30 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, za ilości produktów określonych w ust. 1.

3. Bez uszczerbku dla przepisów art. 2 niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy producent lub gorzelnik nie spełnia wymogów ustanowionych regułami wspólnotowymi w odniesieniu do danej destylacji, w stosunku do wszystkich lub do części produktów dostarczonych do destylacji:

a) pomoc nie należy się w odniesieniu do danych ilości;

b) gorzelnik nie musi dostarczać agencji interwencyjnej produktów uzyskanych w wyniku destylacji danych ilości.

W przypadku gdy pomoc została już wypłacona, agencja interwencyjna odzyskuje ją od gorzelnika.

W przypadku gdy produkty uzyskane w wyniku destylacji zostały już dostarczone, agencja interwencyjna odzyskuje od gorzelnika kwotę równą kwocie pomocy określonej dla danej czynności.

Jednakże w przypadku gdy nie dotrzymano różnych terminów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, można podjąć decyzję o ograniczeniu kwoty pomocy.

▼M12

4. Agencja interwencyjna odzyskuje od producenta kwotę równą całości lub części kwoty pomocy lub zaliczki wypłacanej gorzelnikowi, w przypadkach gdy producent nie spełnia wymagań ustanowionych regułami wspólnotowymi w odniesieniu do omawianych czynności destylacji, z powodu jednej z następujących przyczyn:

▼M12

a) niedopełnienie obowiązku przedstawiania deklaracji dotyczącej zbiorów, produkcji lub zapasów w wymaganym terminie;

b) przedstawiona deklaracja dotycząca zbiorów, produkcji lub zapasów została uznana przez właściwy organ Państwa Członkowskiego za niekompletną lub niedokładną, w przypadku gdy brakujące lub niepoprawne dane mają istotne znaczenie dla stosowania danego środka;

c) niewykonanie obowiązków ustanowionych w art. 37 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, w przypadku gdy naruszenie zostało wykryte lub zgłoszone gorzelnikowi, po tym jak gorzelnik zapłacił minimalną cenę na podstawie wcześniejszych deklaracji.

W przypadku przewidzianym w akapicie pierwszym lit. a) kwota do zwrotu jest ustalona zgodnie z zasadami ustanowionymi w art. 12 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1282/2001 ([1]).

W przypadku przewidzianym w akapicie pierwszym lit. b) kwota do zwrotu jest ustalona zgodne z zasadami ustanowionymi w art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1282/2001.

W przypadku przewidzianym w akapicie pierwszym lit. c) kwota do zwrotu jest równa całkowitej kwocie pomocy lub zaliczki wypłaconej na rzecz gorzelnika.

5. W przypadku ustalenia, że gorzelnik nie zapłacił producentowi ceny nabycia ►M17 w okresie, o którym mowa w art. 65 ust. 7, przedłużonym o jeden miesiąc ◄, agencja interwencyjna wypłaca producentowi przed dniem 1 czerwca następującego po danym roku winiarskim kwotę równą kwocie pomocy lub zaliczki, w odpowiednim przypadku, za pośrednictwem agencji interwencyjnej Państwa Członkowskiego producenta. W takim przypadku gorzelnikowi nie przysługuje pomoc ani zaliczka.

▼B

Artykuł 75

Kary

1. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej,

a) w przypadku gdy producenci nie wypełniają swych zobowiązań zgodnie z niniejszym tytułem lub odmawiają poddania się kontrolom, nie wypłaca się pomocy;

b) w przypadku gdy gorzelnicy nie wykonują jednego ze swych obowiązków innych niż określone powyżej w lit. a), pomoc zostaje zmniejszona o kwotę określoną przez właściwy organ w zależności od ciężaru naruszenia.

2. W przypadkach uznania działania sił wyższej, agencja interwencyjna podejmuje takie działanie, które uzna za niezbędne uwzględniając zaistniałe okoliczności.

3. W przypadkach gdy gorzelnik nie wykonuje obowiązku w określonym terminie, pomoc zmniejsza się w następujący sposób:

a) w przypadku zapłacenia ceny nabycia producentowi na mocy art. 47 ust. 2, art. 55 i art. 65 ust. 7, pomoc jest zmniejszana o 1 % za każdy

([1]) Dz.U. L 176 z 29.6.2001, str. 14.

▼B

dzień zwłoki w ciągu 1 miesiąca. Po miesiącu pomoc nie jest wypłacana;

b) w przypadku:

i) przedstawienia dowodu, że minimalna cena nabycia została zapłacona na mocy art. 60 ust. 1 i art. 65 ust. 8;

ii) złożenia wniosku o pomoc i dowodu płatności, zgodnie z art. 60 ust. 1 i art. 64 ust. 2 akapit drugi oraz art. 65 ust. 8;

iii) dostawy alkoholu, zgodnie z art. 62 ust. 1;

iv) przedłożenia oświadczenia o ilościach produktów poddanych destylacji i produktów uzyskanych zgodnie z art. 61 ust. 2;

v) przedłożenia oświadczenia o ilościach dostarczonych do wzmacniania, zgodnie z art. 71 ust. 3;

pomoc jest zmniejszana o 0,5 % za każdy dzień zwłoki w ciągu dwóch miesięcy.

Po dwóch miesiącach nie wypłaca się pomocy.

W przypadku gdy została wypłacona zaliczka na pomoc, odpowiadające jej zabezpieczenie zwraca się proporcjonalnie do rzeczywiście należnej kwoty pomocy. W przypadku, gdy pomoc się nie należy, zabezpieczenie przepada.

4. Państwa Członkowskie powiadomią Komisję o przypadkach, w których zastosowały przepisy ust. 1 oraz o działaniach podjętych w przypadku siły wyższej.

Sekcja IV:Obniżenie ceny skupu wina, przewidzianego w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999

Artykuł 76

Obniżenie ceny skupu niektórych win wzbogaconych

1. Cenę skupu wina dostarczonego do destylacji, na mocy art. 29 i 30 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, zmniejsza się o:

— 0,3626 EUR w strefie A,

— 0,3019 EUR w strefie B,

— 0,1811 EUR w strefie C.

Obniżki, określonej w akapicie pierwszym, nie stosuje się do:

a) wina dostarczanego przez producentów znajdujących się w regionach, w których stężenie alkoholu może być zwiększone tylko poprzez dodanie moszczu, na który przyznano wszelką możliwą pomoc, na mocy art. 34 rozporządzenia (EWG) nr 1493/1999, w trakcie danego roku winnego. Producenci ci przedstawiają gorzelnikowi egzemplarz oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do danej pomocy, ostemplowanego przez właściwy organ wyznaczony przez Państwo Członkowskie;

▼B

b) wina dostarczonego do gorzelni po terminach ustanowionych dla różnych stref uprawy winorośli w załączniku V pkt G (7) do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 i dostarczonego przez producentów, którzy dostarczyli właściwym władzom wystarczający dowód, że podczas roku winnego nie zwiększyli stężenia alkoholu swojego wina stołowego poprzez dodanie sacharozy ani też nie złożyli wniosku o przyznanie pomocy do własnej produkcji, zgodnie z art. 34 tego rozporządzenia;

c) wina i kategorii win, dla których Państwa Członkowskie nie zezwalają lub nie zezwoliły na zwiększenie stężenia alkoholu w danym roku winnym.

2. Kwota równa kwocie obniżki, określonej w ust. 1, wypłacana jest w odniesieniu do ilości wina dostarczanego do destylacji, jak określono w tym ustępie, producentom, którzy zwrócą się do właściwych władz przed dniem 1 sierpnia, bezpośrednio lub za pośrednictwem gorzelnika, i którzy nie zwiększyli stężenia alkoholu wina stołowego ich produkcji poprzez dodanie sacharozy, ani też nie ubiegali się o pomoc na mocy art. 34 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 na swoją produkcję w trakcie danego roku winnego.

Producenci, którzy ubiegają się o pomoc przed dniem 1 sierpnia i którzy zwiększyli stężenie alkoholu poprzez dodanie sacharozy lub ubiegali się o pomoc w trakcie roku winnego, ale dla mniejszej produkcji wina stołowego w stosunku do ilości dostarczonej na wszystkie odpowiednie procesy destylacji w trakcie roku winnego, otrzymują kwotę wskazaną w akapicie pierwszym w odniesieniu do różnicy między ilością wina stołowego, którego stężenie alkoholu zwiększyli a ilością, którą dostarczyli do destylacji.

Właściwe władze Państw Członkowskich mogą żądać, aby tacy producenci dostarczali dowody niezbędne do potwierdzenia ważności wniosku.

Artykuł 77

Zmniejszenie pomocy określonej w artykule 81

W przypadku, gdy wino jest dostarczane do destylacji, jak określono w art. 76 niniejszego rozporządzenia oraz w przypadku gdy zastosowano do takiego wina obniżkę,

a) pomoc, która ma być wypłacona gorzelnikowi;

b) cena, która ma być zapłacona gorzelnikowi za dostawę do agencji interwencyjnej, zgodnie z art. 30 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999; oraz

c) udział EFOGR w wydatkach ponoszonych przez agencję interwencyjną na przejmowanie alkoholu, zgodnie z art. 30 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999;

zmniejsza się o kwotę równą obniżce, którą określono w art. 76.

▼B

ROZDZIAŁ IV

ZBYCIE ALKOHOLU UZYSKANEGO W WYNIKU DESTYLACJI, O KTÓREJ MOWA W ROZDZIALE I NINIEJSZEGO TYTUŁU ORAZ W DANYM PRZYPADKU, W ARTYKULE 30 ROZPORZĄDZENIA (WE) NR 1493/1999

Artykuł 78

Cel i definicje

1. Niniejsza sekcja ustanawia szczegółowe zasady zbywania alkoholu uzyskanego w wyniku destylacji na mocy art. 27, 28 i 30 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, zwanego dalej części „alkoholem".

Alkohol można zbywać do celów nowych zastosowań w przemyśle (podsekcja I), do zastosowania w państwach trzecich wyłącznie w sektorze paliwowym (podsekcja II) lub do zastosowania we Wspólnocie jako bioetanol (podsekcja III).

2. Do celów niniejszej sekcji „procedura przetargowa" oznacza zorganizowanie konkursu wśród zainteresowanych stron w postaci zaproszenia do składania ofert przetargowych lub podobnej procedury, która kończy się zawarciem umowy ze stroną składającą najkorzystniejszą ofertę, zgodną z zasadami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu.

Podsekcja I:Zbywanie alkoholu do celów nowych zastosowań w przemyśle

Artykuł 79

Definicja nowych zastosowań w przemyśle

Bez uszczerbku dla przepisów art. 31 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, Komisja może wydać zaproszenia do składania ofert przetargowych w celu realizacji we Wspólnocie projektów na małą skalę dotyczących nowych zastosowań w przemyśle takich jak:

a) ogrzewanie szklarń;

b) osuszanie pasz;

c) zaopatrywanie w paliwo instalacji grzewczych, włączając te w pracach betoniarskich.

i przetwarzane na towary wywożone do celów przemysłowych przez podmioty, które wykorzystały zasady uszlachetniania czynnego co najmniej raz w ostatnich dwóch latach, inne niż przetwarzanie składające się wyłącznie z redestylacji, rektyfikacji, dehydratacji, oczyszczenia lub skażaniu alkoholu.

W przypadku, gdy przewidzianym zastosowaniem alkoholu jest wywóz do państw trzecich w postaci wytworzonych towarów, należy dostarczyć dowód, że w ciągu dwóch ostatnich lat udzielono zezwolenia na wykorzystanie alkoholu z państw trzecich do produkcji takich samych towarów jak wywiezione zgodnie z zasadami uszlachetniania czynnego.

▼B

Artykuł 80

Otwarcie procedury przetargowej

Komisja, stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, wydaje zaproszenie do składania ofert przetargowych dotyczące zbycia alkoholu uzyskanego w wyniku destylacji zgodnie z art. 27, 28 i 30 tego rozporządzenia do nowych zastosowań przemysłowych. Ilości alkoholu przyznanego na mocy takiej procedury przetargowej nie przekraczają 400 000 hektolitrów alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj. rocznie.

Artykuł 81

Ogłoszenie o zaproszeniu do składnia ofert przetargowych

Ogłoszenia o zaproszeniu do składania ofert przetargowych są publikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Ogłoszenia takie określają:

a) szczególne zasady, które stosuje się do procedury przetargowej oraz nazwy i adresy danych agencji interwencyjnych;

b) ilość alkoholu, wyrażoną w hektolitrach alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj., objętą procedurą przetargową;

c) jedną lub kilka kadzi tworzących partię w danym Państwie Członkowskim;

d) minimalną cenę, którą można zaoferować, zróżnicowaną odpowiednio w zależności od przeznaczenia docelowego;

e) kwotę wadium wymaganego na mocy art. 82 ust. 5 i zabezpieczenie wykonania wymagane na mocy art. 84 ust. 3 lit. b).

Artykuł 82

Zasady stosowane w odniesieniu do ofert przetargowych

1. Oprócz informacji określonych w art. 97 niniejszego rozporządzenia, oferty wskazują:

a) ilość alkoholu, do której się odnoszą, podzielone na kadzie i wyrażone w hektolitrach alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj.;

b) liczbę(-y) kadzi, w których składowany jest dany alkohol, wszystkie cysterny znajdują się w tym samym Państwie Członkowskim;

c) dokładne zastosowanie przemysłowe alkoholu;

d) rodzaj towarów, które zostaną wywiezione, jeżeli alkohol jest przewidziany do wywozu do państw trzecich w postaci wyprodukowanych towarów.

2. Oferty mogą wskazywać, że należy je rozpatrywać tylko wówczas, gdy ilość przyznawana odpowiada pełnej ilości wskazanej w ofercie przetargowej.

3. Oferenci mogą składać tylko jedną ofertę w odniesieniu do każdego rodzaju alkoholu, końcowego zastosowania i procedury prze-

▼B

targowej. W przypadku, gdy oferent składa więcej niż jedną ofertę na dany rodzaj alkoholu, końcowego zastosowania lub procedury przetargowej, żadna z tych ofert nie zostanie dopuszczana.

4. Agencja interwencyjna zainteresowanego Państwa Członkowskiego powinna otrzymać oferty nie później niż do godziny 12 w południe czasu lokalnego Brukseli ostatniego dnia składania ofert przetargowych ustalonego w ogłoszeniu o zaproszeniu do składania ofert przetargowych. Dzień ten musi przypadać między 15 a 25 dniem od dnia ogłoszenia zaproszenia do składania ofert przetargowych.

5. Oferty są ważne tylko w przypadku gdy przed terminem końcowym składania ofert przetargowych dostarczono dowód o wniesieniu wadium na rzecz danej agencji interwencyjnej.

6. Najpóźniej po dwóch dniach roboczych od terminu końcowego składania ofert przetargowych dana agencja interwencyjna powiadamia Komisję o wykazie nazw oferentów, których oferty kwalifikują się do rozpatrzenia na mocy art. 97 niniejszego rozporządzenia, zaoferowanych cen, wymaganych ilości, miejsc położenia i rodzajów alkoholu, oraz dokładnych zastosowań alkoholu.

Artykuł 83

Udzielanie zamówień

1. Komisja, stanowiąc zgodnie z art. 75 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, w świetle złożonych ofert oraz, w miarę potrzeby, w zależności od rodzaju końcowego zastosowania, do którego przewidziany jest alkoholu, podejmuje decyzję o udzieleniu zamówienia.

2. Komisja sporządza wykaz przyjętych ofert, wymieniając zaoferowane ceny w porządku malejącym, aż udzielone zamówienia obejmą całą ilość alkoholu określonego w ogłoszeniu o zaproszeniu do składnia ofert przetargowych.

3. W przypadku, gdy kilka dopuszczalnych ofert odnosi się w pełni lub częściowo do tych samych kadzi, Komisja przydziela ilości danego alkoholu oferentowi przedkładającemu ofertę o najwyższej wartości całkowitej.

Podczas podejmowania decyzji na mocy ust. 1 niniejszego artykułu w przypadkach określonych w akapicie pierwszym, gdy niektóre oferty nie mogą być przyjęte, Komisja może zaproponować zainteresowanym oferentom, że ich oferty zostaną przyjęte w odniesieniu do zastępczej ilości alkoholu tego samego rodzaju. W takich przypadkach, stosowne oferty są uważane za przyjęte pod warunkiem, że wspomniani oferenci nie wnoszą sprzeciwu na takie przeniesienie w formie pisemnej na daną agencję interwencyjną w okresie 10 dni roboczych od dnia powiadomienia Komisji o decyzjach określonych w niniejszym artykule ust. 5 lit. a).

W tym celu, w decyzji Komisji, w porozumieniu z daną agencją interwencyjną, wskazuje się kadź, w której składowana jest zastępcza ilość alkoholu.

4. W przypadku, gdy kilku oferentów proponuje taką samą cenę w taki sposób, że ilość alkoholu, na którą złożono oferty, przekracza ilość objętą procedurą przetargową, agencja interwencyjna przyznaje dane ilości:

a) w proporcji do ilości określonych w danych ofertach; albo

▼B

b) dzieląc tę ilość między oferentów w porozumieniu z nimi; albo

c) w drodze losowania.

5. Komisja:

a) powiadamia o podjętych decyzjach, na mocy niniejszego artykułu, tylko te Państwa Członkowskie i agencje interwencyjne posiadające alkohol, których oferty zostały przyjęte;

b) publikuje wyniki procedury przetargowej w uproszczonej formie w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 84

Oświadczenie o udzieleniu zamówienia

1. Agencja interwencyjna powiadamia bezzwłocznie na piśmie oferentów za potwierdzeniem odbioru o decyzji podjętej w sprawie ich ofert.

2. Agencja interwencyjna przechowuje oświadczenie o udzieleniu zamówienia do wglądu każdego wybranego oferenta zaświadczające, że jego oferta została przyjęta.

W przypadku gdy Komisja proponuje zastąpienie, na mocy art. 83 ust. 3, a oferent nie zgłasza sprzeciwu, dana agencja interwencyjna wydaje oświadczenie o udzieleniu zamówienia, określone w akapicie pierwszym, w dniu roboczym następującym po wygaśnięciu terminu określonego w art. 83 ust. 3 akapit drugi zdanie ostatnie.

3. W okresie 2 tygodni następujących po dniu otrzymania powiadomienia o udzieleniu zamówienia, określonym w niniejszym artykule ust. 1 i oraz w przypadku gdy stosuje się przepisy ust. 2 akapit drugi, w okresie dwóch tygodni następujących po dniu wydania oświadczenia o udzieleniu zamówienia, każdy wybrany oferent:

a) otrzymuje od agencji interwencyjnej oświadczenie o udzieleniu zamówienia, określone w ust. 2;

b) dostarcza danej agencji interwencyjnej dowód, że złożył zabezpieczenie wykonania, zapewniające, że omawiany alkohol jest rzeczywiście używany do celów określonych w ofercie.

Artykuł 85

Wycofywanie alkoholu

1. Alkohol może być wycofany po przedstawieniu polecenia wycofania wydanego przez agencję interwencyjną po uiszczeniu płatności za ilości, które mają być wycofane. Ilość jest określona w zaokrągleniu do hektolitra alkoholu w przeliczeniu na l00 % obj.

2. Prawo własności alkoholu objętego poleceniem wycofania przenosi się w terminie wskazanym w poleceniu, który nie może być dłuższy niż 5 dni od dnia wydania polecenia, a ilości, o które chodzi uważa się za wycofane w tym terminie. Od tego momentu na nabywcę przechodzą wszelkie korzyści i ciężary związane z kradzieżą, utratą lub uszkodzeniem oraz kosztami składowania alkoholu, który zostanie wycofany.

▼B

3. Polecenie wycofania określa termin, do którego alkohol musi być fizycznie wycofany ze składu danej agencji interwencyjnej.

4. Cały alkohol musi zostać wycofany ze składu w cztery miesiące od dnia otrzymania powiadomienia o udzieleniu zamówienia.

5. Alkohol musi być w pełni wykorzystany w okresie dwóch lat od dnia pierwszego wycofania.

Podsekcja II:Zbywanie alkoholu do wykorzystania w państwach trzecich wyłącznie w sektorze paliwowym

▼M12

Artykuł 86

Otwarcie procedur przetargowych

Komisja, stanowiąc zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 75 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, może ogłosić jeden lub więcej przetargów na każdy kwartał na wywóz do niektórych państw trzecich ze szczególnym przeznaczeniem towaru wyłącznie dla sektora paliw silnikowych. Dany alkohol musi być przywieziony i poddany odwodnieniu w państwie trzecim w celu końcowego wykorzystania wyłącznie w sektorze paliw silnikowych w danym państwie trzecim.

▼B

Artykuł 87

Ogłoszenie o zaproszeniu do składania ofert przetargowych

1. Ogłoszenia o zaproszeniu do składania ofert przetargowych są publikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Ogłoszenia takie określają:

a) formalności związane ze składaniem ofert;

b) końcowe zastosowanie i/lub przeznaczenie, dla których alkohol jest przewidziany;

c) minimalną cenę, którą można zaoferować;

d) wydział Komisji, do którego należy wysyłać oferty;

e) terminy wycofywania alkoholu określone w art. 91 ust. 10 niniejszego rozporządzenia;

f) formalności związane z uzyskiwaniem próbek;

g) warunki płatności;

h) czy alkohol ma zostać poddany skażaniu.

2. Każde ogłoszenie o zaproszeniu do składania ofert przetargowych odnosi się do pojedynczych partii, chociaż alkohol stanowiący partię może być znajdować się w kilku Państwach Członkowskich.

3. Ogłoszenia o zaproszeniu do składania ofert przetargowych mogą wykluczać niektóre miejsca przeznaczenia wymienione w art. 86 pkt 1.

▼B

Artykuł 88

Oferty przetargowe

1. Oferenci mogą złożyć tylko jedną ofertę w odpowiedzi na każde ogłoszenie o zaproszeniu do składania ofert przetargowych na mocy niniejszej podsekcji; jeżeli oferent składa więcej niż jedną ofertę, żadna z tych ofert nie zostanie dopuszczona.

2. Aby oferty zostały uwzględnione muszą one wskazywać ostateczne przeznaczenie przyznanego alkoholu i zawierać zobowiązanie oferenta o dopełnieniu obowiązku związanego z tym miejscem przeznaczenia.

3. Oferty muszą również obejmować dowód, z datą po ukazaniu się ogłoszenia o zaproszeniu do składania ofert przetargowych, że oferent posiada wiążące zobowiązania wobec podmiotu w sektorze paliwowym w jednym z państw trzecich wymienionych w art. 86 niniejszego rozporządzenia, który zobowiązuje się do przeprowadzenia dehydratacji przyznanego alkoholu w jednym z tych państw i do wywozu go wyłącznie do użytku w sektorze paliwowym.

4. Oferty muszą dotrzeć do właściwego wydziału Komisji najpóźniej o godzinie 12 w południe czasu lokalnego Brukseli w ostatnim dniu składania ofert ustalonym w ogłoszeniu o zaproszeniu do składaniu ofert przetargowych.

5. Oferty są ważne tylko w przypadku gdy przed terminem końcowym składania ofert dostarczono dowód o wniesieniu wadium na rzecz każdej agencji interwencyjnej.

Wadium wynoszące 4 EUR na hektolitr alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj. wnosi się w odniesieniu do całej ilości wystawionej na sprzedaż.

6. Do celów ust. 5 zainteresowane agencje interwencyjne:

a) bezzwłocznie wydają oferentom oświadczenie poświadczające, że wniesiono wadium w odniesieniu do ilości, za które odpowiedzialna jest każda agencja interwencyjna;

b) najpóźniej dwa dni robocze po terminie końcowym do składania ofert przesyłają Komisji sprawdzony i przyjęty wykaz wadiów.

7. Dla celów wnoszenia wadium głównym wymogiem jest, w rozumieniu art. 20 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85, zakaz wycofywania ofert po terminie końcowym ich składania oraz wniesienie zabezpieczenia w celu zapewnienia wywozu i/lub gwarancji wykonania.

Artykuł 89

Udzielanie zamówień

1. Komisja, stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, w świetle złożonych ofert przetargowych, podejmuje decyzję o udzieleniu zamówienia tak szybko jak to możliwe.

2. W celu udzielenia zamówienia Komisja przyjmuje najkorzystniejszą ofertę. W przypadku, gdy dwóch lub więcej oferentów podaje taką samą cenę, Komisja podejmuje decyzję w drodze losowania.

▼B

3. Komisja:

a) informuje oferentów na piśmie za potwierdzeniem odbioru w przypadku gdy ich oferty nie zostały przyjęte;

b) powiadamia Państwa Członkowskie posiadające alkohol i wybranego oferenta o swej decyzji przyznania zamówienia na alkohol;

c) publikuje wyniki procedury przetargowej w uproszczonej formie w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

4. Wadium, wymagane na mocy art. 88 ust. 5 niniejszego rozporządzenia zwracane jest w przypadku gdy oferty nie zostaną przyjęte oraz gdy wybrany oferent wniósł w pełni zabezpieczenie wywozowe i gwarancję wykonania w odniesieniu do danej procedury przetargowej.

Artykuł 90

Oświadczenie o udzieleniu zamówienia

Agencja interwencyjna przechowuje oświadczenie o udzieleniu zamówienia do wglądu wybranych oferentów zaświadczające, że ich oferty zostały przyjęte.

Oświadczenia muszą być wydane nie później niż 20 dni od dnia otrzymania powiadomienia od Komisji, określonego w art. 89 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 91

Wycofywanie alkoholu

1. Agencja interwencyjna posiadająca alkohol i wybrany oferent uzgadniają prowizoryczny harmonogram wycofywania alkoholu.

2. Zanim jakikolwiek alkohol zostanie wycofany i nie później niż w dniu wydania polecenia wycofania, wybrani oferenci wnoszą dwa zabezpieczenia na rzecz agencji interwencyjnej: jedno, aby zapewnić, że alkohol zostanie wywieziony w ustalonym terminie i drugie z tytułu gwarancji wykonania.

3. Gwarancja wykonania wynosi 30 EUR na hektolitr alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj.

4. Zabezpieczenie wywozowe wynosi 3 EUR na hektolitr alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj. i wnoszone jest w odniesieniu do każdej ilości alkoholu objętej poleceniem wycofania.

5. Zanim przyznany alkohol zostanie wycofany, agencja interwencyjna i wybrany oferent pobierają próbkę wzorcową i analizują ją w celu sprawdzenia stężenia alkoholu wyrażonego w % obj.

Jeżeli końcowy wynik analiz tej próbki ujawnia różnice między stężeniem objętościowym alkoholu, który ma być wycofany a minimalnym stężeniem objętościowym alkoholu określonym w ogłoszeniu o zaproszeniu do składnia ofert przetargowych, stosuje się następujące reguły:

a) agencja interwencyjna informuje o tym Komisję, składującego i wybranego oferenta w tym samym dniu;

▼B

b) wybrany oferent może:

i) zgodzić się na przejęcie partii o właściwościach określonych w analizie, pod warunkiem, że zgadza się na to również Komisja; albo

ii) lub odmówić przejęcia danej partii.

W każdym przypadku, wybrany oferent informuje, w tym samym dniu, agencję interwencyjną i Komisję w sposób określony w załączniku V do niniejszego rozporządzenia.

Po spełnieniu tego wymogu wybrani oferenci, którzy odmówili przejęcia wymienionej partii są bezzwłocznie zwalniani ze wszystkich obowiązków odnoszących się do tej partii.

6. W przypadku gdy wybrany oferent odmawia przyjęcia towaru, zgodnie z ust. 5, dana agencja interwencyjna dostarcza kolejną ilość alkoholu o wymaganej jakości bez dodatkowych kosztów w okresie nie dłuższym niż osiem dni.

7. Alkohol może być wycofany po przedstawieniu polecenia wycofania wydanego przez agencję interwencyjną posiadająca alkohol po uiszczeniu płatności za ilość, która ma być wycofana. Ilość ta jest określona w zaokrągleniu do hektolitra alkoholu w przeliczeniu na blisko 100 % obj.

Każde polecenie wycofania obejmuje co najmniej 2 500 hektolitrów, z wyjątkiem ostatniego wycofania w każdym Państwie Członkowskim.

▼M12

Polecenie wycofania określa termin, z którego upływem alkohol musi zostać usunięty z magazynu danej agencji interwencyjnej. Termin usunięcia nie może być dłuższy niż osiem dni od daty wydania polecenia wycofania. Jednakże w przypadku gdy polecenie wycofania obejmuje więcej niż 25 000 hl, termin może być dłuższy niż osiem dni, lecz nie dłuższy niż 15 dni.

▼M14

8. Prawo własności alkoholu objętego poleceniem wycofania przenosi się w terminie wskazanym w poleceniu, który to termin nie może być późniejszy niż termin określony zgodnie z ust. 7 akapit trzeci.

9. Jeżeli z winy oferenta, którego ofertę przyjęto, alkohol nie został wycofany po terminie, podanym w poleceniu wycofania, pokrywa on koszty związane ze składowaniem i kradzieżą oraz ponosi ryzyko utraty lub uszkodzenia.

Jeżeli z winy agencji interwencyjnej alkohol nie może być wycofany po terminie podanym w poleceniu wycofania, Państwo Członkowskie rekompensuje oferentowi wszelkie poniesione straty.

▼M12

10. Alkohol musi zostać usunięty z magazynów każdej danej agencji interwencyjnej w terminie, który zostanie ustalony w chwili ogłoszenia przetargu, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.

▼B

11. Alkohol musi być wykorzystany w pełni w okresie dwóch lat od dnia pierwszego wycofania.

▼M5

12. Dana agencja interwencyjna zwraca zabezpieczenie wywozowe w odniesieniu do każdej ilości alkoholu, w stosunku do której otrzymuje

▼M5

dowód wywozu w ustalonym terminie. Nie naruszając przepisów art. 23 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85 oraz z wyjątkiem przypadków siły wyższej, gdy termin wywozu zostanie przekroczony, przepadkowi ulegają następujące odsetki kwoty zabezpieczenia wywozowego w wysokości 3 EUR za hektolitr alkoholu w przeliczeniu na alkohol 100 %:

a) 15 % we wszystkich przypadkach;

b) 0,33 % kwoty pozostałej po odjęciu 15 % za każdy dzień przekroczenia terminu wywozu.

▼B

13. Gwarancja wykonania zwracana jest, zgodnie z art. 100 ust. 3 lit. b) niniejszego rozporządzenia.

Podsekcja III:Zbycie alkoholu do wykorzystania jako bioetanol we Wspólnocie.

▼M19

Artykuł 92

Otwarcie procedury przetargowej

1. Komisja, stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, może przystąpić do otwarcia w każdym kwartale jednej lub kilku procedur przetargowych na alkohol, który ma być wykorzystywany wyłącznie w sektorze paliwowym we Wspólnocie jako bioetanol.

Ilości alkoholu przyznanego na mocy takiej procedury przetargowej nie przekraczają 700 000 hektolitrów alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj. na procedurę przetargową.

2. Alkohol jest przyznawany zakładom znajdującym się we Wspólnocie Europejskiej i musi być wykorzystany w sektorze paliwowym.

W tym celu Państwa Członkowskie zatwierdzają zakłady, które uznają za kwalifikowalne i które przedstawiły wniosek z następującymi dokumentami towarzyszącymi:

a) oświadczeniem zakładu stwierdzającym, że jest on zdolny wykorzystać co najmniej 50 000 hl alkoholu rocznie;

b) położeniem biur administracyjnych zakładu;

▼M21

c) położeniem zakładu i kopią planów zakładu, w którym alkohol jest przetwarzany na alkohol bezwodny oraz wskazaniem rocznej wydajności przetwarzania;

▼M19

d) kopią pozwolenia udzielonego przez władze krajowe danego Państwa Członkowskiego na prowadzenie zakładu; oraz

▼M21

e) zobowiązanie zakładu do zapewnienia, że każdy końcowy nabywca alkoholu będzie go wykorzystywał wyłącznie jako bioetanol do produkcji paliwa we Wspólnocie.

▼M19

3. Zatwierdzenie wydane przez dane Państwo Członkowskie obowiązuje w całej Wspólnocie.

4. Zakłady zatwierdzone przez Komisje z dniem 1 marca 2005 r. uważane są za zatwierdzone do celów niniejszego rozporządzenia.

▼M21

5. Państwa Członkowskie bezzwłocznie powiadamiają Komisję o każdym nowym zatwierdzeniu lub wycofaniu zatwierdzenia, wskazując dokładną datę takiej decyzji.

▼M19

6. Komisja regularnie publikuje wykaz zakładów zatwierdzonych przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 93

Ogłoszenie o zaproszeniu do składnia ofert przetargowych

Ogłoszenie o zaproszeniu do składnia ofert przetargowych jest publikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Ogłoszenie takie określa:

a) szczególne zasady, które stosuje się do procedury przetargowej oraz nazwy i adresy danych agencji interwencyjnych;

b) ilość alkoholu wyrażona w hektolitrach alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj., objętą procedurą przetargową;

c) partie;

d) warunki płatności;

e) formalności związane z uzyskiwaniem próbek;

f) kwotę wadium przetargowego wymaganego na mocy art. 94 ust. 4 i gwarancję wykonania wymaganą na mocy w art. 94c ust. 3.

Artykuł 94

Zasady stosowane w odniesieniu do ofert przetargowych

▼M21

1. Każda oferta powinna pochodzić od zakładu posiadającego zatwierdzenie w dniu ogłoszenia zaproszenia do składania ofert przetargowych.

2. Oferent może złożyć tylko jedną ofertę na partię do przyznania. Jeżeli oferent składa kilka ofert na partię, żadna z tych ofert nie zostaje dopuszczona.

▼M19

3. Oferta musi dotrzeć do agencji interwencyjnej przedmiotowego Państwa Członkowskiego najpóźniej o godzinie 12 (czasu lokalnego Brukseli) w ostatnim dniu składania ofert ustalonym w ogłoszeniu o zaproszeniu do składaniu ofert przetargowych.

4. Oferta jest ważna tylko w przypadku, gdy przed terminem końcowym składania ofert dostarczono dowód, że oferent złożył w danej agencji interwencyjnej wadium przetargowe w wysokości

▼M19

4 EUR na hektolitr alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj. w odniesieniu do całości partii wystawionej na sprzedaż.

W tym celu zainteresowane agencje interwencyjne bezzwłocznie wydają oferentom oświadczenie poświadczające, że wniesiono wadium przetargowe w odniesieniu do ilości, za które odpowiedzialna jest każda agencja interwencyjna.

5. Do celów wnoszenia wadium przetargowego głównym wymogiem jest, w rozumieniu art. 20 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85, zakaz wycofywania ofert po terminie końcowym ich składania oraz ustanowienie gwarancji wykonania.

Artykuł 94a

Powiadomienie dotyczące ofert przetargowych

Najpóźniej po dwóch dniach roboczych od terminu końcowego składania ofert przetargowych dana agencja interwencyjna przekazuje Komisji anonimowy wykaz dotyczący każdej oferty, która została jej przedstawiona, obejmujący:

a) zaoferowane ceny;

b) wymaganą partię.

▼M21

_____

▼M19

Artykuł 94b

Udzielanie zamówień

1. W świetle złożonych ofert Komisja, działając zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 75 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, niezwłocznie podejmuje decyzję o udzieleniu lub nieudzieleniu zamówienia.

2. W celu udzielenia zamówienia Komisja przyjmuje najkorzystniejszą ofertę złożoną na każda partię, a jeżeli dwóch lub więcej oferentów podaje taką samą cenę, Komisja podejmuje decyzję w drodze losowania.

▼M21

3. Komisja powiadamia o decyzjach podjętych na mocy niniejszego artykułu te Państwa Członkowskie i agencje interwencyjne posiadające alkohol, którym zostały przedłożone oferty.

▼M19

4. Komisja publikuje wyniki procedury przetargowej w uproszczonej formie w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

▼M21

Artykuł 94c

Oświadczenia o udzieleniu zamówienia i powiadomienia Komisji

1. Agencja interwencyjna bezzwłocznie powiadamia oferentów, na piśmie i za potwierdzeniem odbioru, o decyzji podjętej w sprawie ich ofert.

▼M21

2. Agencja interwencyjna przekazuje Komisji, w terminie pięciu dni roboczych od daty otrzymania powiadomienia określonego w art. 94b ust. 3, nazwę i adres oferenta każdej przyjętej oferty.

3. W okresie dwóch tygodni następujących po dniu otrzymania powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, agencja interwencyjna wydaje każdemu oferentowi oświadczenie o udzieleniu zamówienia zaświadczające, że jego oferta została przyjęta.

4. W okresie dwóch tygodni następujących po dniu otrzymania powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, każdy oferent dostarcza danej agencji interwencyjnej dowód, że złożył gwarancję wykonania w wysokości 40 EUR na hektolitr alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj. zapewniającą, że cały alkohol będzie rzeczywiście wykorzystany do celów przewidzianych w art. 92 ust. 1.

▼M19

Artykuł 94d

Wycofywanie alkoholu

1. Agencja interwencyjna posiadająca alkohol i wybrany oferent uzgadniają prowizoryczny harmonogram wycofywania alkoholu.

2. Alkohol może być wycofany po przedstawieniu polecenia wycofania wydanego przez agencję interwencyjną po uiszczeniu płatności za ilości, które mają być wycofane. Ilość jest określona w zaokrągleniu do hektolitra alkoholu w przeliczeniu na l00 % obj.

Każde polecenie wycofania wydawane jest na minimalną ilość 2 500 hektolitrów, z wyjątkiem przypadku ostatniego wycofania w każdym Państwie Członkowskim.

Polecenie wycofania wskazuje ostateczną datę, z którą alkohol musi być fizycznie wycofany ze składów danej agencji interwencyjnej. Termin wycofania nie może przekraczać 8 dni, licząc od daty wydania polecenia wycofania. Jednakże kiedy polecenie wycofania obejmuje ponad 25 000 hektolitrów, termin ten może być dłuższy niż 8 dni, ale nie dłuższy niż 15 dni.

3. Prawo własności alkoholu objętego poleceniem wycofania przenosi się w terminie wskazanym w poleceniu, który nie może być dłuższy niż 8 dni od dnia wydania polecenia, a ilości, o które chodzi, uważa się za wycofane w tym terminie. Od tego momentu na nabywcy spoczywa odpowiedzialność związana z kradzieżą, utratą lub uszkodzeniem oraz kosztami składowania alkoholu, który zostanie wycofany.

4. Cały alkohol musi zostać wycofany ze składu w sześć miesięcy od dnia otrzymania powiadomienia o udzieleniu zamówienia.

5. Alkohol musi być w pełni wykorzystany w okresie dwóch lat od dnia pierwszego wycofania.

▼B

Podsekcja IV:Przepisy ogólne i ustalenia kontrolne

Artykuł 95

Zasady stosowane w odniesieniu do alkoholu

1. W celu sporządzenia ogłoszeń o zaproszeniu do składania ofert przetargowych i o sprzedaży publicznej, Komisja żąda, aby każde zainteresowane Państwo Członkowskie informowało ją o:

a) ilości alkoholu, wyrażonej w hektolitrach alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj., którą można zaoferować na sprzedaż;

b) rodzaju danego alkoholu;

c) jakości partii alkoholu, wyznaczając minimalne i maksymalne wartości dotyczące właściwości, określonych w art. 96 ust. 4 lit. d) i) i ii) niniejszego rozporządzenia.

Najpóźniej 12 dni po otrzymaniu żądania, zainteresowane Państwa Członkowskie informują Komisję o dokładnym położeniu i danych dotyczących różnych kadzi alkoholu spełniających wymogi jakościowe i zawierających całkowitą ilość alkoholu nie mniejszą niż ta, określona w niniejszym ustępie lit. a) akapit pierwszy.

2. Po przesłaniu Komisji informacji, określonych w ust. 1 akapit drugi, alkohol w danych kadziach nie może być wycofany, dopóki nie zostanie wydane polecenie jego wycofania.

▼M5

Zakaz ten nie odnosi się do alkoholu w kadziach nieobjętego ogłoszeniami o przetargu lub daną sprzedażą publiczną albo nieokreślonego w decyzji Komisji określonej w art. 83–93.

W szczególności z powodów logistycznych agencje interwencyjne posiadające kadzie alkoholu określone w powiadomieniu pochodzącym od Państw Członkowskich, określonym w ust. 1, mogą zastąpić dany alkohol innym alkoholem tego samego rodzaju albo zmieszać go z innym alkoholem dostarczonym do agencji interwencyjnej do czasu wydania polecenia wycofania dla danego alkoholu. Agencje interwencyjne Państw Członkowskich powiadamiają Komisję, że alkohol został zamieniony.

▼M12 _____

▼B

Artykuł 96

Zasady stosowane w odniesieniu do poszczególnych partii

1. Alkohol jest sprzedawany w partiach.

2. Partia składa się z ilości alkoholu o wystarczająco jednolitej jakości, który może znajdować się w kilku kadziach i może być przechowywany w kilku miejscach oraz w kilku Państwach Członkowskich.

3. Każda partia jest numerowana. Litery „WE” poprzedzają numery serii.

4. Każda partia jest opisana. Podaje się, co najmniej następujące informacje:

▼B

a) miejsce położenia partii, włączając dane identyfikujące każdą kadź zawierającą alkohol i ilość alkoholu w każdej kadzi;

b) całkowitą ilość, wyrażoną w hektolitrach alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj. Ilość może wahać się w granicach do 1 %;

c) minimalne stężenie alkoholu w każdej kadzi, wyrażone w % obj.;

d) jeżeli możliwe, jakość partii, wyznaczającą górne i dolne wartości graniczne dla:

i) kwasowości, wyrażonej w gramach kwasu octowego na hektolitr alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj.;

ii) zawartości metanolu, wyrażonej w gramach kwasu octowego na hektolitr alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj.;

e) odniesienie do środka interwencyjnego, który spowodował wzrost produkcji alkoholu, określając odpowiedni artykuł rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.

5. W przypadku gdy procedura przetargowa dotyczy więcej niż dwóch partii, tylko pierwsza partia lub dwie pierwsze partie w ilości jednego miliona hektolitrów alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj. opisuje się zgodnie z ust. 4.

Artykuł 97

Zasady ogólne stosowane w odniesieniu do ofert przetargowych

▼M19

1. Oferty, aby zostały uwzględnione, muszą być składane na piśmie i muszą zawierać, oprócz szczegółowych informacji określonych w podsekcjach I, II lub III:

▼B

a) numer referencyjny ogłoszenia o zaproszeniu do składaniu ofert przetargowych;

b) nazwę i adres oferenta;

c) proponowaną cenę, wyrażoną w EUR na hektolitr alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj.;

d) zobowiązanie oferentów do przestrzegania wszystkich zasad stosowanych w odniesieniu do danej procedury przetargowej;

e) oświadczenie oferentów, że:

i) zrzekają się wszystkich roszczeń w odniesieniu do jakości i właściwości przyznanego im alkoholu;

ii) zgadzają się poddać wszelkim kontrolom dotyczącym przeznaczenia i wykorzystywania alkoholu;

iii) przyjmują na swoją odpowiedzialność dostarczanie dowodu, że alkohol jest wykorzystywany tak, jak to określono w ogłoszeniu o zaproszeniu do składania ofert.

2. Oferty są ważne tylko, jeżeli:

▼B

a) oferent ma swoją siedzibę we Wspólnocie;

b) odnoszą się do całej partii.

3. Nie można wycofać ofert kwalifikujących się do rozpatrzenia.

4. Można odrzucić oferty, jeżeli oferenci nie dostarczą wszystkich koniecznych gwarancji, że wypełnią swoje zobowiązania.

Artykuł 98

Próbki

▼M19

1. Po opublikowaniu ogłoszenia o zaproszeniu do składania ofert przetargowych i do terminu końcowego składania ofert w odpowiedzi na takie zaproszenie wszystkie zainteresowane strony mogą otrzymać próbki alkoholu oferowanego na sprzedaż za opłatą wynoszącą 10 EUR za litr. Ilość udostępniona każdej zainteresowanej stronie nie może przekraczać pięciu litrów na kadź.

2. Po terminie końcowym składania ofert oferent lub zatwierdzony zakład, określony w art. 92, mogą otrzymać próbki przyznanego alkoholu.

Po terminie końcowym składania ofert oferent, któremu proponuje się produkt zastępczy na mocy art. 83 ust. 3 akapit drugi, może otrzymać próbki proponowanego alkoholu zastępczego.

Próbki takie można otrzymać od agencji interwencyjnej za opłatą wynoszącą 10 EUR za litr w ilości nie przekraczającej pięciu litrów na kadź.

▼B

3. Agencja interwencyjna Państwa Członkowskiego, na którego terytorium znajduje się alkohol podejmuje niezbędne kroki w celu umożliwienia zainteresowanym stronom skorzystania z praw, określonych w ust. 2.

4. W przypadku, gdy wybrany oferent lub zatwierdzona firma ustali, przed terminem o którym mowa w art. 92, 85, 91 lub 94 niniejszego rozporządzenia dotyczącym wycofania partii danego alkoholu, że ilości przyznanego alkoholu są nieodpowiednie do planowanych zastosowań z powodu wad ukrytych, których ze względu na ich charakter nie można wykryć w chwili dozwolonej kontroli przeprowadzanej przed przyznaniem alkoholu, Komisja może wskazać zastępczą ilość alkoholu w porozumieniu z odpowiednią agencją interwencyjną pod warunkiem, że agencja interwencyjna potwierdzi ustalenia oferenta. Kadź, w której składowana jest zastępcza ilość alkoholu, określona jest w porozumieniu z daną agencją interwencyjną. W przypadku, gdy oferenci nie sprzeciwiają się przeniesieniu w formie pisemnej na rzecz danej agencji interwencyjnej zastępczej ilości alkoholu w okresie dziesięciu dni roboczych od dnia powiadomienia o decyzji Komisji wskazującej ilość zastępczą, uważa się, że zgadzają się oni na produkt zastępczy.

Artykuł 99

Wymogi mające zastosowanie do skażania i/lub znakowania

1. Jeżeli alkohol ma być poddany skażaniu, czynność ta przeprowadzana jest pod nadzorem zainteresowanych Państw Członkowskich w okresie między przekazaniem polecenia wycofania a fizycznym

▼B

wycofaniem alkoholu. Koszt takiego skażania ponoszony jest przez wybranego oferenta.

2. Skażanie wymaga dodania benzyny w stosunku 1:100 do ilości alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj.

3. Skażanie można przeprowadzić w kadzi przewidzianej do tego celu.

Artykuł 100

Wymogi mające zastosowanie do zabezpieczeń

Do celów niniejszego rozporządzenia:

1) a) do celów wnoszenia wadium głównym wymogiem jest, w rozumieniu art. 20 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85, zakaz wycofywania ofert po końcowym terminie ich składania i wniesienie gwarancji wykonania;

   b) do celów wnoszenia gwarancji wykonania głównym wymogiem jest, w rozumieniu art. 20 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85, rzeczywiste wykorzystywanie wycofywanego alkoholu do celów określonych na mocy odpowiedniej procedury przetargowej i fizyczne wycofanie całej ilość alkoholu ze składów każdej agencji interwencyjnej w oznaczonym terminie.

2) a) Przyznany alkohol musi być w całości zużyty do celów określonych w danym zaproszeniu do składnia ofert przetargowych, dopuszczając straty alkoholu w trakcie przewozu lub związanych z przetwarzaniem dla osiągnięcia końcowego zastosowania alkoholu.

   Każda poszczególna strata alkoholu akceptowana jest tylko po sprawdzeniu w miejscu przeznaczenia, a w przypadku alkoholu do wywozu w miejscu, gdzie opuszcza on obszar celny Wspólnoty, i poświadczona przez właściwy organ inspekcyjny i/lub międzynarodową firmę nadzorującą w przypadku gdy taka firma została wyznaczona zgodnie z art. 102 pod warunkiem, że straty takie mieszczą się w granicach określonych w lit. b) poniżej;

   b) W przypadku, gdy straty alkoholu w trakcie czynności określonych poniżej przekraczają następujące limity, kwota 96 EUR na hektolitr jest potrącana z gwarancji wykonania, z wyjątkiem przypadków siły wyższej:

      i) 0,05 % ilości składowanego alkoholu na miesiąc w przypadku straty alkoholu z powodu parowania;

      ii) 0,4 % ilości alkoholu wycofywanego ze składu w przypadku straty alkoholu spowodowanej jednym lub więcej przewozem transportem lądowym;

      iii) 1 % ilości alkoholu wycofywanego ze składu z w przypadku strat alkoholu spowodowanych jednym lub więcej przewozami transportem lądowym połączonymi z jednym lub więcej przewozem drogą morską lub żeglugą śródlądową;

      iv) 2 % ilości alkoholu wycofywanego ze składu w przypadku strat alkoholu spowodowanych transportem lądowym i morskim wymaganym w związku z procedurą przetargową przeznaczoną do wywozu alkoholu do jednego z państw

▼B

trzecich wymienionych w art. 86 niniejszego rozporządzenia;

v) 0,9 % ilości alkoholu rektyfikowanego w przypadku straty alkoholu spowodowanej rektyfikacją we Wspólnocie;

vi) 0,9 % ilości alkoholu poddanego dehydratacji w przypadku straty alkoholu spowodowanej dehydratacją we Wspólnocie;

vii) 1,2 % ilości alkoholu rektyfikowanego w przypadku straty alkoholu spowodowanej rektyfikacją w jednym z państw trzecich wymienionych w art. 86 niniejszego rozporządzenia;

viii) 1,2 % ilości alkoholu poddanego dehydratacji w przypadku straty alkoholu spowodowanej dehydratacją w jednym z państw trzecich wymienionych w art. 86 niniejszego rozporządzenia.

▼M2

Procenty wymienione w v) i/lub vi) mogą być dodane do procentów w ii) i iii).

Procenty wymienione w vii) i/lub viii) mogą być dodane do procentów w iv).

▼B

Podczas stosowania wyżej wymienionych procentów, ilości alkoholu ustala się w oparciu o świadectwa tonażowe lub podobne dokumenty wydawane przez właściwe władze inspekcyjne;

▼M19

c) W przypadku alkoholu przyznanego do nowych zastosowań przemysłowych oraz alkoholu przyznanego w ramach procedur przetargowych w celu wykorzystania go jako bioetanol w sektorze paliwowym we Wspólnocie, który należy poddać rektyfikacji przed przewidzianym ostatecznym zastosowaniem, wycofywany alkohol uważa się jako wykorzystany całkowicie do określonych celów, w przypadku gdy co najmniej 90 % całkowitych ilości wycofanego alkoholu na mocy procedury przetargowej jest wykorzystywane do tych celów.

Wybrany oferent, który zgodził się nabyć alkohol, informuje agencję interwencyjną o ilości, przeznaczeniu i zastosowaniu produktów poddanych rektyfikacji.

Jednakże straty nie mogą przekraczać wartości granicznych określonych w lit. b).

▼B

3) a) Wadium zwraca się niezwłocznie w przypadku gdy oferta nie została przyjęta lub jeśli wybrany oferent spełnił wymogi ustanowione w ust. 1 lit. a);

b) każda z agencji interwencyjnych posiadająca alkohol zwraca niezwłocznie gwarancję wykonania w przypadku, gdy wybrany oferent dostarczy każdej z nich dowód wymagany przepisami tytułu V pkt 2 i 3 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85, w odniesieniu do odpowiedniej wycofywanej ilości;

c) nie naruszając art. 27 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85, 10 % gwarancji wykonania jest zatrzymywane, dopóki wybrany oferent nie dostarczy każdej zainteresowanej agencji interwencyjnej

▼B

dowodu, że odpowiednia ilość wycofanego alkoholu została wykorzystana, wskazując wszelkie straty alkoholu w związku z daną procedurą przetargową. Jeżeli dowód taki nie zostanie przedstawiony w ciągu 12 miesięcy od terminu określonego dla ostatecznego wykorzystania alkoholu, kwota 96 EUR na hektolitr jest zatrzymywana na ilości alkoholu utraconego powyżej lub poniżej limitów określonych w ust. 2.

Artykuł 101

Ustalenia kontrolne

1. Zainteresowane Państwa Członkowskie podejmują niezbędne kroki w celu uproszczenia procedur na mocy niniejszego rozdziału i w celu zapewnienia, że obowiązujące reguły wspólnotowe są przestrzegane. Państwa Członkowskie wyznaczają jeden lub więcej organów odpowiedzialnych za kontrolę przestrzegania tych reguł.

Kontrole są, co najmniej równoważne kontrolom stosowanym do monitorowania alkoholu wytwarzanego w warunkach domowych, ale muszą obejmować:

a) kontrole bezpośrednie dotyczące ilości transportowanego alkoholu;

b) sprawdzanie wykorzystania alkoholu poprzez częste kontrole na miejscu, co najmniej raz w miesiącu;

c) sprawdzanie kont, rejestrów, procedur wykorzystania i zapasów.

Jeżeli alkohol został poddany skażeniu, kontrole muszą być prowadzone co najmniej co dwa miesiące.

2. Państwa Członkowskie określają, które dokumenty, rejestry i inne dokumenty towarzyszące lub informacje muszą być dostarczane przez wybranego oferenta. Informują Komisję o przeprowadzanych kontrolach dotyczących ust. 1. Komisja przesyła zainteresowanemu Państwu Członkowskiemu wszystkie uwagi wymagane do zapewnienia skuteczności kontroli.

3. Środki podjęte przez Państwa Członkowskie notyfikowane są Komisji przed rozpoczęciem kontroli.

▼M12

4. Bez uszczerbku dla przepisów ust. 1, gdy alkohol podlega wywozowi do państw trzecich z końcowym przeznaczeniem wyłącznie do sektora paliw silnikowych, kontrole dotyczące rzeczywistego wykorzystania przeprowadza się do chwili, gdy alkohol ulega wymieszaniu z znacznikiem skażającym w kraju przeznaczenia.

W przypadku gdy alkohol jest zbywany do wykorzystania jako bioetanol we Wspólnocie, kontrole te przeprowadza się do momentu dostarczenia do przedsiębiorstwa paliwowego wykorzystującego bioetanol lub do zatwierdzonej firmy, wskazanej w art. 92, w przypadku gdy nadzór określony w ust. 3 zapewniany jest od chwili, gdy alkohol jest dostarczony do tej zatwierdzonej firmy.

W przypadkach przewidzianych w akapicie pierwszym i drugim dany alkohol musi pozostawać pod nadzorem organu urzędowego, który gwarantuje jego wykorzystanie w sektorze paliw silnikowych na podstawie specjalnych ustaleń podatkowych wymagających takiego szczególnego przeznaczenia towaru.

▼B

Artykuł 102

Korzystanie z usług firm nadzorujących

Ogłoszenie o zaproszeniu do składania ofert przetargowych może przewidywać korzystanie z usług międzynarodowej firmy nadzorującej w celu kontroli prawidłowego prowadzenia procedury przetargowej, w szczególności miejsca przeznaczenia i/lub końcowego zastosowania alkoholu. Koszt takich usług ponoszony jest przez oferenta, który wygrał przetarg zgodnie z kosztami analizy i weryfikacji stosownie do art. 99 niniejszego rozporządzenia.

TYTUŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE

▼M12

Artykuł 102a

Odstępstwo od terminów płatności

W drodze wyjątku od przepisów regulujących nieprzekraczalne terminy płatności przewidziane dla właściwego organu Państwa Członkowskiego stosownie do niniejszego rozporządzenia, jeżeli organ ten uzasadnił wątpliwości co do kwalifikowania się beneficjenta do przyznania pomocy, przeprowadza on niezbędne kontrole i nie dokonuje wypłat do momentu potwierdzenia kwalifikowania się podmiotu do przyznania pomocy.

▼M17

Artykuł 102b

Informacje na temat właściwych władz

Państwa Członkowskie sporządzają listę właściwych władz lub organów wyznaczonych do celów wykonywania niniejszego rozporządzenia i przesyłają ją Komisji drogą elektroniczną. Powiadamiają również niezwłocznie Komisję o wszelkich zmianach wprowadzonych do tej listy.

Komisja publikuje te informacje na swoich stronach internetowych.

▼M12

Artykuł 103

Powiadamianie Komisji

1. W przypadku pomocy w odniesieniu do prywatnego składowania wina i moszczu na mocy tytułu III rozdział I rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 Państwa Członkowskie powiadamiają:

a) nie później niż do dnia 31 grudnia roku winiarskiego następującego po roku, w którym zawarto umowy, o ilościach moszczu gronowego przetworzonego na zagęszczony moszcz gronowy lub rektyfikowany zagęszczony moszcz gronowy w okresie obowiązywania umowy i o ilościach uzyskanych w taki sposób;

b) najpóźniej do dnia 5 marca bieżącego roku winiarskiego o ilościach produktów objętych umową dnia 16 lutego.

▼M19

2. W odniesieniu do destylacji, na mocy art. 27, 28 i 30 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, Państwa Członkowskie powiadamiają na koniec każdego miesiąca:

a) o ilościach wina, osadu winnego i wina wzmocnionego poddanych destylacji w poprzednim miesiącu;

b) o ilościach alkoholu obojętnego, alkoholu surowego i wyrobów spirytusowych:

— wytworzonych w poprzednich miesiącach,

— przejętych przez agencje interwencyjne w poprzednim miesiącu,

— zbytych przez agencje interwencyjne w poprzednim miesiącu, oraz o wielkości procentowej ilości wywiezionych i ustalonych cenach sprzedaży,

— będących w posiadaniu agencji interwencyjnych na koniec poprzedniego miesiąca.

▼M12

3. W zakresie dotyczącym zbytu alkoholu przejętego przez agencje interwencyjne, jak określono w art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, Państwa Członkowskie powiadamiają na koniec każdego miesiąca o:

a) ilościach alkoholu usuniętego w trakcie poprzedniego miesiąca w ramach procedury przetargowej;

b) ilościach alkoholu usuniętego w trakcie poprzedniego miesiąca w następstwie publicznej sprzedaży.

4. W przypadku destylacji na mocy art. 29 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, Państwa Członkowskie na koniec każdego miesiąca powiadamiają o:

a) ilościach wina poddanego destylacji w trakcie poprzedniego miesiąca;

b) ilościach alkoholu kwalifikującego się do pomocy dodatkowej w trakcie poprzedniego miesiąca.

5. W przypadku pomocy w odniesieniu do zagęszczonego oraz rektyfikowanego zagęszczonego moszczu gronowego użytego do celów wzbogacenia, jak przewidziano w art. 34 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, Państwa Członkowskie, nie później niż do dnia 31 grudnia roku winiarskiego następującego po bieżącym roku winiarskim, powiadamiają o:

a) liczbie producentów, którzy otrzymali pomoc;

b) ilości wzbogaconego wina;

c) ilościach zagęszczonego moszczu gronowego oraz rektyfikowanego zagęszczonego moszczu gronowego wykorzystanych do celów wzbogacania, wyrażonych w postaci potencjalnego stężenia alkoholu w % objętościowych na hektolitr i w podziale według stref uprawy winorośli pochodzenia.

6. W przypadku pomocy na produkcję soku winogronowego oraz innych produktów spożywczych uzyskiwanych z takiego soku winogronowego, jak przewidziano w art. 35 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr

▼M12

1493/1999, Państwa Członkowskie, nie później niż do dnia 30 kwietnia w odniesieniu do poprzedniego roku winiarskiego, powiadamiają o:

a) ilościach surowców objętych wnioskami o przyznanie pomocy w podziale według rodzaju;

b) ilościach surowców, na które została przyznana pomoc w podziale według rodzaju.

7. W przypadku pomocy produkcyjnej na niektóre produkty w Zjednoczonym Królestwie i w Irlandii, jak przewidziano w art. 35 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, Państwa Członkowskie, nie później niż do dnia 30 kwietnia w odniesieniu do poprzedniego roku winiarskiego, powiadamiają o:

a) ilościach moszczu gronowego i zagęszczonego moszczu gronowego objętych wnioskami o przyznanie pomocy w podziale na strefę uprawy winorośli, z której pochodzą surowce;

b) ilościach moszczu gronowego i zagęszczonego moszczu gronowego, w stosunku do których została przyznana pomoc w podziale na strefę uprawy winorośli, z której pochodzą surowce;

c) o cenach płaconych przez producentów i przedsiębiorców za moszcz gronowy i zagęszczony moszcz gronowy.

8. Państwa Członkowskie powiadamiają:

a) nie później niż do dnia 30 kwietnia w odniesieniu do poprzedniego roku winiarskiego o przypadkach, w których gorzelnicy i producenci wzbogaconego wina do celów destylacji nie wykonali swoich obowiązków, i o podjętych w konsekwencji działaniach;

b) 10 dni przed końcem każdego kwartału o działaniach podjętych w odpowiedzi na odwołania złożone w związku z przypadkami siły wyższej i o działaniach podjętych w tych sytuacjach przez właściwe władze w przypadkach objętych niniejszym rozporządzeniem.

▼B

Artykuł 104

Terminy

Okresy, daty i terminy określone w niniejszym rozporządzeniu są określone zgodnie z rozporządzeniem (EWG, EURATOM) nr 1182/71. Jednakże, art. 3 ust. 4 tego rozporządzenia nie stosuje się do określania czasu trwania okresów składowania na mocy tytułu II niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 105

Utrata mocy

Rozporządzenia (EWG) nr 2682/77, nr 1059/83, nr 3461/85, nr 441/88, nr 2598/88, nr 2640/88, nr 2641/88, nr 2721/88, nr 2728/88, nr 3105/88, nr 1238/92, nr 377/93 i nr 2192/93 niniejszym tracą moc.

▼B

Artykuł 106

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 sierpnia 2000 r.

Jednakże, następujące rozporządzenia stosuje się do dnia 31 sierpnia 2000 r. w odniesieniu do produktów z roku winnego 1999/2000:

— rozporządzenie (EWG) nr 1059/83,

— rozporządzenie (EWG) nr 2640/88,

— rozporządzenie (EWG) nr 2641/88,

— rozporządzenie (EWG) nr 2721/88,

— rozporządzenie (EWG) nr 2728/88,

— rozporządzenie (EWG) nr 3105/88.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK I

▼M12

Tabela równoważności między potencjalnym stężeniem alkoholu a odczytami uzyskanymi w temperaturze 20 °C przy pomocy refraktometru użytego zgodnie z metodą ustanowioną w Załączniku do rozporządzenia (EWG) nr 558/93

▼B

(artykuł 13 niniejszego rozporządzenia)

Odczyt refraktometru % (p/p)	Potencjalne stężenie alkoholu (% obj.)	
	Skoncentrowany moszcz	Rektyfikowany skoncentrowany moszcz
50,9	34,62	
51,0	34,69	
51,1	34,76	
51,2	34,82	
51,3	34,89	
51,4	34,96	
51,5	35,06	
51,6	35,16	
51,7	35,25	
51,8	35,35	
51,9	35,45	39,07
52,0	35,55	39,17
52,1	35,63	39,26
52,2	35,70	39,35
52,3	35,77	39,45
52,4	35,85	39,54
52,5	35,95	39,63
52,6	36,05	39,73
52,7	36,14	39,83
52,8	36,23	39,93
52,9	36,32	40,02
53,0	36,41	40,12
53,1	36,49	40,22
53,2	36,56	40,30
53,3	36,63	40,40
53,4	36,71	40,50
53,5	36,81	40,59
53,6	36,91	40,69
53,7	37,01	40,79
53,8	37,11	40,89
53,9	37,20	40,99
54,0	37,30	41,09
54,1	37,38	41,18
54,2	37,45	41,28
54,3	37,53	41,37

▼B

Odczyt refraktometru % (p/p)	Potencjalne stężenie alkoholu (% obj.)	
	Skoncentrowany moszcz	Rektyfikowany skoncentrowany moszcz
54,4	37,60	41,47
54,5	37,69	41,56
54,6	37,78	41,66
54,7	37,87	41,76
54,8	37,94	41,86
54,9	38,02	41,95
55,0	38,09	42,04
55,1	38,16	42,14
55,2	38,26	42,23
55,3	38,36	42,33
55,4	38,46	42,44
55,5	38,56	42,54
55,6	38,66	42,64
55,7	38,76	42,74
55,8	38,86	42,83
55,9	38,95	42,93
56,0	39,06	43,04
56,1	39,12	43,13
56,2	39,19	43,23
56,3	39,26	43,32
56,4	39,32	43,42
56,5	39,42	43,52
56,6	39,52	43,62
56,7	39,62	43,72
56,8	39,72	43,81
56,9	39,82	43,92
57,0	39,92	44,02
57,1	39,99	44,12
57,2	40,07	44,22
57,3	40,14	44,31
57,4	40,21	44,41
57,5	40,31	44,51
57,6	40,41	44,61
57,7	40,51	44,71
57,8	40,60	44,81
57,9	40,69	44,91
58,0	40,78	45,01
58,1	40,85	45,11
58,2	40,93	45,21
58,3	40,99	45,30
58,4	41,08	45,40

▼B

Odczyt refraktometru % (p/p)	Potencjalne stężenie alkoholu (% obj.)	
	Skoncentrowany moszcz	Rektyfikowany skoncentrowany moszcz
58,5	41,17	45,50
58,6	41,27	45,61
58,7	41,37	45,71
58,8	41,47	45,80
58,9	41,57	45,91
59,0	41,67	46,01
59,1	41,77	46,11
59,2	41,87	46,22
59,3	41,97	46,32
59,4	42,06	46,43
59,5	42,14	46,53
59,6	42,23	46,64
59,7	42,31	46,74
59,8	42,38	46,83
59,9	42,46	46,93
60,0	42,53	47,03
60,1	42,63	47,12
60,2	42,73	47,23
60,3	42,83	47,34
60,4	42,93	47,44
60,5	43,03	47,55
60,6	43,12	47,65
60,7	43,20	47,75
60,8	43,27	47,85
60,9	43,35	47,94
61,0	43,42	48,04
61,1	43,51	48,14
61,2	43,60	48,25
61,3	43,69	48,36
61,4	43,79	48,46
61,5	43,89	48,57
61,6	43,99	48,67
61,7	44,08	48,79
61,8	44,18	48,89
61,9	44,28	48,99
62,0	44,38	49,10
62,1	44,48	49,20
62,2	44,58	49,30
62,3	44,65	49,40
62,4	44,73	49,50
62,5	44,80	49,60

▼B

Odczyt refraktometru % (p/p)	Potencjalne stężenie alkoholu (% obj.)	
	Skoncentrowany moszcz	Rektyfikowany skoncentrowany moszcz
62,6	44,88	49,71
62,7	44,97	49,81
62,8	45,05	49,91
62,9	45,14	50,02
63,0	45,24	50,12
63,1	45,34	50,23
63,2	45,44	50,34
63,3	45,54	50,45
63,4	45,64	50,56
63,5	45,74	50,67
63,6	45,84	50,77
63,7	45,94	50,88
63,8	46,03	50,99
63,9	46,11	51,08
64,0	46,18	51,18
64,1	46,26	51,29
64,2	46,33	51,39
64,3	46,42	51,49
64,4	46,51	51,60
64,5	46,60	51,71
64,6	46,70	51,81
64,7	46,80	51,92
64,8	46,90	52,03
64,9	46,99	52,14
65,0	47,09	52,25
65,1	47,21	52,36
65,2	47,31	52,46
65,3	47,41	52,57
65,4	47,51	52,68
65,5	47,61	52,79
65,6	47,71	52,90
65,7	47,82	53,01
65,8	47,92	53,12
65,9	48,02	53,22
66,0	48,12	53,34
66,1	48,21	53,44
66,2	48,30	53,54
66,3	48,40	53,64
66,4	48,49	53,75
66,5	48,58	53,86
66,6	48,67	53,96

▼B

Odczyt refraktometru % (p/p)	Potencjalne stężenie alkoholu (% obj.)	
	Skoncentrowany moszcz	Rektyfikowany skoncentrowany moszcz
66,7	48,76	54,08
66,8	48,86	54,18
66,9	48,95	54,29
67,0	49,04	54,40
67,1	49,14	54,51
67,2	49,23	54,62
67,3	49,33	54,73
67,4	49,42	54,83
67,5	49,52	54,95
67,6	49,61	55,06
67,7	49,71	55,17
67,8	49,81	55,28
67,9	49,90	55,40
68,0	50,00	55,50
68,1	50,10	55,61
68,2	50,20	55,72
68,3	50,30	55,83
68,4	50,40	55,94
68,5	50,50	56,06
68,6	50,60	56,16
68,7	50,70	56,28
68,8	50,80	56,38
68,9	50,90	56,50
69,0	50,99	56,61
69,1	51,09	56,72
69,2	51,19	56,83
69,3	51,28	56,94
69,4	51,38	57,06
69,5	51,47	57,17
69,6	51,57	57,28
69,7	51,66	57,39
69,8	51,76	57,51
69,9	51,86	57,62
70,0	51,95	57,72
70,1	52,05	57,84
70,2	52,14	57,95
70,3	52,24	58,07
70,4	52,33	58,18
70,5	52,43	58,29
70,6	52,53	58,41
70,7	52,62	58,52

▼B

Odczyt refraktometru % (p/p)	Potencjalne stężenie alkoholu (% obj.)	
	Skoncentrowany moszcz	Rektyfikowany skoncentrowany moszcz
70,8	52,72	58,63
70,9	52,81	58,74
71,0	57,91	58,86
71,1	53,01	58,97
71,2	53,11	59,09
71,3	53,21	59,20
71,4	53,31	59,31
71,5	53,41	59,42
71,6	53,51	59,53
71,7	53,61	59,65
71,8	53,71	59,76
71,9	53,81	59,88
72,0	53,91	59,99
72,1	54,00	60,11
72,2	54,10	60,22
72,3	54,20	60,33
72,4	54,30	60,45
72,5	54,40	60,56
72,6	54,50	60,68
72,7	54,60	60,79
72,8	54,70	60,91
72,9	54,80	61,02
73,0	54,90	61,14
73,1	55,00	61,25
73,2	55,10	61,37
73,3	55,20	61,48
73,4	55,30	61,60
73,5	55,40	61,72
73,6	55,50	61,83
73,7	55,60	61,94
73,8	55,70	62,06
73,9	55,80	62,18
74,0	55,90	62,28
74,1	56,00	62,41
74,2	56,09	62,52
74,3	56,19	62,64
74,4	56,29	62,76
74,5	56,39	62,87
74,6	56,49	62,99
74,7	56,59	63,10
74,8	56,69	63,23

▼B

Odczyt refraktometru % (p/p)	Potencjalne stężenie alkoholu (% obj.)	
	Skoncentrowany moszcz	Rektyfikowany skoncentrowany moszcz
74,9	56,79	63,33
75,0	56,89	63,46
75,1		63,58
75,2		63,69
75,3		63,81
75,4		63,93
75,5		64,05
75,6		64,16
75,7		64,28
75,8		64,41
75,9		64,54
76,0		64,66
76,1		64,78
76,2		64,89
76,3		65,02
76,4		65,13
76,5		65,25
76,6		65,37
76,7		65,49
76,8		65,61
76,9		65,74
77,0		65,87
77,1		65,99
77,2		66,09
77,3		66,21
77,4		66,31
77,5		66,45
77,6		66,58
77,7		66,71
77,8		66,82
77,9		66,94
78,0		67,06
78,1		67,19
78,2		67,29
78,3		67,41
78,4		67,52
78,5		67,65
78,6		67,77
78,7		67,89
78,8		68,02
78,9		68,14

▼B

Odczyt refraktometru % (p/p)	Potencjalne stężenie alkoholu (% obj.)	
	Skoncentrowany moszcz	Rektyfikowany skoncentrowany moszcz
79,0		68,26
79,1		68,38
79,2		68,51
79,3		68,62
79,4		68,75
79,5		68,87
79,6		69,00
79,7		69,12
79,8		69,24
79,9		69,35

▼B

ZAŁĄCZNIK II

Minimalne wymagania jakościowe dla win stołowych przewidziane w art. 27 lit. b) i) niniejszego rozporządzenia

I. *Białe wina*

a) Minimalne rzeczywiste stężenie alkoholu: 10,5 % obj.

b) Maksymalna kwasowość lotna: 9 milirównoważników/litr

c) Maksymalna zawartość ditlenku siarki: 155 mg/l

II. *Czerwone wina*

a) Minimalne rzeczywiste stężenie alkoholu: 10,5 % obj.

b) Maksymalna kwasowość lotna: 11 milirównoważników/litr

c) Maksymalna zawartość ditlenku siarki: 115 mg/litr

Wina Rosé muszą spełniać wymogi ustanowione dla czerwonych win, z wyjątkiem wymogów dotyczących ditlenku siarki, której zawartość musi odpowiadać maksymalnym poziomom ustalonym dla białych win.

Jednakże, nie wymaga się, aby czerwone wina stołowe z portugalskich odmian winorośli i białe wina stołowe z odmian winorośli pochodzących z Sylvaner, Müller-Thurgau i Riesling spełniały wymogi określone w lit. a) i c) powyżej.

▼B

ZAŁĄCZNIK III

Definicja obojętnego alkoholu, określonego w art. 43 niniejszego rozporządzenia

1. Właściwości organoleptyczne	Brak obcego posmaku wykrywalnego w surowcu
2. Minimalne objętościowe stężenie alkoholu:	96 % obj.
3. Maksymalne wartości elementów resztkowych:	
— kwasowość całkowita wyrażona w g kwasu octowego na hl alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj.	1,5
— estry wyrażone w g octanu etylu na hl alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj.	1,3
— aldehydy wyrażone w g aldehydu octowego na hl alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj.	0,5
— alkohole wyższe wyrażone w g 2-metylo-1-propanolu na hl alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj.	0,5
— metanol wyrażony w g na hl alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj.	50
— suchy ekstrakt wyrażony w g na hl alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj.	1,5
— zasady lotne zawierające azot wyrażone w g azotu na hl alkoholu w przeliczeniu na 100 % obj.	0,1
— furfural	niewykrywalny

▼M12

ZAŁĄCZNIK IV

Wspólnotowa metoda analizy alkoholu obojętnego

I. *PRZEPISY OGÓLNE*

Do celów niniejszego załącznika:

a) granica powtarzalności jest to wartość, poniżej której bezwzględna różnica między dwoma pojedynczymi wynikami testu otrzymanymi w takich samych warunkach (ten sam pracownik, taki sam aparat, takie samo laboratorium i krótki odstęp czasu) leży w granicach o określonym prawdopodobieństwie;

b) granica odtwarzalności jest to wartość, poniżej której bezwzględna różnica między dwoma pojedynczymi wynikami testu otrzymanymi w odmiennych warunkach (inny pracownik, inny aparat lub inne laboratoria lub inny czas) leży w granicach o określonym prawdopodobieństwie.

Termin „pojedynczy wynik testu" oznacza wartość otrzymaną podczas pełnego jednorazowego zastosowania standaryzowanej metody testowej do pojedynczej próbki. O ile nie ustalono inaczej, prawdopodobieństwo powinno wynosić 95 %.

II. *METODY*

Wstęp

1. PRZYGOTOWANIE PRÓBKI DO ANALIZY

1.1. Przepisy ogólne

Objętość próbki laboratoryjnej przeznaczonej do analizy musi zwykle wynosić 1,5 l, o ile większa ilość nie jest wymagana do określonych celów.

1.2. Przygotowanie próbki

Przed przystąpieniem do wykonania analizy pobraną próbkę miesza się w celu jej ujednolicenia.

1.3. Przechowywanie

Pobrana próbka alkoholu jest przechowywana w hermetycznym pojemniku zabezpieczającym ją przed dostępem powietrza i wilgoci; w szczególności zamknięcia wykonane z korka, gumy i plastiku nie powinny mieć bezpośredniego kontaktu z alkoholem i wyraźnie zakazuje się stosowania zamknięć z wosku.

2. ODCZYNNIKI

2.1. Woda

2.1.1. Ilekroć jest mowa o wodzie do celu rozpuszczania, rozcieńczania lub płukania, używa się wody destylowanej lub wody zdemineralizowanej o równoważnym stopniu czystości.

2.1.2. Ilekroć jest mowa o „roztworze"„lub rozcieńczaniu", bez dodatkowego wskazania odczynnika, oznacza to roztwór wodny.

2.2. Chemikalia

Wszystkie stosowane chemikalia powinny odpowiadać jakości analitycznej, chyba że postanowiono inaczej.

3. URZĄDZENIA

3.1. Wykaz urządzeń

Wykaz urządzeń obejmuje wyłącznie pozycje urządzeń o specjalistycznym zastosowaniu oraz pozycje urządzeń o konkretnej specyfikacji.

3.2. Waga analityczna

Waga analityczna oznacza wagę o czułości równej 0,1 mg lub wyższej.

▼M12

4. OBLICZANIE WYNIKÓW

4.1. Wyniki

Wynik określony w sprawozdaniu analitycznym jest wartością średnią otrzymaną z co najmniej dwóch oznaczeń, których powtarzalność (r) jest zadowalająca.

4.2. Obliczanie wyników

O ile nie postanowiono inaczej, wyniki oblicza się w g/hl alkoholu etylowego 100 % obj.

4.3. Liczba cyfr znaczących

Wynik nie obejmuje więcej cyfr znaczących niż jest to uzasadnione dokładnością zastosowanej metody analizy.

Metoda 1: Oznaczanie zawartości alkoholu

Zawartość alkoholu w % objętościowych ustala się zgodnie z obowiązującymi przepisami krajowymi lub w przypadku sporu przy użyciu alkoholomierza lub densymetru, zgodnie z dyrektywą Rady 76/765/EWG z dnia 27 lipca 1976 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do alkoholomierzy i densymetrów do alkoholu ([1]).

Zawartość alkoholu wyraża się w procentach na objętość, zgodnie z zaleceniami dyrektywy Rady 76/766/EWG z dnia 27 lipca 1976 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących tablic alkoholometrycznych ([2]).

Metoda 2: Ocena barwy i/lub klarowności

1. PRZEDMIOT I ZAKRES ZASTOSOWANIA

Metoda umożliwia dokonanie oceny barwy i/lub klarowności alkoholu obojętnego.

2. DEFINICJA

Barwa i/lub klarowność: barwa i/lub klarowność zgodnie z oceną według określonej procedury.

3. ZASADA

Barwę i klarowność ocenia się wzrokowo poprzez porównanie próbki z wodą destylowaną na białym i czarnym tle.

4. APARATURA

Cylindry wykonane z bezbarwnego szkła o wysokości co najmniej 40 cm.

5. PROCEDURA

Dwa szklane cylindry (4) umieszcza się obok siebie na białym lub na czarnym tle. Następnie jeden cylinder napełnia się próbką do wysokości około 40 cm, a drugi wodą do tej samej wysokości.

Obserwować próbkę z góry, tj. poprzez długość cylindra i porównać ją z cylindrem porównawczym.

6. INTERPRETACJA

Ocenić barwę i/lub klarowność próbki podczas obserwacji określonej w 5.

Metoda 3: Pomiar czasu odbarwiania roztworu nadmanganianu potasu

1. PRZEDMIOT I ZAKRES ZASTOSOWANIA

Metoda pomiaru czasu oczyszczania nadmanganianem alkoholu obojętnego.

2. DEFINICJA

Czas odbarwiania roztworu nadmanganianu potasu, jak oznaczono określoną metodą, jest to czas liczony w minutach potrzebny do

([1]) Dz.U. L 262 z 27.9.1976, str. 143.
([2]) Dz.U. L 262 z 27.9.1976, str. 149.

▼M12

zrównania barwy próbki z barwą wzorca po dodaniu 1 ml roztworu nadmanganianu potasu 1 mmol/l do 10 ml próbki.

3. ZASADA

Czas, w którym barwa próbki po dodaniu nadmanganianu potasu, osiągnie barwę wzorcową oznacza się i definiuje jako czas odbarwiania roztworu nadmanganianu.

4. ODCZYNNIKI

4.1. Roztwór nadmanganian potasu o stężeniu 1 mmol/l. Przygotować bezpośrednio przed użyciem.

4.2. Roztwór barwny A (czerwony)

— zważyć dokładnie 59,50 g $CoCl_2.6H_2O$,

— przygotować mieszaninę 25 ml kwasu chlorowodorowego (P = 1,19 g/ml) i 975 ml wody,

— dodać chlorek kobaltu do części mieszaniny HCl/woda w 1000 ml kolbie pomiarowej i uzupełnić do oznaczenia pozostałością mieszaniny w temperaturze 20 °C.

4.3. Roztwór barwny B (żółty)

— zważyć dokładnie 45,00 g $FeCl_3.6H_2O$,

— przygotować mieszaninę 25 ml kwasu chlorowodorowego (P^{20} = 1,19 g/ml) i 975 ml wody, a następnie postępować ze zważoną ilością chlorku żelazowego jak w przypadku roztworu barwnego A.

4.4. Wzorcowy roztwór barwny

Odmierzyć pipetą 13 ml roztworu barwnego A i 5,5 ml roztworu barwnego B do 100 ml kolby pomiarowej oraz uzupełnić do oznaczenia wodą o temperaturze 20 °C.

Uwaga:

Roztwory barwne A i B mogą być przechowywane w temperaturze 4 °C kilka miesięcy; natomiast wzorcowy roztwór barwny przygotowuje się bezpośrednio przed użyciem.

5. APARATURA

5.1. Probówki Nesslera o pojemności 100 ml wykonane z przezroczystego, bezbarwnego szkła z podziałką do 50 ml i z korkiem z matowego szkła lub probówki zwykłe, bezbarwne o średnicy około 20 mm.

5.2. Pipety o pojemności 1, 2, 5, 10 i 50 ml.

5.3. Termometr o zakresie pomiarowym do 50 °C z działką elementarną 0,1 °C lub 0,2 °C.

5.4. Waga analityczna.

5.5. Łaźnia wodna z możliwością utrzymania temperatury 20 ± 0,5 °C.

5.6. Kolby miarowe o pojemności 100 i 1000 ml z doszlifowanymi korkami.

6. PROCEDURA

6.1. — Do probówki Nesslera pipetą odmierzyć 50 ml z próbki lub do zwykłej probówki 10 ml,

— umieścić w łaźni wodnej o temperaturze 20 °C,

— dodać 1 ml lub 5 ml, w zależności od ilości użytej próbki, 1 mmol/l $KMnO_4$, rozpuścić, wymieszać i pozostawić w łaźni wodnej w temperaturze 20 °C,

— oznaczyć czas,

— odmierzyć pipetą 10 ml wzorcowego roztworu barwnego do zwykłej probówki o takiej samej średnicy lub 50 ml wzorcowego roztworu barwnego do probówki Nesslera,

▼M12

— obserwować zmianę barwy próbki i co jakiś czas porównywać z barwą wzorca na białym tle,

— odnotować czas, w którym próbka osiągnęła tę samą barwę co roztwór wzorcowy.

Uwaga:

Uważać, aby nie poddawać roztworu próbki bezpośredniemu wpływowi światła słonecznego podczas przeprowadzania badań.

7. OBLICZANIE WYNIKÓW

7.1. Interpretacja czasu odbarwiania jest to liczony w minutach czas zrównania barwy badanej próbki z barwą wzorca.

Dla alkoholu obojętnego czas ten wynosi co najmniej 18 minut przy temperaturze 20 °C.

7.2. Powtarzalność

Różnica między dwoma oznaczeniami przeprowadzonymi jednocześnie lub w krótkim odstępie czasu na tej samej próbce, przez tego samego analityka i w takich samych warunkach nie przekracza dwóch minut.

8. UWAGI

8.1. Śladowe ilości ditlenku manganu powodują efekt katalizatora reakcji, dlatego należy upewnić się, że pipety oraz probówki są używane po dokładnym wymyciu oraz przeznaczone wyłącznie do określonego celu. Oczyścić je kwasem solnym i przepłukać dokładnie wodą, tak aby zabarwienie brązowe nie było widoczne na szkle aparatu.

8.2. Jakość wody przeznaczonej do przygotowania rozcieńczonego roztworu nadmanganianu (4.1) powinna być starannie monitorowana; nie może zużywać nadmanganianu. Jeżeli pożądana jakość nie może być otrzymana, wodę destylowaną należy doprowadzić do wrzenia oraz należy dodać niewielką ilość nadmanganianu w celu uzyskania lekko różowego zabarwienia. Całość należy następnie schłodzić i użyć do rozcieńczenia.

8.3. W odniesieniu do niektórych próbek może wystąpić odbarwienie bez przejścia przez dokładny odcień roztworu wzorcowego.

8.4. Badanie nadmanganianem może zostać zakłócone, gdy próbka alkoholu przeznaczona do analizy nie była przechowywana w dokładnie czystej szklanej kolbie, zamkniętej doszlifowanym korkiem przemytym alkoholem lub innym korkiem zawiniętym w folię cynową lub aluminiową.

Metoda 4: Oznaczanie zawartości aldehydów

1. PRZEDMIOT I ZAKRES ZASTOSOWANIA

Metoda oznaczania aldehydów wyrażonych jako aldehyd octowy w alkoholu obojętnym.

2. DEFINICJA

Zawartość aldehydu: zawartość aldehydów wyrażonych jako aldehyd octowy, jak oznaczono określoną metodą.

3. ZASADA

Barwę otrzymaną po przeprowadzeniu reakcji próbki z odczynnikiem Schiffa porównuje się z roztworem wzorcowym o znanej zawartości aldehydu octowego.

4. ODCZYNNIKI

chlorowodorek p-rosaniliny (fuksyna zasadowa)

siarczyn sodu lub bezwodny disiarczan (IV) sodu

kwas chlorowodorowy, gęstość p^{20} = 1,19 g/ml

sproszkowany aktywny węgiel

roztwór skrobi sporządzony z 1 g skrobi rozpuszczalnej i 5 mg HgI_2 (środek konserwujący), które tworzą zawiesinę w niewielkiej ilości

▼M12

zimnej wody, wymieszany z 500 ml wrzącej wody, poddany gotowaniu przez 5 minut i przefiltrowany po ostygnięciu.

roztwór jodu o stężeniu 0,05 mol/l

1-amino-etanol $CH_3.CH(NH_2)OH$ (MW 61.08)

odczynnik Schiffa

— w kolbie miarowej o pojemności 2000 ml rozpuścić 5,0 g sproszkowanego chlorowodorku p-rosaniliny w około 1000 ml gorącej wody,

— w razie konieczności pozostawić w łaźni wodnej do całkowitego rozpuszczenia,

— rozpuścić 30 g bezwodnego siarczynu sodu (lub równoważną ilość disiarczanu (IV) sodu) w około 200 ml wody i dodać do schłodzonego roztworu p-rosaniliny,

— pozostawić w celu stężenia na około 10 minut,

— dodać 60 ml kwasu chlorowodorowego (p^{20} = 1,19 g/ml),

— w przypadku gdy roztwór jest bezbarwny lub wykazuje lekkie brązowe zabarwienie, uzupełnić wodą do oznaczenia,

— w razie konieczności, w przypadku gdy roztwór nie jest bezbarwny, przefiltrować go z odrobiną aktywnego węgla na złożonym filtrze.

Uwagi:

1) Odczynnik Schiffa powinien być przygotowany co najmniej 14 dni przed użyciem.

2) Zawartość wolnego SO_2 w odczynniku powinna wynosić 2,8–6,0 mmol/100 ml, a pH odczynnika powinno wynosić 1.

   Oznaczenie wolnego SO_2

   — odmierzyć pipetą 10 ml odczynnika Schiffa do 250 ml kolby Erlenmeyera,

   — dodać 200 ml wody,

   — dodać 5 ml roztworu skrobi,

   — miareczkować 0,05 mol/l roztworu jodu aż do punktu końcowego skrobi,

   jeżeli zawartość wolnego SO_2 jest mniejsza lub większa od wskazanego zakresu, należy:

   — podwyższyć ją przez dodanie obliczonej ilości disiarczanu (IV) sodu (0,126 g Na_2SO_3/100 ml odczynnika na każdy brakujący mmol SO_2), lub

   — obniżyć poprzez przepuszczenie przez odczynnik powietrza.

   Obliczenie wolnego SO_2 w odczynniku.

   mmol wolnego SO_2/100 ml odczynnika:

$$= \frac{\text{zużyty ml roztworu jodu (0,05 mol/l)} \cdot 3{,}2 \cdot 100}{64 \cdot 10}$$

$$= \frac{\text{zużyty ml roztworu jodu (0,05 mol/l)}}{2}$$

Uwaga:

Jeżeli inne metody są stosowane w celu przygotowania odczynnika Schiffa, czułość odczynnika powinna być kontrolowana, tak aby podczas testu:

— nie pojawiło się żadne zabarwienie bezaldehydowym alkoholem wzorcowym,

▼M12

— różowe zabarwienie powinno być widoczne od 0,1 g aldehydu octowego na hl alkoholu 100 % obj.

3) Oczyszczanie handlowego 1-amino-etanolu

— całkowicie rozpuścić 5 g 1-amino-etanolu w około 15 ml bezwodnego alkoholu etylowego,

— dodać około 50 ml suchego dietylu eteru (1-amino-etanol oczekuje),

— pozostawić na kilka godzin w lodówce,

— przefiltrować kryształy i płukać suchym dietylem eteru,

— suszyć od trzech do czterech godzin w eskykatorze nad kwasem siarkowym w częściowej próżni.

Uwaga:

Oczyszczony 1-araino-etanol musi być biały; w przeciwnym wypadku należy powtórzyć proces rekrystalizacji.

5. APARATURA

5.1. Kolorymetryczne probówki o pojemności 20 ml zaopatrzone w korek z matowego szkła.

5.2. Pipety o pojemności 1 ml, 2 ml, 3 ml, 4 ml, 5 ml i 10 ml.

5.3. Łaźnia wodna z możliwością utrzymania temperatury 20 ± 0,5 °C.

5.4. Spektrofotometr z kuwetami o 50 mm długości drogi optycznej.

6. PROCEDURA

6.1. Uwagi wstępne

Stosując niniejszą metodę w celu oznaczenia zawartości aldehydu, należy zapewnić, aby zawartość alkoholu w próbce wynosiła co najmniej 90,0 % obj. W przeciwnym wypadku zawartość tę należy zwiększyć przez dodanie odpowiedniej ilości alkoholu etylowego bezaldehydowego.

6.2. Krzywa wzorcowa

— Zważyć na wadze analitycznej dokładnie 1,3860 g oczyszczonego i osuszonego 1-amino-etanolu.

— Umieścić w kolbie miarowej o pojemności 1000 ml i dodać bezaldehydowy wolny od etanolu alkohol etylowy, uzupełnić do oznaczenia w temperaturze 20 °C. Zawartość roztworu 1 g/l aldehydu octowy.

— Przygotować poprzez odpowiednie rozcieńczenie roztworu wzorcowego w dwóch seriach w celu otrzymania 10 roztworów wzorcowych zawierających 0,1–1,0 mg aldehydu octowego na 100 ml roztworu.

— Oznaczyć absorbancję dla tych roztworów wzorcowych zgodnie z 6.3 i sporządzić wykres.

6.3. Oznaczanie zawartości aldehydów

— Odmierzyć pipetą 5 ml z próbki do probówki kolorymetrycznej.

— Dodać 5 ml wody, wymieszać i trzymać w stałej temperaturze 20 °C.

— W tym samym czasie sporządzić próbę, używając 5 ml bezaldehydowego alkoholu etylowego 96 % obj, dodać 5 ml wody i trzymać w temperaturze 20 °C.

— Następnie dodać 5 ml odczynnika Schiffa do każdej probówki, zamknąć doszlifowanym korkiem oraz silnie potrząsnąć.

— Umieścić w łaźni wodnej na 20 minut w temperaturze 20 °C.

— Umieścić zawartości w kuwetach.

— Oznaczać wartość absorbancji przy długości fali 546 nm.

Uwagi:

▼M12

1) W celu oznaczenia stężenia aldehydu konieczne jest sprawdzenie ważności krzywych wzorcowych poprzez porównanie z roztworem wzorcowym; w przeciwnym wypadku krzywa wzorcowa musi być przygotowana ponownie.

2) Zapewnić, żeby próba pozostawała zawsze bezbarwna.

7. OBLICZANIE WYNIKÓW

7.1. Wzór i metoda obliczenia

Sporządzić wykres gęstości optycznej w zależności od stężenia aldehydu octowego oraz oznaczyć stężenie w próbce poprzez odniesienie do tego wykresu.

Zawartość aldehydów, wyrażonych jako aldehyd octowy, w g/hl alkoholu etylowego 100 % obj. oblicza się według wzoru

$$\frac{100 \cdot A}{T}$$

gdzie:

A = zawartość w g na hl aldehydu octowego w próbce roztworu odczytaną z krzywej wzorcowej,

T = zawartość alkoholu w % objętościowych w próbce, jak oznaczono metodą 1.

7.2. Powtarzalność

Różnica między wynikami dwóch oznaczeń przeprowadzonych jednocześnie lub w krótkim odstępie czasu na tej samej próbce, przez tego samego analityka i w takich samych warunkach nie przekracza 0,1 g aldehydu na hl alkoholu etylowego 100 % obj.

Metoda 5: Oznaczenie zawartości alkoholi wyższych

1. PRZEDMIOT I ZAKRES ZASTOSOWANIA

Metoda oznaczenia wyższych alkoholi wyrażonych jako 2-propan metylu-1-ol, w alkoholu obojętnym.

2. DEFINICJA

Zawartość wyższego alkoholu: zawartość wyższych alkoholi wyrażonych jako 2-propan metylu-l-ol, jak oznaczono określoną metodą.

3. ZASADA

Absorbancję produktów barwnych wynikającą z reakcji wyższych alkoholi i aldehydu aromatycznego w gorącym rozcieńczonym kwasie siarkowym (reakcja Komarowskiego) oznacza się przy 560 nm, z korekcją na obecność aldehydu w próbce, a następnie porównuje z aldehydem wyprodukowanym przez 2-propan metylu-1-ol reagujący w tych samych warunkach.

4. ODCZYNNIKI

4.1. Roztwór aldehydu salicylowego, 1 % mas. Przygotować przez dodanie 1 g aldehydu salicylowego do 99 g alkoholu etylowego 96 % obj., (który jest wolny od fuzli).

4.2. Kwas siarkowy stężony, gęstość 1,84 g/m^2.

4.3. 2-fenoksypropan-1-ol

4.4. Wzorcowe roztwory 2-propanu metylu-1-ol

Rozcieńczyć 2-propan metylu-1-ol (4.3) w roztworze wodnym alkoholu etylowego 96 % obj. w celu otrzymania serii roztworów wzorcowych zawierających 0,1, 0,2, 0,4, 0,6 i 1,0 g 2-propanu metylu-1-ol na hl roztworu.

4.5. Wzorcowe roztwory aldehydu octowego.

Sporządzić wzorcowe roztwory aldehydu octowego, jak określono w metodzie 4 ppkt 6.2.

4.6. Alkohol etylowy 96 % obj. wolny od wyższych alkoholi i aldehydów.

▼**M12**

5. APARATURA

5.1. UV-VIS spektrofotometr umożliwiający oznaczanie absorbancji roztworów przy 560 nm.

5.2. Kuwety spektrofotometru o długości drogi optycznej 10, 20 i 50 mm.

5.3. Łaźnia wodna z możliwością utrzymania temperatury 20 ± 0,5 °C.

5.4. Kolorymetryczne probówki wykonane z grubego szkła Pyrex lub podobnego zaopatrzonego w korki z matowego szkła o pojemności około 50 ml.

6. PROCEDURA

6.1. Zawartość aldehydu

Oznaczyć zawartość aldehydu wyrażonego jako aldehyd octowy w próbce, używając metanolu 4.

6.2. Krzywa wzorcowa: 2-propan metylu-1-ol

Odmierzyć pipetą 10 ml każdego wzorcowego 2-propanu metylu-1-ol (4.4) do 50 ml szklanych cylindrów zamykanych korkiem z matowego szkła. Odmierzyć pipetą 1 ml roztworu aldehydu salicylowego (4.1) do cylindrów, a następnie 20 ml kwasu siarkowego (4.2). Dokładnie wymieszać zawartość poprzez ostrożne przechylanie cylindrów kilka razy ruchem do przodu i do tyłu (zwrócić uwagę na podnoszenie, co jakiś czas, korka). Pozostawić na 10 minut w temperaturze pokojowej, a następnie umieścić w łaźni wodnej (5.3) w temperaturze 20 ± 0,5 °C. Po 20 minutach wlać zawartość do kilku kuwet spektrofotometru.

Dokładnie 30 minut później po dodaniu kwasu siarkowego oznaczyć absorbancję roztworów przy 560 nm, używając wody w kuwecie wzorcowej spektrofotometru.

Wykreślić krzywą wzorcową absorbancji w zależności od stężenia 2-propanu metylu-1-ol.

6.3. Krzywa wzorcowa – aldehydy

Powtórzyć 6.2, zastępując 10 ml każdego wzorcowego 2-propanu metylu-1-ol 10 ml każdego wzorcowego aldehydu octowego.

Wykreślić krzywą wzorcową absorbancji przy 560 nm w zależności od stężenia aldehydu octowego.

6.4. Oznaczenie próbki

Powtórzyć 6.2, zastępując 10 ml wzorcowego 2-propanu metylu-1-ol 10 ml próbki.

Oznaczyć absorbancję próbki.

7. OBLICZANIE WYNIKÓW

7.1. Wzór i metoda obliczania

7.1.1. Skorygować absorbancję próbki, odejmując absorbancję odpowiadającą stężeniu aldehydu w próbce (odczytaną z krzywej wzorcowej wykreślonej zgodnie z 6.3).

7.1.2. Oznaczyć stężenie wyższych alkoholi wyrażonych jako 2-propan metylu-1-ol, w próbce z krzywej wzorcowej wykreślonej zgodnie z 6.2, stosując właściwą absorbancję (7.1.1).

7.1.3. Stężenie wyższych alkoholi, wyrażonych jako 2-propan metylu-1-ol w g na hl alkoholu etylowego 100 % obj., oblicza się według wzoru:

$$\frac{A \cdot 100}{T}$$

gdzie:

A = stężenie wyższych alkoholi w próbce jak obliczono w 7.1.2.

T = zawartość alkoholu w % objętościowych próbki jak oznaczono metodą 1.

▼M12

7.2. Powtarzalność

Różnica między wynikami dwóch oznaczeń przeprowadzonych jednocześnie lub w krótkim odstępie czasu na tej samej próbce, przez tego samego analityka, w takich samych warunkach nie przekracza 0,2 g na hl alkoholu etylowego 100 % obj.

Metoda 6: Oznaczanie kwasowości całkowitej

1. PRZEDMIOT I ZAKRES ZASTOSOWANIA

Metoda oznaczania kwasowości ogólnej, wyrażonej jako kwas octowy, alkoholu obojętnego.

2. DEFINICJA

Łączne stężenie kwasu wyrażone jako kwas octowy: zawartość kwasowości całkowitej, wyrażonej jako kwas octowy, jak oznaczono określoną metodą.

3. ZASADA

Próbkę po odgazowaniu miareczkuje się mianowanym roztworem wodorotlenku sodu i kwasowość oblicza się jako kwas octowy.

4. ODCZYNNIKI

4.1. Roztwory wodorotlenku sodowego, 0,01 mol/l i 0,1 mol/l, przechowywane w sposób ograniczający do minimum kontakt z ditlenkiem węgla.

4.2. Roztwór indygokarminu (A)

— zważyć 0,2 g indygokarminu,

— rozpuścić w 40 ml wody i dopełnić alkoholem etylowym do 100 g.

Roztwór czerwieni fenolowej (B)

— zważyć 0,2 g czerwieni fenolowej,

— rozpuścić 6 ml wodorotlenku sodu 0,1 mol/1 i dopełnić do oznaczenia wodą do 100 ml w kolbie miarowej.

5. APARATURA

5.1. Biureta lub automatyczne urządzenie do miareczkowania.

5.2. Pipeta o pojemności 100 ml.

5.3. Kolba kulista o pojemności 250 ml z doszlifowanym korkiem z matowego szkła.

5.4. Chłodnica zwrotna z doszlifowanym korkiem z matowego szkła.

6. PROCEDURA

— do kolby kulistej o pojemności 250 ml odmierzyć pipetą 100 ml z próbki,

— dodać kilka kawałków porcelany i niezwłocznie doprowadzić do wrzenia pod chłodnicą zwrotną,

— dodać jedną kroplę każdego z roztworów wskaźnikowych A i B do gorącego roztworu,

— następnie miareczkować wodorotlenkiem sodu 0,01 mol/l do momentu pojawienia się oznak zmiany barwy z zielonożółtej na fioletową.

7. OBLICZANIE WYNIKÓW

7.1. Wzór i metoda obliczania

Kwasowość ogólną wyrażoną w postaci kwasu octowego w g na hl alkoholu etylowego 100 % obj. oblicza się według wzoru:

$$\frac{V \cdot 60}{T}$$

gdzie:

▼M12

V = ilość ml 0,01 mol/l wodorotlenku sodowego wymaganego do neutralizacji.

T = zawartość alkoholu etylowego według % objętościowych w próbce, jak oznaczono metodą 1.

7.2. Powtarzalność

Różnica między wynikami dwóch oznaczeń przeprowadzonych jednocześnie lub w krótkim odstępie czasu na tej samej próbce, przez tego samego analityka i w takich samych warunkach nie przekracza 0,1 g na hl alkoholu etylowego 100 % obj.

Metoda 7: Oznaczanie zawartości estrów

1. PRZEDMIOT I ZAKRES ZASTOSOWANIA

Metoda oznaczania estrów, wyrażonych jako octan etylu, w alkoholu obojętnym.

2. DEFINICJA

Zawartość estru: zawartość estrów wyrażonych jako octan etylu, jak oznaczono określoną metodą.

3. ZASADA

Estry reagują ilościowo z chlorowodorkiem hydroksyloaminy w roztworze alkalicznym do utworzenia kwasów hydroksyloaminowych. Kwasy hydroksyloaminowych następnie tworzą barwne związki z jonami żelazowymi w roztworze kwaśnym. Optyczne gęstości tych związków mierzy się przy 525 nm.

4. ODCZYNNIKI

4.1. Kwas chlorowodorowy 4 mol/l.

4.2. Roztwór chlorku żelaza (III), 0,37 mol/l w kwasie chlorowodorowym 1 mol/l.

4.3. Chlorowodorek hydroksyloaminy 2 mol/l, przechowywany w lodówce.

4.4. Roztwór wodorotlenku sodu 3,5 mol/l.

4.5. Wzorcowe roztwory octanu etylu zawierające: 0,0, 0,2, 0,4, 0,6, 0,8 i 1,0 g octanu etylu na hl wolnego od estrów alkoholu etylowego 96 % vol.

5. APARATURA

5.1. Spektrofotometr z kuwetami o długości drogi optycznej 50 mm.

6. PROCEDURA

6.1. Krzywa wzorcowa

— zważyć na wadze analitycznej dokładnie 1,0 g octanu etylu,

— dodać wolny od estru alkohol do kolby miarowej o pojemności 1000 ml i uzupełnić do oznaczenia w temperaturze 20 °C,

— przygotować serię rozcieńczania w dwóch etapach w celu otrzymania 20 roztworów wzorcowych zawierających od 0,1 do 2,0 mg octanu etylu w 100 ml roztworu,

— oznaczyć absorbancję dla roztworu wzorcowego zgodnie z 6.2 i sporządzić wykres.

6.2. Oznaczanie zawartości estrów

— odmierzyć pipetą 10 ml próbki do probówek zamkniętych doszlifowanymi korkami,

— dodać 2 ml roztworu chlorowodorku hydroksyloaminy,

— w tym samym czasie przygotować próbę ślepą używając 10 ml wolnego od estrów alkoholu etylowego 96 % obj. i 2 ml roztworu chlorowodorku hydroksyloaminy,

— następnie dodać 2 ml wodorotlenku sodu do każdego roztworu, zamknąć probówki korkami z matowego szkła oraz dobrze potrząsnąć,

▼M12

— umieścić w łaźni wodnej o temperaturze 20 °C na 15 minut,

— dodać 2 ml kwasu solnego do każdej probówki, potrząsnąć energicznie,

— dodać 2 ml roztworu chlorku żelazowego, dobrze wymieszać,

— przelać zawartości do kuwet,

— oznaczyć absorbancję przy 525 nm.

7. OBLICZANIE WYNIKÓW

7.1. Wzór i metoda obliczania

Sporządzić wykres optycznych gęstości wzorca w zależności od ich stężeń.

Zawartość estrów (wyrażonego w postaci octanu etylu = A) odpowiadającą wartości absorbancji odczytuje się z wykresu i oblicza według wzoru:

$$\frac{A \cdot 100}{T}$$

i otrzymuje w 9 na hl alkoholu etylowego 100 % obj.,

gdzie T = zawartość alkoholu w próbce w % obj., jak określono w metodzie 1.

7.2. Powtarzalność

Różnica między wynikami dwóch oznaczeń przeprowadzonych jednocześnie lub w krótkim odstępie czasu na tej samej próbce, przez tego samego analityka i w takich samych warunkach nie przekracza 0,1 g estrów, wyrażonej jako octan etylu, na hl alkoholu etylowego 100 % obj.

Metoda 8: Oznaczanie lotnych zasad azotowych

1. PRZEDMIOT I ZAKRES ZASTOSOWANIA

Metoda oznaczania lotnych zasad azotowych wyrażonych jako azot w alkoholu obojętnym.

2. DEFINICJA

Zawartość lotnych zasad azotowych: zawartość lotnych zasad azotowych, wyrażonych jako azot, jak oznaczono określoną metodą.

3. ZASADA

Próbkę odparowuje się do niewielkiej objętości w obecności kwasu siarkowego i zawartości amoniaku, następnie oznacza się z zastosowaniem techniki ciągłego mikrorozproszenia.

4. ODCZYNNIKI

4.1. Kwas siarkowy, 1 mol/l.

4.2. Roztwór wskaźnikowy kwasu bornego. Rozpuścić 10 g kwasu bornego, 8 mg zieleni bromokrezolowej i 4 mg czerwieni metylowej w 30 % obj. propan-2-olu oraz uzupełnić do 1 000 ml 30 % obj. propan-2-olem.

4.3. Roztwór wodorotlenku potasu, 500 g/l; wolny ditlenek węgla.

4.4. Kwas chlorowodorowy, 0,02 mol/l.

5. APARATURA

5.1. Parownica o wystarczającej objętości dla 50 ml próbki.

5.2. Łaźnia wodna.

5.3. Naczynie Conwaya ze ściśle dopasowaną pokrywą; opis i zalecane wymiary są przedstawione na schemacie 1.

5.4. Mikrobiureta o pojemności 2–5 ml, z podziałką co 0,01 ml.

▼M12

6. PROCEDURA

6.1. Odmierzyć pipetą 50 ml próbki (z zawartości azotu ocenianej na mniejszą niż 0,2 g na hl próbki odmierza się 200 ml próbki) do szklanej parownicy, dodać 1 ml 1 mol/l kwasu siarkowego (4.1), umieścić parownicę (5.1) w łaźni wodnej (5.2) i odparować, aż pozostanie w przybliżeniu 1 ml.

6.2. Odmierzyć pipetą 1 ml roztworu wskaźnikowego kwasu bornego (4.2) do wewnętrznej komory naczynia Conwaya (5.3) i płukać ciecz pozostałościową z procesu odparowania (6.1) do zewnętrznej komory. Lekko przechylić kolbę i dodać około 1 ml roztworu wodorotlenku potasu (4.3) do zewnętrznej komory tak szybko, jak to możliwe, jednakże o ile to możliwe, najdalej od większości płynu w zewnętrznej komorze. Niezwłocznie zamknąć naczynie, przykrywając je szczelną pokrywą posmarowaną smarem.

6.3. Wymieszać oba roztwory w zewnętrznej komorze, uważając, aby nie doszło do przelania płynów z jednej komory do drugiej. Pozostawić na dwie godziny.

6.4. Miareczkować amoniak w wewnętrznej komorze przy pomocy 0,02 mol/l kwasu chlorowodorowego (4.4) z zastosowaniem mikrobiurety (5.4) do celów zobojętnienia. Ilość użytego kwasu powinna wynosić 0,2–0,9 ml; dopuszcza się ilość kwasu używanego przez V1 ml.

6.5. Przeprowadzić ślepą próbę miareczkowania, powtarzając ppkt 6.1–6.4, lecz zastępując 50 ml próbki w ppkt 6.1 taką samą ilością wody. Dopuszcza się ilość kwasu chlorowodorowego używanego przez V2 ml.

7. OBLICZANIE WYNIKÓW

7.1. Wzór i metoda obliczania.

Zawartość lotnych zasad azotowych, w g na hl alkoholu etylowego 100 % obj., wyrażoną w postaci azotu, oblicza się według wzoru:

$$\frac{(V_1 - V_0) \cdot 2800}{E \cdot T}$$

gdzie:

V1 = ilość ml kwasu chlorowodorowego użytego do zobojętnienia próbki.

V2 = ilość ml kwasu chlorowodorowego użytego w ślepej próbie.

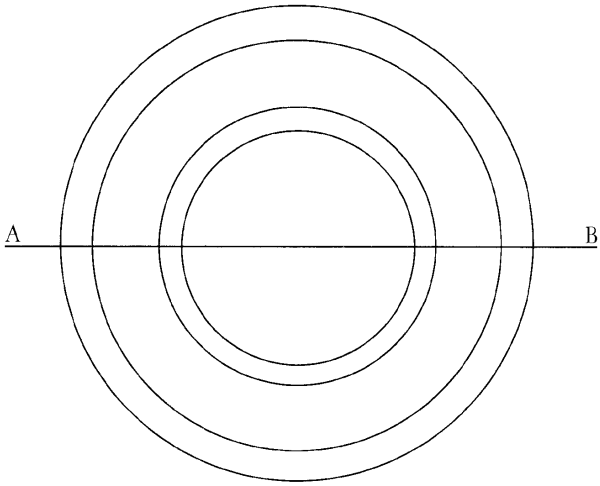
T = zawartość alkoholu w próbce w % objętościowych, jak oznaczono metodą 1.

E = ilość użytej próbki w ml.

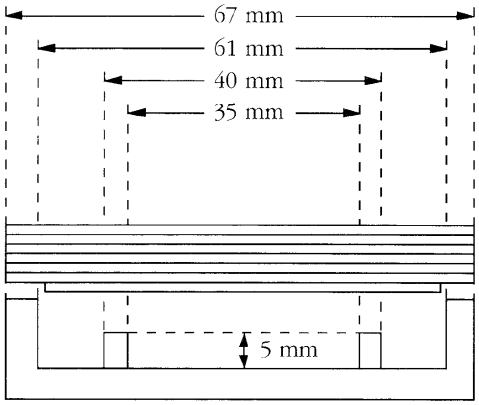
7.2. Powtarzalność

Różnica między wynikami dwóch oznaczeń przeprowadzonych jednocześnie lub w krótkim odstępie czasu na tej samej próbce, przez tego samego analityka i w takich samych warunkach nie przekracza 0,05 g na hl alkoholu etylowego 100 % obj.

▼**M12**

Widok naczynia z góry

Przekrój pionowy wzdłuż linii A – B

Typowy wymiar

Rysunek 1: Naczynie Conwaya

Metoda 9: Oznaczenie zawartości metanolu

1. PRZEDMIOT I ZAKRES ZASTOSOWANIA

   Metoda oznaczenia zawartości metanolu w alkoholu obojętnym.

2. DEFINICJA

   Zawartość metanolu: zawartość metanolu jak oznaczono określoną metodą.

3. ZASADA

   Stężenie metanolu oznacza się w drodze bezpośredniego wstrzyknięcia próbki do aparatu do chromatografii gazowo-cieczowej.

4. PROCEDURA

   Każda metoda GLC jest odpowiednia, pod warunkiem że gazowa kolumna chromatograficzna oraz zastosowane warunki pozwalają na osiągnięcie czystej separacji między metanolem, aldehydem octowym, alkoholem etylowym a octanem etylu. Granica wykrywalności metanolu w alkoholu etylowym wynosi mniej niż 2 g/hl.

5. POWTARZALNOŚĆ

   Różnica między wynikami dwóch oznaczeń przeprowadzonych jednocześnie lub w krótkim odstępie czasu na tej samej próbce, przez tego samego analityka i w takich samych warunkach nie przekracza 2 g metanolu na hl alkoholu etylowego 100 % obj.

▼M12

Metoda 10: Oznaczenie zawartości suchej pozostałości po odparowaniu

1. PRZEDMIOT I ZAKRES ZASTOSOWANIA

Metoda oznaczania zawartości pozostałości suchej alkoholu obojętnego.

2. DEFINICJA

Zawartość pozostałości suchej: zawartość suchej masy jak oznaczono określoną metodą.

3. ZASADA

Podwielokrotność próbki osusza się w temperaturze 103 °C i pozostałość oznacza się grawimetrycznie.

4. APARATURA

4.1. Łaźnia wodna, wrząca.

4.2. Parownica o odpowiedniej pojemności.

4.3. Eksykator zawierający świeżo aktywowany żel krzemionkowy ze wskaźnikiem wilgotności lub równorzędnym środkiem suszącym.

4.4. Waga analityczna.

4.5. Suszarka laboratoryjna o regulowanej temperaturze 103 ± 2 °C.

5. PROCEDURA

Dokładnie zważyć z dokładnością do 0,1 mg czystą, suchą parownicę (4.2) (M_0). Odmierzyć pipetą, w razie konieczności w kilku czynnościach, odpowiednią objętość próbki do naczynia (100–250 ml) (V_0ml). Umieścić naczynie z próbką we wrzącej łaźni wodnej (4.1) i doprowadzić do osuszenia. Umieścić w piecu w temperaturze (4.5) 103 ± 2 °C na 30 minut i następnie przenieść naczynie z pozostałością do eksykatora (4.3). Doprowadzić naczynie do ochłodzenia przez 30 minut, a następnie zważyć z dokładnością do 0,1 mg naczynie z pozostałością (M_1).

6. OBLICZANIE WYNIKÓW

6.1. Wzór i metoda obliczenia

Zawartość suchej pozostałości w g na hl alkoholu etylowego 100 % obj., oblicza się według wzoru:

$$\frac{(M_1 - M_0) \cdot 10^7}{V_0 \cdot T}$$

gdzie:

M_0 = masa w g suchej czystej parownicy,

M_1 = masa w g naczynia z pozostałością po suszeniu,

V_0 = objętość próbki użytej do suszenia, oraz

T = zawartość alkoholu w % objętościowych próbki, jak oznaczono metodą 1.

6.2. Powtarzalność

Różnica między wynikami dwóch oznaczeń przeprowadzonych jednocześnie lub w krótkim odstępie czasu na tej samej próbce, przez tego samego analityka i w takich samych warunkach nie przekracza 0,5 g na hl alkoholu etylowego 100 % obj.

Metoda 11: Test graniczny na obecność furfuralu

1. PRZEDMIOT I ZAKRES ZASTOSOWANIA

Metoda oznaczenia furfuralu w alkoholu obojętnym.

2. DEFINICJA

Wykrywalność testu granicznego stężenia furfuralu: wynik testu granicznego, jak oznaczono określoną metodą.

▼M12

3. ZASADA

Próbkę alkoholu miesza się z aniliną i lodowatym kwasem octowym. Obecność furfuralu wskazuje barwa łososioworóżowa pojawiająca się w roztworze po 20 minutach mieszania.

4. ODCZYNNIKI

4.1. Anilina świeżo destylowana.

4.2. Kwas octowy lodowaty.

5. APARATURA

Probówki z doszlifowanymi szklanymi korkami.

6. PROCEDURA

Odmierzyć pipetą 10 ml próbki do probówki (5); dodać 0,5 ml aniliny i 2 ml lodowatego kwasu octowego. Probówkę wstrząsa się w celu wymieszania jej zawartości.

7. OBLICZANIE WYNIKÓW

7.1. Interpretacja testu granicznego

Jeżeli czas, w którym otrzymuje się barwę łososioworóżową w probówce jest krótszy niż 20 minut wynik testu jest pozytywny i próbka zawiera furfural.

7.2. Uwagi

Wyniki dwóch testów granicznych przeprowadzonych jednocześnie lub w krótkim odstępie czasu przez tego samego analityka, na tej samej próbce i w takich samych warunkach są identyczne.

Metoda 12: Test UV

1. ZAKRES

Metoda oznaczenia czystości optycznej alkoholu obojętnego.

2. ZASADA

Optyczną czystość próbki w zakresie długości fali 220–270 nm mierzy się w stosunku do określonej substancji odniesienia o wysokiej czystości optycznej.

3. APARATURA

3.1. Spektrofotometr UV-VIS

3.2. Kuwety kwarcowe o długości drogi optycznej 10 mn i tej samej transmisji widma.

4. ODCZYNNIKI

Spektralnie czysty n-heksan.

5. PROCEDURA

— przepłukać czyste kuwety próbką roztworu, a następnie wlać próbkę; osuszyć powierzchnie zewnętrzne kuwet,

— postępować z kuwetą porównawczą w taki sam sposób, używając n-heksanu i napełnić,

— oznaczyć absorbancję i sporządzić wykres.

6. OBLICZANIE WYNIKÓW

Wielkości absorbancji otrzymane dla 270, 240, 230 i 220 nm nie mogą przekroczyć następujących wartości:

Krzywa absorbancji powinna mieć przebieg płaski i regularny.

Metoda 13: Oznaczanie zawartości izotopu węgla ^{14}C w alkoholu etylowym

1. METODA OZNACZANIA RODZAJU ALKOHOLU

Oznaczanie zawartości izotopu węgla ^{14}C w alkoholu etylowym pozwala na odróżnienie alkoholu pochodzącego z paliw kopalnych

▼M12

(alkohol syntetyczny) od alkoholu uzyskanego z surowców pochodzących z ostatniego sezonu wegetacyjnego (alkohol fermentacyjny).

2. DEFINICJA

Zawartość ^{14}C alkoholu etylowego rozumie się jako zawartość ^{14}C oznaczoną z zastosowaniem metody określonej poniżej.

Naturalna zawartość izotopu węgla ^{14}C w atmosferze (wartość odniesienia), która jest absorbowana przez roślinność żywą w drodze asymilacji, jest wartością zmienną. Dlatego wartość odniesienia oznacza się w stosunku do alkoholu etylowego otrzymanego z surowców pochodzących z ostatniego sezonu wegetacyjnego. Taką roczną wartość odniesienia ustala się każdego roku w drodze analizy w ramach współpracy między Biurem Referencji Wspólnoty oraz Wspólnym Centrum Badawczym, Ispra.

3. ZASADA

Zawartość izotopu węgla ^{14}C próbek alkoholowych zawierających co najmniej 85 % masy alkoholu etylowego oznacza się bezpośrednio za pomocą cieczowego licznika scyntylacyjnego.

4. ODCZYNNIKI

4.1. Toluen scyntylacyjny

5,0 g 2,5-difenyloksazol (PPO)

0,5 g p-bis-[4-metylo-5-fenyloaksozoliol(2)]-benzen (dimetylo-POPOP) w 1 litrze toluenu o czystości analitycznej (Cz.DA).

Dopuszcza się użycie gotowego do użycia, handlowego toluenu scyntylacyjnego o tym samym składzie.

4.2. Wzorzec izotopu węgla ^{14}C

^{14}C n-heksadekan o aktywności około 1×10^6 dpm/g (około $1{,}67 \times 10^6$ cBq/g) przy gwarantowanej dokładności oznaczenia tej aktywności wynoszącej ± 2 % rel.

4.3. Alkohol etylowy bez izotopu węgla ^{14}C

Alkohol syntetyczny z surowców kopalnych zawierający co najmniej 85 % masy alkoholu etylowego, do oznaczenia tła.

4.4. Alkohol z surowców z ostatniego sezonu wegetacyjnego zawierający co najmniej 85 % masy alkoholu etylowego stanowiący materiał odniesienia.

5. APARATURA

5.1. Wielokanałowy cieczowy scyntylacyjny spektrometr z procesorem i automatycznym wzorcowaniem zewnętrznym i odczytem zewnętrznego wskaźnika wzorzec/kanał (standardowa konstrukcja: trzy kanały metrowe i dwa wzorcowe kanały zewnętrzne).

5.2. Niskopotasowe kuwety odpowiednie do spektrofotometru, z ciemnymi nakrętkami śrubowymi zawierającymi wkładki polietylenowe.

5.3. Pomiarowe pipety o pojemności 10 ml.

5.4. Automatyczny dozownik o pojemności 10 ml.

5.5. 250 ml kolba kulista z korkiem z matowego szkła.

5.6. Aparat do destylacji alkoholowej z płaszczem grzejącym, np. typu Micko.

5.7. Strzykawka mikrolitrowa o pojemności 50 µl.

5.8. Lejek do piknometrów, piknometry o pojemności 25 ml i 50 ml.

5.9. Termostat ze stabilizacją temperatury ± 0,01 °C.

5.10. Urzędowe tablice alkoholometryczne zgodnie z dyrektywą Rady z dnia 27 lipca 1976 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do tablic alkoholometrycznych, opublikowane przez Komisję Wspólnot Europejskich (ISBN 92-825-0146-9).

▼M12

6. PROCEDURA

6.1. Uruchomienie sprzętu

Sprzęt ustawia się zgodnie z instrukcją producenta. Optymalne warunki pomiaru uzyskuje się wtedy, gdy wartość E2/B, wskaźnik jakości, ma wartość maksymalną.

E = skuteczność

B = tło

Optymalizowane są jedynie dwa kanały. Trzeci kanał pozostawia się całkowicie otwarty do celów kontrolnych.

6.2. Wybór kuwet

Większą liczbę kuwet, niż to będzie później potrzebne, wypełnia się 10 ml wolnego od ^{14}C syntezowego alkoholu etylowego i 10 ml toluenu scyntylacyjnego. Pomiaru dla każdej z kuwet dokonuje się przez co najmniej 2 × 100 minut. Odrzuca się kuwety, których tła różnią się od średniej o więcej niż ± 1 %. Używa się wyłącznie kuwet nowych, pochodzących z tej samej partii towaru.

6.3. Oznaczenie zewnętrznego stosunku wzorzec/kanał (ESCR)

Podczas procesu ustawiania kanałów (6.1) ESCR po oznaczeniu skuteczności oznacza się ESCR za pomocą odpowiedniego programu komputerowego. Używany wzorzec zewnętrzny tocez, który jest fabrycznie wbudowany przez producenta.

6.4. Przygotowanie próbki

Dopuszcza się wykonanie pomiaru próbek o zawartości alkoholu etylowego co najmniej 85 % masy, wolnych od zanieczyszczeń, które absorbują przy długościach fal mniejszych niż 450 nm. Niska pozostałość estrów i aldehydów nie stanowi problemu. Po odrzuceniu pierwszych kilku ml próbka jest destylowana bezpośrednio do piknometru, po czym metodą piknometryczną oznacza się zawartość alkoholu w próbce. Zawartości alkoholu odczytuje się z Urzędowych Tablic Alkoholometrycznych.

7. Wykonanie pomiaru próbek za pomocą wzorca zewnętrznego

7.1. Lekko wygaszone próbki, takie jak próbki opisane w 6.4 z ESCR w przybliżeniu 1,8, mogą być poddane pomiarowi z zastosowaniem ESCR, co stanowi środek skuteczności.

7.2. Pomiar

10 ml z każdej próbki przygotowanej zgodnie z 6.4 odmierza się pipetą do wybranej kuwety o sprawdzonym tle, po czym za pomocą automatycznego dozownika dodaje się 10 ml toluenu scyntylacyjnego. Próbki w kuwetach są mieszane ruchami obrotowymi w taki sposób, by nie dopuścić do nawilżenia przez ciecz wkładki polietylenowej zamknięcia gwintowanego. Kuwetę zawierającą wolny od ^{14}C kopalny alkohol etylowy przygotowuje się w ten sam sposób w celu pomiaru tła. W celu sprawdzenia odpowiedniej rocznej wartości izotopu węgla C przygotowuje się duplikat alkoholu etylowego otrzymanego z surowców pochodzących z ostatniego sezonu wegetacyjnego, następnie zawartość kuwety miesza się z wewnętrznym wzorcem, patrz 8.

Próbki kontrolne i próbki tła umieszcza się na początku szeregu pomiarowego, który powinien zawierać nie więcej niż 10 próbek do analizy. Całkowity czas pomiaru jednej próbki wynosi co najmniej 2 × 100 minut, przy czym poszczególne próbki mierzy się etapami po 100 minut w celu wyeliminowania błędu (jeden cykl odpowiada przedziałowi czasu 100 minut na próbkę).

Próbki tła i próbki kontrolne powinny być przygotowywane co cztery tygodnie.

Ta metoda nie wymaga wiele czasu i materiału i jest w szczególności odpowiednia w przypadku niespecjalistycznych laboratoriów przetwarzających znaczne ilości próbek.

W przypadku próbek o słabej absorpcji (ESCR około 1,8) wartość ta ma jedynie nieznaczny wpływ na skuteczność analizy. Jeżeli zmiana mieści się w granicach ± 5 %, można spodziewać się podobnej

▼M12

skuteczności. W przypadku próbek o silniejszej absorpcji, takich jak alkohole denaturowane, skuteczność można ustalić za pomocą korekcyjnego wykresu wygaszania. W przypadku braku odpowiedniego programu komputerowego używa się wzorca wewnętrznego w celu uzyskania wyników.

8. POMIAR PRÓBEK PRZY POMOCY WEWNĘTRZNEGO WZORCA HEKSADEKANU ^{14}C

8.1. Procedura

Próbki kontrolne i próbki tła (ostatni i kopalny alkohol etylowy) oraz materiał nieznany są poddawane pomiarom jako duplikaty. Jedna próbka duplikatu przygotowywana jest w nieselektywnej kuwecie, a jako wzorzec wewnętrzny dodaje się dokładnie odmierzoną ilość (30µl) heksadekanu ^{14}C (aktywność dodatkowa około 26 269 dpm/gC w przybliżeniu 43 782 cBq/gC). Do celów przygotowania próbki i czasu pomiaru innych próbek patrz 7.2, jednakże czas pomiaru próbek ze wzorcem wewnętrznym można ograniczyć do około pięciu minut poprzez wstępne ustawianie na 10^6 impulsów. Do serii pomiarowej używa się jednego duplikatu z każdej próbki kontrolnej i próbki tła; są one umieszczane na początku szeregu pomiarowego.

8.2. Postępowanie z wzorcem wewnętrznym i kuwetami

Aby zapobiec zanieczyszczeniom podczas pomiaru z wzorcem wewnętrznym próbki należy przetrzymywać z dala od miejsca przygotowywania i pomiaru próbek. Po dokonaniu pomiaru kuwety sprawdzone pod względem tła mogą być użyte ponownie. Wyrzuca się nakrętki i kuwety zawierające wzorzec wewnętrzny.

9. OBLICZANIE WYNIKÓW

9.1. Jednostką aktywności substancji radioaktywnej jest bekerel; 1 Bq = 1 rozpad/sek.

Wskaźnik radioaktywności właściwej wyrażony w bekerelach w stosunku do jednego grama węgla = Bq/gC.

W celu otrzymania wyników praktycznych najlepiej wyrażać wyniki w centybekerelach = cBq/gC.

Opisy i receptura stosowana w literaturze, oparta na dpm, może tymczasowo zostać zachowana. W celu otrzymania odpowiednich cyfr w cBq zaledwie mnoży się cyfrę dpm przez 100/60.

9.2. Wyrażenie wyników z wzorcem zewnętrznym

$$cBq/gC = \frac{(cmp_{pr} - cmp_{NE})\ 1{,}1918 \cdot 100}{V \cdot F \cdot Z \cdot 60}$$

9.3. cBq/gC =

$$cmp\ \frac{(pr_{-cmp}\ NE_{\cdot\ dmp})\ IS_{1{,}1918 \cdot 100}\ cmp}{(IS_{-cmp}\ pr_{V \cdot F \cdot 60})}$$ Wyrażenie wyników z wzorcem wewnętrznym

9.4. Skróty

cpm_{pr} = średni wskaźnik licznika podczas całego czasu pomiaru próbki.

cpm_{NE} = średni wskaźnik impulsów tła obliczony w ten sam sposób.

cpm_{IS} = ilość dodanego wzorca wewnętrznego (radioaktywność wzorcowania dpm).

dpm_{IS} = ilość wewnętrznego wzorca dodana (kalibracja radioaktywności dpm).

V = objętość użytych próbek w ml.

F = zawartość w gramach czystego alkoholu na ml odpowiadająca jego stężeniu.

Z = skuteczność odpowiadającą wartości ESCR.

1,918 = liczba gramów alkoholu na gram węgla.

10. WYBÓR METODY

10.1. Powtarzalność (r):

▼**M12**

r 0,632 cBq/g C; $S_{(r)}$ = ± 0,223 cBq/g C

10.2. Porównywalność (R)

R = 0,821 cBq/g C; $S_{(R)}$ = ± 0,290 cBq/g C.

▼B

ZAŁĄCZNIK V

Powiadomienie o odrzuceniu lub przyjęciu partii w związku z procedurą przetargową przewidzianą dla wywozu wina

— Nazwa wybranego oferenta:

— Termin udzielenia zamówienia:

— Termin odrzucenia lub przyjęcia partii przez wybranego oferenta:

Numer partii	Ilość w hektolitrach	Lokalizacja alkoholu	Przyczyna odrzucenia lub zatwierdzenia przejęcia partii